

ALLEEN OP DE WERELD

Scenario
Anne Hofhuis, Mieke de Jong, Myranda Jongeling

Gebaseerd op het gelijknamige boek
Van Hector Malot

2016

1.1 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Een keukentafel in een onbepaalde (maar niet ongezellige) keuken. Geluid van een crew die zich opstelt, boom in beeld, iemand zet een glas water neer.

Remi (13) kijkt vragend naar iemand achter de camera en gaat dan zitten. Zijn gezicht wordt een beetje gepoederd door een assistent. Remi doet zelf heel precies zijn haar goed. Knikt dat hij klaar is.

STEM

En actie!

Remi verschuift nog even en begint te praten.

REMI

Ja eh - Vroeger was ik een jongen met een moeder en een huis. Wat moet ik daarover zeggen? Niks. (lacht) Dat het lang geleden is.

Amateurfilmpjes en foto's laten een jeugd op het platteland zien: Remi met de f-jes op het voetbalveld krijgt een beker drinken toegestopt van z'n moeder langs de lijn, Remi speelt trompet in de fanfare, zijn moeder maakt een selfie met Remi in uniform - ze staat er zelf maar half op. Remi speelt trompet, zijn moeder houdt haar handen voor haar oren. Remi eet een zanderige wortel uit de moestuin van zijn moeder, maakt een hut met Kevin, zit achter op de brommer bij zijn moeder die postbode is, met zijn voeten in de fietstassen. Remi lacht achterom in de camera, Betty heeft geen tijd om te kijken.

Remi moet van zijn moeder een nette scheiding in zijn haar, die hij als ze niet kijkt er meteen uit wrijft.

Remi lacht.

REMI

Ik was gewoon een gewone jongen. Nou ja, iedereen heeft wel wat.

Een schoolfoto. Er wordt ingezoomd op verschillende kinderen.

REMI (V.O.)

Afra is leesblind, Toby turnkampioen, Kevin ADHD, de juf scheel. En ik ben een vondeling.

1.2 INT. KLAS - DAG

Remi staat voor de klas, en houdt een spreekbeurt.

REMI

Ik ben een vondeling.

Kinderen in de klas kijken op, verbaasd.

REMI

Een vondeling is iemand die gevonden is.

1.3 INT. KEUKEN - INTERVIEW/MONTAGESEQUENTIE

REMI

Meestal is het een baby in een dekentje ergens op een station of in een postkantoor. Iets waar veel mensen komen, want een vondeling moet dus wel gevonden worden.

Krantenfoto's van plaatsen waar vondelingen gevonden zijn: een vliegveld, een station, een postkantoor, een renbaan, een voetbalstadion.

Steeds lijkt er niks aan de hand, tot er wordt ingezoomd op een min of meer verborgen plek waar een baby ligt.

Een amateurfilmpje uit het concertgebouw. Iedereen kijkt op als er een baby over het slot van de vierde symfonie begint te brullen. Een deftige, verbaasde concertganger vindt een pakketje onder zijn stoel: een vondeling. Hij houdt hem ongemakkelijk in de lucht.

Terug naar het interview:

REMI

Ik ben gevonden bij de Spar.

1.4 INT. SPAR - DAG

In het karretje van Betty Barberin (30) ligt één appel, één banaan en een halfje karne, genoeg voor haar alleen.

Als ze haar lege fles wil inleveren, hoort ze een vreemd geluid uit de lege flessenautomaat komen. Ze opent het luik voor de kratten en vindt tot haar grote verbazing een baby'tje. Voorzichtig neemt ze het kind in haar armen.

Leest het briefje dat tussen het dekentje zit.

BETTY

(op z'n Hollands:)
Remi Martin.

De baby lacht. Betty lacht terug.

Betty Barberin kijkt om zich heen, alsof ze verwacht dat iemand het kind op komt eisen. Maar alle klanten winkelen door. Ze aarzelt, en gaat dan naar de bedrijfsleider.

BETTY

Ik heb iets gevonden.

Ze toont hem de baby.

Het beeld gaat over in een grote foto in de plaatselijke krant van een heel gelukkige Betty Barberin met een kleine Remi. Er boven een vette kop: Vondeling Gevonden.

1.5 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi gaat verder:

REMI

*M'n moeder was blij dat ze me vond.
Ze was veel alleen, want mijn vader
was chauffeur op een DAF 95XF 530
Super space cab*

1.6 INT. KLAS - DAG

Glamour kalender van een grote vrachtwagen, die als een pin up is gefotografeerd op de Kilimanjaro, de Bahama Beach, onder de Eiffeltoren. Remi komt achter de kalender vandaan:

REMI

Mijn vader kan 'm met één pink over
de Brennerpas sturen -

Ongelovige reacties uit de klas. De juf knikt bewonderend.

REMI

- met windkracht zestien.

1.7 INT. HUIS BARBERIN - DAG

Remi kijkt naar een ingelijst portret van de vrachtwagen, en droogt intussen de afwas af.

BETTY

(zingt)

Why tell me, Why, tell me why,
tell me why do I pray
I need to know right now oooh.
Why tell me, Why, tell me why

Betty sorteert zingend de post. Als Remi het laatste bord weg zet:

BETTY

Ga jij je gymtas inpakken voor
morgen.

REMI

Wanneer komt papa nou eindelijk thuis?

BETTY

Je shirt hangt boven.

REMI

Misschien weet-ie niet meer waar we wonen. Is-ie het adres kwijt.

BETTY

Zag ik nou dat je je schoenen hebt uitgetrapt?

REMI

Hij is al ZOlang weg.

BETTY

Een paar veters losmaken, is dat nou zo moeilijk?
Of heb je geen handjes?

Remi geeft het op, pakt zijn gymtas.

1.8 INT. KLAS - DAG

Terug in de klas bij de spreekbeurt. Een meisje steekt haar vinger op.

KEVIN

Waarom hebben jouw ouders eigenlijk geen echte kinderen?

REMI

Ik BEN een echt kind.

KEVIN

Ja maar ik bedoel zelfgemaakt.

De klas lacht. Remi lacht mee.

REMI

M'n vader is altijd op reis, dus hoe moet-ie dan kinderen maken?

Nieuwe vingers.

KEVIN

Denk je wel eens aan je echte ouders? Die je gemaakt hebben?

REMI

Nee - ik weet niks van ze, dus waar moet ik dan aan denken?
Het enige wat ik van ze heb is dit.

Hij laat de klas een zachtblauw dekentje zien met een gouden borduursel. Het is het dekentje waarin hij gevonden is bij de Spar.

Remi laat het dekentje de klas rondgaan. Kevin vouwt de deken om zijn elleboog en wiegt 'm alsof er een baby inzit. De klas lacht.

AFRA

Vind je het erg om een vondeling te zijn?

REMI

Helemaal niet. Het is pas erg als je NIET gevonden wordt.

1.9 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Soms zie je dat, mensen die door niemand gevonden zijn. ...Die hebben nog steeds een dekentje bij zich.

1.10 INT. KLAS - DAG

JUF

Dank je wel Remi. En wie van jullie zou er eigenlijk ook best wel eens een vondeling willen zijn?

Er gaan flink wat vingers in de lucht. Kevin's als eerste. Remi kijkt trots.

1.11 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Gewoon een gewone jongen was ik. Tot mijn elfde.

1.12 INT/EXT. HUIS/STRAAT BARBERIN - DAG

Remi blaast elf kaarsjes uit die op een grote taart staan. Kinderen juichen, Betty Barberin snijdt de taart aan.

Remi wordt afgeleid door een geluid van buiten, een zware vrachtwagen die afslaat en napruttelt.

Remi rent naar het raam. Tot zijn grote vreugde staat er een DAF 530 Super Space Cab voor het huis.

REMI

Papa...!

Alle kinderen komen nu voor het raam staan en kijken naar de indrukwekkende wagen. Alleen Betty Barberin schrikt.

Ze ziet door het raam hoe Remi naar zijn vader rent. Jerome Barberin verstijft. Remi aarzelt en in plaats van hem te omhelzen, geeft hij zijn vader verlegen een hand. In de voortuin liggen en staan overal kinderfietsen. Jerome ziet tot zijn schrik een huis vol kinderen.

1.13 INT/EXT. HUIS BARBERIN/GANG/KAMER - DAG

Remi zit op de trap en luistert zijn ouders af die in de keuken ruzie maken.

BARBERIN (O.S.)

Ik kan ook niet EVEN weg of je maakt er een puinhoop van.

BETTY (O.S.)

EVEN? Jij laat je TWAALF jaar niet zien!

BARBERIN (O.S.)

En dus neem jij TWAALF kinderen in huis?

BETTY (O.S.)

Eén Jerome. Remi heet onze zoon.

BARBERIN (O.S.)

ONZE zoon? En waar haal jij ONZE zoon vandaan?

BETTY (O.S.)

Bij de Spar.

BARBERIN (O.S.)

Betty hou toch op. Je man werkt zich in het zweet en jij zet de bloemetjes buiten. En daar komt een ongelukje van dat je Remi noemt.

Jerome komt de keuken uit, woedend. Hij beent langs Remi de kamer in. Remi gaat achter hem aan.

BARBERIN

Iedereen die hier niet woont - naar huis. Ophoepelen. Het is afgelopen.

INT/EXT. HUIS BARBERIN/KAMER/STRAAT - DAG

Remi staat tussen de resten van het feestje. Hij kijkt zijn vriendjes na, die weg fietsen.

INT. SCHOOL/KLASLOKAAL - INTERVIEW

In de lege klas zit Kevin beweeglijk in zijn bankje. Hij speelt met een liniaal die hij op zijn hand balanceert, laat vallen en weer opraapt en nog een keer laat vallen. (Alles terwijl hij praat:)

KEVIN

*Sommige kinderen hebben elke week een feestje. Ik niet.
Het wordt een beetje te druk als ik kom.
Maar bij Remi mocht ik wel komen.
We hadden net gezongen.
En toen was het afgelopen.
Dat was nog vóór de taart.*

VERVOLG INT. HUIS BARBERIN/KAMER - DAG

Jerome eet een stuk taart. Remi staat nog bij het raam.

BARBERIN

Het was zeker heel gezellig hier toen ik weg was? Veel volk over de vloer?

Barberin kijkt Remi aan.

BARBERIN

*Je hoeft ze niet allemaal te noemen. Eentje is genoeg.
...Wie is jouw vader?*

Remi gaat de kamer uit.

1.14 INT. HUIS BARBERIN/TRAP/SLAAPKAMER - DAG

Remi wil de trap op gaan. Hij blijft staan als hij zijn moeder hoort huilen in de keuken. Wil naar haar toe, maar Barberin is hem voor. Hij verspert de keukendeur.

BARBERIN

Ik moet weten met wie je moeder heeft zitten te flikvlooiën.

Remi geeft geen antwoord.

1.15 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

De volgende ochtend was mijn vader anders. Leuker. Hij wou me naar school brengen.

1.16 EXT. HUIS REMI - DAG

Een gelukkig tafereel: Jerome zit achter het stuur van de DAF Super Space Cab met Remi als bijrijder. Betty komt naar buiten rennen met de gymtas en de trompet, die ze door het open raam aan Remi geeft.

BETTY

Je hebt gym vandaag! En niet je trompetles vergeten!

De vrachtwagen rijdt weg. Betty zwaait haar mannen uit.

1.17 EXT/INT. IN DE BUURT VAN SCHOOL/VRACHTWAGEN - DAG

Harde muziek: Met de vlam in de pijp -. Remi zingt mee.

REMI

- scheur ik door de Brennerpas.

Barberin kijkt opzij, verbaasd. Remi lacht, blij met contact. Hij pakt de ruitenwisser vast en kijkt Barberin vragend aan. Die knikt kort. Remi laat de ruitenwisser wissen en de toeter toeteren. Dan ziet hij buiten Kevin fietsen. Hij draait het raam open.

REMI

Kevin! Hee!

Kevin fietst keihard achter de grote vrachtwagen met de lachende Remi aan.

REMI

(tegen Barberin)
Daar is mijn school.

Maar Barberin rijdt door. Remi glimlacht. Kevin kan ze niet bijhouden.

1.18 INT. KEUKEN - DONKER

REMI

Ik vond het niet erg dat-ie door reed. Hoe langer in de Super Space, hoe beter. Ik dacht we maken een extra rondje.

1.19 EXT/INT. PROVINCIALE WEG/SNELWEG - DAG

De vrachtwagen rijdt over een provinciale weg.

Dan over een snelweg.

Remi aarzelt.

REMI

...Als je te laat op school komt,
dan moet je het plein vegen.

Barberin zet de muziek nog harder en rijdt stug door. Remi is onrustig.

1.20 EXT/INT. POMPSTATION/WINKEL - DAG

De auto staat naast een pomp. Remi springt uit de vrachtwagen.

Barberin opent de tank.

BARBERIN

Hier. Hij moet vol. Ga ik vast betalen.

Barberin geeft Remi de slang en laat hem de tank volgooien. Het is zwaar werk.

Hij ziet zijn vader naar het kantoortje lopen. Op de snelweg razen auto's langs, het is een lawaaiige, winderige plek.

LATER

De tank is vol. Remi hangt de slang terug en blijft bij de wagen wachten op zijn vader.

LATER

Het duurt lang, Remi gaat kijken waar hij blijft. Hij vindt zijn vader niet bij de kassa en ook niet in het winkeltje.

LATER

Als Remi weer buiten komt ziet hij tot zijn verbazing de grote vrachtwagen wegrijden. Hij rent er achteraan.

REMI

(schreeuwt)

Pap! Papa!

Hij schreeuwt en zwaait en weet niet of zijn vader hem niet ziet of niet WIL zien. De vrachtwagen rijdt de snelweg op en maakt vaart.

Remi blijft staan.

1.21 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi kijkt weg. De herinnering doet nog pijn.

REMI

Het was op een dinsdagmorgen en het waaide en het was koud en ik dacht - Nee laat maar.

Remi houdt zijn mond. Denkt na. Dan aarzelend:

REMI

Ik dacht aan mijn blauwe dekentje. Stom. Maar daar dacht ik aan. Ik miste m'n dekentje.

1.22 EXT. POMPSTATION - DAG

Remi staat op de afrit van de snelweg, terwijl de auto's langs hem razen. Hij heeft het koud.

2.1 EXT. POMPSTATION/SNELWEG - DAG

Remi loopt terug naar het tankstation. De vrachtwagen verdwijnt in de verte.

2.2 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Ik dacht hij is me gewoon vergeten. Als je vader wordt, gewoon op de gewone manier, dan kun je negen maanden aan het idee wennen. Mijn vader had me pas een dag, die was nog lang niet aan me gewend.

2.3 EXT. POMPSTATION - DAG

Remi ziet iets glimmends liggen op de grond bij de pomp. Hij loopt er naar toe, verbaasd raapt hij zijn gymtas en trompet op. Blaast even op de trompet.

De pomphouder komt zijn huisje uit en ziet Remi staan.

POMPHOUDER

Hé!

Hij wenkt. Remi loopt aarzelend naar hem toe.

2.4 INT. POMPSTATIONHUISJE - DAG

De pomphouder is bezig achter de toonbank. Hij is niet blij. Hij wijst op een krukje naast de kassa. Remi gaat zitten.

POMPHOUDER

Tanken voor niks, dat kan nog niet bij deze pomp. Vergeet-ie wel vaker z'n portemonnee?

Remi heeft geen idee. Hij staat weer op.

POMPHOUDER

Zitten. En blijven zitten, tot je vader terug is. Jij bent zijn onderpand.

REMI (V.O.)

Onderpand! Ik was al van alles geweest.

Jeugdfoto's van Remi verkleed als schaap, robot en vruchtengebakje.

Remi zit op het krukje - wipt voorover en achterover - en denkt na:

REMI (V.O.)

*Maar ONDERPAND? Ik wist niet eens wat het was, ik dacht een broek of zo. Maar het was iets anders. Ik was een soort gijzelaar. Pas als mijn vader z'n diesel had betaald, kreeg hij mij weer terug.
- Ik was dus een volle tank waard.*

Remi wacht en wacht, maar Barberin komt niet.

2.5 INT. POMPSTATIONHUISJE - MIDDAG

De lage middagzon piept het huisje binnen.

De pompman staat naast Remi bij de telefoon. Remi toetst een nummer in.

BETTY (O.S.)

Met Betty Barberin, uw postbode!

REMI

Mam, weet -

BETTY (O.S.)

- ik ben er even niet. Als u belt voor verkeerd bezorgd, zoekgeraakte zendingen, aangetekende stukken, jubileumzegels, en strafport moet u een andere keer terugbellen.

Remi hangt de telefoon terug. De pompman kijkt hem aan. Remi zegt niks, schuift weer op zijn kruk.

2.6 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Mijn vader was me vergeten en dat kon ik nog wel begrijpen, want voor hem was ik nieuw. Maar mijn moeder, die vergat nooit wat. Ze wist precies wanneer ik naar de tandarts moest, of naar muziekles. Zij zou me NOOIT vergeten. Dat wist ik zeker.

2.8 EXT. OPRIT SNELWEG - MIDDAG

In het laatste zonlicht staat Remi op de oprit en staart naar de voorbijrazende auto's. Er komt niemand.

Remi hoort de pomphouder niet aankomen. De man gooit hem een felgekleurd jack toe, zo een als hij zelf ook draagt.

POMPHOUDER

Ga het zelf maar verdienen. 708 euro en 5 centen.

EXT. POMPSTATION - AVOND / MONTAGESEQUENTIE

Remi tankt een grote kraanwagen vol. De kraanwagenchauffeur flipt Remi vanuit zijn raam een briefje van vijf toe.

Remi staat in het gras met een poepende koningspoedel aan een lijn. Hij gooit het zakje poep in de afvalbak. De chique hondenbazin belooft hem met een piepklein muntje.

Remi wast een autoruit. In de auto volgt een klein scheel meisje al zijn bewegingen. Het meisje wijst: vergeet het spiegeltje niet. Remi wast het spiegeltje. Hij knijpt de spons vlak voor haar ogen uit.

2.10 INT. POMPSTATIONHUISJE - AVOND

Remi leegt zijn zakken met kleingeld bij de kassa. Hij is er nog lang niet. Dat ziet de pomphouder ook wel.

POMPHOUDER

Bel nog maar eens.

Moedeloos luistert Remi naar de postboodschap van moeder Barberin.

BETTY (O.S.)

- ik ben er even niet. Als u belt voor verkeerd bezorgd, zoekgeraakte zen -

De telefoon wordt opgenomen.

BARBERIN (O.S.)
Hou eens op met dat gebel!

REMI
Komt iemand mij nog halen?

BARBERIN (O.S.)
Nee.

REMI
Nee?

BARBERIN (O.S.)
Luister, knul. Je bent nu groot.
Grote jongens zorgen voor zichzelf.
Je moeder is klaar met dat gesloof
voor jou. Ze wil het niet meer.

2.11 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Hij zei, er is in dit huis geen
plaats voor twee mannen. En dat
mijn moeder gekozen had.
Voor hem.*

INT. POMPSTATIONHUISJE - AVOND

Remi hangt de hoorn langzaam terug op de haak. De pomphouder kijkt hem vragend aan.

REMI
M'n moeder komt eraan.

EXT. POMPSTATIONHUISJE - AVOND

De pomphouder klapt de reclameborden in zet ze binnen. Hij kijkt naar het jongetje dat naar het langsrazende verkeer staart. Remi merkt het. Hij doet vlug zijn rood-gele jack uit en geeft het aan de pomphouder. De pomphouder sluit af.

Dan kijkt hij nog eens naar de jongen en aarzelt:

POMPHOUDER
Je weet het zeker?

REMI
Ze komt zo.

2.12 EXT. POMPSTATIONAVOND - AVOND

Remi zit op de kast van de luchtpomp. *Het tankstation is verlaten. In het glazen huisje is het donker.*

REMI (V.O.)

*Ik snapte er niks van. Waarom wou mijn moeder me niet meer? Was ik te groot geworden? Te druk? Te slordig? -
Was ze erachter gekomen dat ik mijn gymschoenen kwijt was?*

De auto's op de snelweg trekken zwarte schaduwen over het pompstation. Remi zit op een emmer en speelt de stilte weg op zijn trompet met een hoempapadeuntje. Midden in het nummer stopt hij.

REMI (V.O.)

Ze hadden natuurlijk net zelf een kind gemaakt. Een echt kind van hun tweeën! Eentje die nooit zijn gympies zou kwijtraken.

LATER

Remi zit op het stoepje voor het huisje en toetert een simpel liedje. Een hond zo groot als een pony komt naar hem toe. Hij wordt gevolgd door een varkentje met een strik en een klein hondje met een hoedje.

Ze blijven staan luisteren naar Remi's muziek.

Als Remi klaar is, likt het kleine hondje zijn hand. Nu pas ziet Remi het busje dat een stukje verderop op de parkeerplaats staat. Een grote oude man, Vitalis, vult bij de kraan een jerrycan met water.

VITALIS

Ik heb zo thee.

De man loopt naar de bus en kijkt achterom naar Remi of hij ook komt. Remi aarzelt. Er schijnt warm licht door de raampjes van de bus.

2.13 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik mocht van mijn moeder niet met vreemden mee. Maar wanneer is iemand vreemd? Als je hem nog nooit gezien hebt.
En mijn vader dan?
Die was vreemd en toch mocht ik met hem mee.*

2.14 INT. BUS - NACHT

Remi kijkt naar binnen in de propvolle wagen, die getuigt van verre reizen.

De oude man die water in een ketel doet, is een echte heer. Hij praat verzorgd en draagt een maatpak dat bijna is versleten.

Remi kijkt naar de artiestenfoto's aan de muur. *Vitalis* staat in zwierig handschrift onder een portret geschreven.

REMI

Bent u -

Hij knikt naar de foto.

VITALIS

Vitalis.

Remi komt nu echt naar binnen, en bekijkt ook de andere foto's. Hij ziet een poster van Vitalis met een groep dieren om zich heen.

REMI (V.O.)

*Vitalis was de leider. Van eh -
zeg maar een band met beesten.*

Remi herkent het kleine hondje op een glamorous portret. Zijn naam staat er in krulletters onder: *Dolce*.

REMI (V.O.)

*Dolce bijvoorbeeld, de hond die op
zijn kop kon staan.*

Dolce maakt een handstand. Vitalis beloont hem met een koekje. Remi kijkt lachend toe.

De grote hond hangt er ook bij. Onder zijn artiestenportret staat *Zerbino*.

REMI (V.O.)

*En Zerbino, die mooi kwaad kon
kijken. Als hij in een film zou
spelen, dan was-ie de bad guy.*

De man geeft Zerbino ook een koekje. Zerbino draait zich van Remi af.

Het varkentje komt Remi gedag zeggen. Duwt zijn ruige snuit tegen de jongen aan. Knort vriendelijk.

VITALIS

Jambon-Cru, JC. Gered uit de
charcuterie.

Remi kriebelt het varkentje, hij begint er plezier in te krijgen.

VITALIS

Onze grote charmeur.

REMI (V.O.)
*JC was het enige varken op de hele
 wereld dat kon lachen.*

Remi kijkt naar de foto aan de muur van het lachende varken.
 Er naast hangt een foto van Vitalis met een aapje op zijn
 schouder.

VITALIS
 Dat is Joli-Coeur. Werd elke
 voorstelling verliefd op een blonde
 vrouw in het publiek, en die maakte-
 ie dan aan het huilen van het
 lachen.

Remi kijkt om zich heen.

REMI
 Waar is hij?

VITALIS
 Onder aan het Haantjesduin op de
 Hondsrug. Daar hebben we hem
 begraven.

Remi kijkt nog eens goed naar de foto. *De fluitketel fluit.*
 Vitalis giet kokend water in twee mokken.

VITALIS
 Dieren leven nou eenmaal korter dan
 mensen. Als je een dier koopt,
 krijg je z'n dood erbij.

Vitalis geeft Remi een mok thee. Remi is blij met iets warmes.
 Vitalis fluit zacht.

VITALIS
 Beestenbedtijd.

Dolce, Zerbino en JC gaan in hun manden liggen. Vitalis gaat
 tegenover Remi zitten en drinkt z'n thee.

VITALIS
 En dan wil ik nu graag weten wat
 een jongen van jouw leeftijd 's
 nachts op een tankstation doet.

2.15 EXT. POMPSTATION - NACHT

*De verlichte bus is een warm en veilig nest in het donkere
 kille tankstation. Remi vertelt zijn verhaal aan Vitalis, die
 geïnteresseerd luistert.*

2.15A INT. BUS - NACHT

Remi is klaar:

REMI

En nou willen ze me niet meer.
Dus.

Vitalis probeert niet te laten merken hoe hij onder de indruk is.

VITALIS

Je thee wordt koud.

Remi drinkt.

2.16 INT. BUS - NACHT

Remi ligt op de voorbank van de bus onder een dekentje. Hij trekt het gordijntje dicht.

2.17 EXT. POMPSTATION - NACHT

Achter de gordijntjes van de bus gaat het licht uit en is alles donker.

VITALIS(O.S.)

Morgen brengen we je naar je moeder.

REMI (O.S.)

Ik weet niet of ik wel een moeder heb.

VITALIS (O.S.)

Onzin. IederEEN heeft een moeder.

2.19 EXT. STRAAT/HUIS BARBERIN/TUIN - DAG

De oude rammelbus rijdt naar het huis van Barberin.

Remi en Vitalis komen uit de bus, Vitalis blijft bij de bus wachten. Hij geeft Remi een bemoedigend klopje.

Remi aarzelt even, loopt naar de deur en belt aan.

De deur gaat open.

BARBERIN

Welk deel van mijn boodschap had je niet begrepen? 'Wegwezen'? Of 'opdonderen'?
OPDONDEREN!

De tweede opdonderen is tegen Kevin die langs fietst en een noodstop maakt, om te kijken wat er aan de hand is. Snel rijdt Kevin verder.

REMI
Waar is m'n moeder?

BARBERIN
Je moeder wil je niet meer.

Jerome wil de deur dicht doen. Remi zet zijn voet ertussen.

REMI
Ik geloof je niet!

BARBERIN
Je gelooft me niet...
(roept hard) BETTY!

Er gebeurt niks. Barberin wordt ongeduldig, gaat zijn vrouw halen. Betty blijft in de gang staan, ze kijkt Remi niet aan.

Remi ziet dat ze heeft gehuild. Hij houdt zijn adem in.

BARBERIN
Betty...? Zeg het.

BETTY
Remi - het is beter dat je gaat.

Zijn moeder kijkt hem kort aan. Remi ziet de wanhoop in haar ogen. Hij weet niet wat hij ermee aan moet.

BARBERIN
(trionfantelijk)
Wat zei ik?

Vitalis legt een hand op Remi's schouder en neemt hem mee terug naar de bus.

Ze horen Dolce fel blaffen en Barberin vloeken. Vitalis draait zich om en ziet dat Barberin zijn kuit vastgrijpt. Maar de oude man corrigeert zijn hondje niet. Dolce holt snel achter zijn baasje aan.

EXT. BUS/STRAAT BARBERIN - DAG

Remi kijkt uit het raampje van de bus en ziet nog net dat Betty Barberin voor het slaapkamerraam staat te staren. Ze houdt het blauwe dekentje vast.

De bus rijdt de straat uit.

2.22 INT. SCHOOL/KLASLOKAAL - INTERVIEW

Kevin kan niet stilzitten. Tijdens het praten lanceert hij zijn liniaal door de klas.

Hij kijkt schuld bewust naar de interviewer. Begint met een pen te spelen. Onderwijl praat hij gewoon door:

KEVIN

Vorige week gooide mijn vader een schoen naar m'n hoofd. Ik bukken, vloog-ie door het raam. Ruit kapot, werd-ie nog kwaaier. Mijn vader is altijd boos. Maar hij zet me niet op straat. ECHT niet!
 ...
En Remi had niks gedaan, hè.

Z'n pen valt nu ook.

2.25 INT/EXT. BUS/DORP - DAG

Remi zit verslagen tussen Vitalis en Zerbino in het busje. Zerbino heeft Remi zijn rug toegekeerd.

Ze rijden langs de SPAR en de school.

Remi kijkt zolang mogelijk naar zijn oude klas.

REMI (V.O.)

Ik ging weg en ik had geen idee waar naar toe en of ik ooit terug zou komen. Ik wist wel dat mijn dorp mijn dorp niet meer was. Het leven zou doorgaan zonder mij.

20 INT. KLAS - DAG

Juf schrijft een ingewikkelde breuk op het bord. Barbarin stapt zonder kloppen binnen. Juf houdt geërgerd op met schrijven. Dan ziet ze wie er binnenkomt: een lange, stoere en niet onknappe man. Juf ontdooit. Ook Jerome is getroffen door de blozende schoonheid van Juf. Hij richt zich tot haar en de klas.

BARBARIN

Ik ben de papa van Remi.
 - Remi komt niet meer.

Juf schrikt. Jerome doet er spontaan een schepje bovenop. Zijn oog valt op een landkaart van Amerika aan de muur.

BARBARIN

(Licht) Hij gaat bij zijn tante in Indiana wonen. Tussen de Indiana's.

Hij wijst het aan op de kaart. Met een hoffelijke buiging verlaat Jerome het lokaal. De klas en juf blijven opgewonden achter. Remi in Amerika!

Alleen Kevin trapt er niet in. Hij staat op en kijkt Barberin wantrouwend na.

INT/EXT. PROVINCIALE WEG/SNELWEG - DAG

Het busje met Vitalis, Remi en de dieren rijdt het dorp uit langs de voetbalvelden.

Vitalis ziet dat Remi het moeilijk heeft. Geeft hem een bemoedigende blik.

Het busje wordt steeds kleiner en verdwijnt tenslotte in de verte.

3.1 EXT. LANDWEG - DAG

Het busje rijdt over een landweg.

REMI (V.O)

*Een nieuw leven, als iemand het
daar over had op tv of zo, dan
dacht ik altijd dat kan niet,
iedereen heeft maar één leven. Maar
sommige mensen hebben er meer.
Mijn nieuwe leven begon met Vitalis
en de beesten.*

3.2 INT/EXT. BUSJE - DAG

De bus staat op een kruispunt. Remi zit op de voorbank tussen Vitalis en Zerbino. Remi kijkt op de kaart. Draait hem nog eens om. En om.

VITALIS

En?

Remi wijst met zijn hand naar rechts. Zerbino gromt als zijn hand dichtbij komt. Remi trekt hem snel terug.

REMI

Naar rechts.

VITALIS

Noord, zuid, west...?

Remi kijkt weer op de kaart.

REMI

Noordnoordwest.

Vitalis glimlacht.

Er klinkt een harde scheet in de cabine. Remi wappert met de landkaart en trekt een vies gezicht. Hij kijkt naar Vitalis.

REMI
Ik was het niet.
(Tegen Zerbino) Stinkerd!

Zerbino gromt weer naar Remi. Vitalis draait een raampje open en start de bus.

INT/EXT. BUSJE/PLEIN - DAG

Het busje rijdt langs een groot standbeeld. Remi hangt uit het raampje en bekijkt het beeld goed.

VITALIS
Je hebt landhelden, zee- en
luchthelden. Michiel de Ruyter is
een - ?

Remi buigt weer naar binnen.

REMI
Zeeheld. Hij heeft maar één been.

VITALIS
Maar hij klaagde nooit.
Echte helden klagen nooit.

3.3 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Ik ging niet meer naar school. Daar
had ik het veel te druk voor.*

Remi grijnst.

3.4 EXT. BOSRAND - DAG

Het busje staat aan de rand van een bos. Er hangt een was aan de lijn.

Vitalis doet een dutje. Naast Remi staat een doos vol boeken. Hij leest de beesten voor uit de fabels van La Fontaine.

REMI
Hé! Bonjour, Monsieur du Corbeau.
Que vous êtes joli!

Fous eetes, zegt Remi.

VITALIS
(zonder zijn ogen te
openen)
Vvvous êtes.

REMI
 Que vvous êtes joli.
 Que vvous me semblez beau! Sens
 mentir...

Zerbino zit met zijn rug naar Remi. Maar Dolce en JC
 luisteren braaf. Koppies scheef.

Vitalis jaagt een vlieg weg in zijn slaap.

Remi kijkt even op van zijn boek en ziet net op tijd dat
 Zerbino er stilletjes vandoor gaat. Hij kijkt even snel naar
 Vitalis, maar die ligt nog steeds te slapen.

REMI
 Zerbino! Hier blijven. Zerbino!!!

Remi rent de hond achterna het bos in.

3.5 EXT. DONKER BOS - DAG

Remi is verdwaald in het donkere bos. Hij schreeuwt steeds
 harder.

REMI
 ZERBINO!! HIER!! ROTHOND!

Maar Zerbino laat zich niet zien.

VITALIS (O.S.)
 Zou jij komen als er zo tegen je
 wordt geschreeuwd?

Remi schrikt van de plotselinge stem. Vitalis is achter Remi
 aangekomen. Remi schaamt zich een beetje.

VITALIS
 Kom.

Samen zoeken ze verder.

VITALIS
 Om een hond de baas te zijn moet je
 jezelf de baas zijn. Een hond is de
 spiegel van zijn baas, wie de een
 ziet, ziet de ander. De hond van
 een schurk is een schurk, en de
 hond van een dief is een dief.

Vitalis zakt op zijn hurken.

VITALIS
 En een vriendelijk mens heeft een
 vriendelijke hond.

Vitalis wijst Remi op een pootafdruk in de modder. Geritsel in de struiken. Remi gaat kijken, en vindt Zerbino die een grote haas gevangen heeft. Vitalis neemt de haas aan.

VITALIS
Mooi werk Zerbino!

Remi is stomverbaasd.

VITALIS
Braaf.

Hij klopt Zerbino op de flank en aait hem over zijn kop.

REMI
Braaf? Hij heeft net een haas vermoord!

VITALIS
Dat heeft ie voor ONS gedaan.

Vitalis kijkt Remi aan. Remi aait onwillig over de kop van de hond. Zerbino kijkt weg.

3.6 EXT. BOSRAND - DAG

De gevilde haas hangt aan de bus. Vitalis snijdt de lever er uit en laat hem aan Remi zien.

VITALIS
Zonder lever kun je niet leven. Als die het niet meer doet ben je in een paar dagen dood. Dit is een hele gezonde. Mooi rood. Een zieke lever is groen.

Vitalis gooit de lever naar Zerbino. Die schrokt hem in één hap naar binnen.

3.7 EXT. BOSRAND - DAG

Ze zitten aan een gedekte tafel. Het servies moet vroeger chic geweest zijn, maar is nu oud en gebarsten. In het midden prijkt de gebraden haas. Vitalis steekt de kaarsen aan en geeft iedereen een servet.

REMI
Is er iemand jarig?

Vitalis verdeelt het vlees.

VITALIS
Goede manieren kosten niks. Ook een bedelaar kan eten als een koning.

JC wil vast beginnen.

VITALIS
 JC! Aspetti! Dove sono le buone
 maniere?

JC schaamt zich de ogen uit zijn kop.

VITALIS
 Wij danken de aarde want zij heeft
 de haas gevoed. Wij danken Zerbino
 voor zijn leeuwenmoed. Bon appetit.

3.8 EXT. BOSRAND - DAG

Later. De honden scharrelen rond of liggen ergens. Hun
 bordjes zijn leeg. Maar Remi heeft nog niets gegeten. Hij
 kroelt gedachteloos tussen de oren van JC.

VITALIS
 Hoef je niet?

REMI
 Ik eet niks wat je kan aaien.

VITALIS
 En eet je dan ook geen speklap?
 Of knakworst?

REMI
 Een knakworst kun je niet aaien.

Vitalis zwijgt en kijkt naar het varken. Remi haalt zijn hand
 weg.

REMI
 We gaan hèm toch niet opeten?

VITALIS
 Natuurlijk niet. Maar wat is het
 verschil?

Remi en JC kijken elkaar aan. JC knort.

VITALIS
 Vlees is er om gegeten te worden en
 die haas heeft een mooi leven
 gehad. Maar als jij je boutje niet
 wil...

Vitalis pakt het stuk haas van Remi's bord en geeft hem in
 ruil daarvoor een banaan.

REMI
 Van banaan krijg ik vlekken.

Remi aarzelt en kiest eieren voor zijn geld. Of in dit geval
 haas. Hij neemt ook een boutje.

Vitalis glimlacht.

3.9 EXT. BUS - NACHT

De gordijntjes van de bus zijn dicht.

REMI (V.O.)

*Overdag had ik geen tijd om m'n
oude leven te missen. Maar 's
avonds in mijn bed in de bus, dan
ging het vanzelf.
Dan dacht ik aan waar ik vandaan
kwam.*

De deur gaat open. Remi komt naar buiten en gaat op het trapje zitten.

REMI (V.O.)

*Wat zou mijn moeder met mijn fiets
gedaan hebben? Misschien verkocht
op marktplaats. En wie zou er nu op
doel staan... of mijn muts op
hebben bij de fanfare?*

Zerbino komt ook naar buiten. Hij gaat naast Remi zitten.

Het duurt even voor hij doorheeft wat er met Remi aan de hand is. Dan likt hij hem over zijn gezicht.

Remi laat zich troosten door de grote hond.

3.10 EXT. BOSRAND - DAG

Remi en JC staan ingezeept in hun blootje bij de beek. Vitalis gooit een emmer water tegen hen aan om ze af te spoelen. Hij droogt eerst Remi af met een grote handdoek. Daarna het varkentje. Met dezelfde handdoek.

3.11 EXT. BOSRAND - DAG

Vitalis knoopt de bloes van Remi tot bovenaan dicht en doet hem dan een strikje om. Zelf heeft Vitalis ook een strikje om. Net zoals Dolce en Zerbino. Het grootste strikje is voor JC.

3.12 EXT. BOSRAND - DAG

Remi kamt heel precies zijn haar. Dolce kijkt toe.

REMI

Wat nou?

Het kapsel heeft weer Remi's volle aandacht.

3.13 EXT. PARKEERPLAATS BIJ DE IKEA - DAG

Vitalis speelt viool. Klanten lopen langs met Vottsjbö matrassen en Börje-dozen. Ze blijven staan, Vitalis speelt prachtig. Dolce fluit een paar tonen mee. JC loopt met een roos in zijn bek.

Remi staat met zijn trompet in zijn hand te luisteren, hij is nerveus.

3.14 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Iedereen kan muziek maken, zei onze dirigent altijd. Trompet recht en hard blazen. Je hebt marsen en walsen en je moet in de maat lopen en niet op de hakken van je voorganger trappen. Simpel dus.

3.15 EXT. PARKEERPLAATS BIJ DE IKEA - DAG

Als Vitalis knikt, begint Remi te spelen. Knettervals en veel te hard. De een na de ander begint te lachen. De mensen stoten elkaar aan.

Iemand steekt zijn vingers in zijn oren en loopt weg. Een paar vervelende pubers beginnen heel hard mee te piepen.

Remi voelt zich ellendig. Hij speelt door maar kijkt ondertussen wanhopig naar Vitalis. Die geeft geen krimp.

3.16 INT. BUSJE - DAG

De bus rijdt het stadje uit. Remi kijkt chagrijnig naar buiten. Van achter uit de bus klinkt geblaf.

VITALIS

Er zijn twee manieren om geld te verdienen.

Stilte. Remi doet of het hem niet aangaat.

VITALIS

OF je laat de mensen lachen, OF je laat ze huilen. Voor het eerste moet je een topclown worden. Voor het tweede een topmuzikant.

Remi kijkt nog steeds naar buiten. Hij denkt na.

3.17 EXT. MONTAGESEQUENTIE - DAG

Het busje staat op zes verschillende plekken; gevarieerd landschap, zowel stedelijk als natuur.

Ondertussen horen we het geluid van Remi die op zijn trompet oefent. Eerst met gekreun en gezucht en gepiep. De beesten willen niks van hem weten, lopen weg.

Maar Remi leert snel, zijn spel klinkt steeds beter. Dolce is de eerste die zijn kop omdraait en luistert.

Bij de laatste lokatie zitten de dieren aandachtig naar Remi te luisteren voor de deur van de bus. Vitalis, die net een appeltje schilt, draait zich om als hij een zoete, stampende, smekende trompetsolo hoort. Vitalis glimlacht.

De laatste noot reikt naar de sterren.

3.18 EXT. PLEINTJE - DAG

Die noot beroert ook het publiek. Zerbino zit aan Remi's voeten terwijl hij speelt. De mensen juichen en klappen. Sommige grijpen naar een zakdoekje. Iemand gooit een bloem. Een mevrouw geeft een gebraden kip aan Remi.

Remi buigt en lacht en buigt.

3.19 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

De eerste keer dat je het publiek laat huilen, als je voelt dat je ze hebt.... dat is eh... kippenvel. Alsof iedereen van je houdt.

3.20 EXT. PLEINTJE - DAG

Remi geniet nog steeds van het applaus, steekt zijn trompet in de lucht.

Dan hoort hij Zerbino waarschuwend blaffen. Hij laat zijn trompet zakken, kijkt om zich heen. Vitalis is weg.

3.21 EXT. BIJ HET PLEINTJE OM DE HOEK - DAG

Vitalis wordt dreigend toegesproken door twee agenten. Maar hij geeft geen antwoord. Remi komt aanrennen en gaat erbij staan.

AGENT WALTER

Vitalis? Vitalis - .
Vreemdeling zeker?

Wij willen heel graag weten waarom
die kleine toeteraar niet op school
zit?

Op iedere vraag geeft Remi sneller antwoord dan Vitalis.
Agent Walter kijkt ondertussen een beetje ongerust naar de
beesten.

REMI
M'n juf is ziek.

AGENT WALTER
(tegen Vitalis)
Wat mankeert ze?

REMI
Een groene lever.

AGENT WALTER
(tegen Vitalis)
Op welke school zit hij?

REMI
De Vitalisschool.

De agenten kijken elkaar aan.

AGENT WALTER
De Vitalisschool. Daar mag je zeker
een beetje muziek maken en genieten
van het zonnetje. Biertje erbij.
(tegen Vitalis)
Dat jullie buitenlanders dat doen
moet je zelf weten, jullie hebben
altijd al meer plezier dan wij.
Maar je moet niet onze jeugd in het
ongeluk meetrekken. Als jij die
beesten even bij je houdt...

REMI
Maar hij trekt mij helemaal...

AGENT WALTER
Dan gaan wij jou redden.

3.23 EXT. POLITIEBUREAU - DAG

Remi kijkt van een afstandje toe hoe Vitalis door de twee
agenten mee naar binnen wordt genomen. Als ze bijna bij de
deur zijn draait Vitalis zich om.

INT/EXT. KEUKEN/POLITIEBUREAU - DAG - INTERVIEW CROSSCUT

REMI
Ik wilde heel hard schreeuwen.

Vitalis kijkt hem aan, tussen de twee agenten in en schudt van NEE.

REMI
Ik wou de honden erop af sturen.

Vitalis schudt NEE.

REMI
Ik wou ze in elkaar slaan.

Vitalis schudt NEE.

EXT. POLITIEBUREAU - DAG

Remi ziet hoe Vitalis met geheven hoofd tussen de agenten het politiebureau in gaat. De deur slaat met een klap dicht.

Remi weet niet wat hij moet doen, het liefst zou hij achter Vitalis aan rennen, doet het toch niet.

Zerbino duwt tegen zijn benen. De dieren kijken vragend naar hem op. Remi weet niet wat hij moet zeggen.

REMI
(onvast)
Het komt goed.
Alles komt goed -

4.1 EXT. VAART - DAG

Het is vroeg in de ochtend. Een was hangt aan een lijntje.

De bus staat aan de rand van een vaart, een beetje scheef op de dijk. Remi komt slaperig naar buiten. Blijft een beetje verloren staan, kijkt in de kale verte en denkt na.

Pakt dan een klaptafeltje, en dekt voor het ontbijt. Een tafelkleedje, borden. Zoals Vitalis het zou doen.

LATER

Remi zit aan tafel. De dieren scharrelen om hem heen.

REMI
Allemaal lekker geslapen?

De dieren kijken hem aan. Remi verdeelt het eten. Een paar broodkorsten en een oude appel, meer heeft hij niet.

REMI
Bon appetit.

Zerbino heeft z'n eten snel op. Pakt Remi's broodkorst.

REMI
Hé, die was van - (mij).

Maar Zerbino heeft hem al op. Remi baalt maar houdt zich in.

4.2 INT. BUS - DAG

Remi pakt zijn trompet uit de bus. Hij merkt niet dat de handrem los schiet als hij erover heen bukt.

4.3 EXT. LANDWEG BUITEN DE STAD - DAG

De zon komt op. Remi en de dieren lopen als cowboys op een rijtje naast elkaar naar het stadje in de verte.

Remi heeft zijn trompet bij zich. Hij ziet niet dat achter zijn rug het busje langzaam weg rijdt.

REMI (V.O.)
*Ik alleen met de beesten, dat was
eh wel stoer. Net alsof we cowboys
waren.*
(lacht)
*Alleen jammer dat die andere
cowboys niet luisterden.*

Zerbino rent achter een snaterende eend aan. JC en Dolce rennen achter Zerbino aan. Remi roept ze, maar geen hond of varken luistert.

4.4 EXT. POLITIEBUREAU - DAG

Remi en de dieren komen bij het politiebureau. Ze willen naar binnen, maar agent Walter houdt ze tegen.

AGENT WALTER
Geen beesten in het bureau.

REMI
(stomverbaasd)
Waarom niet?

AGENT WALTER
(somt snel op)
Omdat beesten blaffen, mauwen,
piepen. Ze hebben vieze poten,
verharen, bijten, stinken, plassen
en poepen, krabben, grommen,
kakelen, kukelen -

4.6 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Konden Dolce en JC maar kukelen!
Wat ik ook zei, ze kwamen er niet
in.*

4.7 INT. POLITIEBUREAU/KANTOORTJE - DAG

Remi loopt met tegenzin achter Walter aan naar een kamertje.

REMI

(tegen de rug van Walter)
Ik kom alleen maar voor -

Op de drempel van het kamertje blijft hij staan, hij ziet de donut die Walter uit zijn zak haalt en als een soort lokaas op tafel legt. De agent schenkt thee uit een thermoskan. Remi, die honger en dorst heeft, is in verleiding.

AGENT WALTER

Ga gezellig zitten. Lekker suiker
d'r in?

Hij doet een grote schep suiker in de theekop en biedt 'm samen met de donut aan.

Remi komt binnen en eet en drinkt gulzig.

Walter glimlacht en sluit de deur. Remi zet de beker op tafel en wil zaken doen.

REMI

Waar is Vitalis?

AGENT WALTER

Precies. Ja -. Deze Vitalis -.
Ga nog even lekker zitten.

De agent kijkt dwingend. Remi gehoorzaamt aarzelend.

AGENT WALTER

Deze Vitalis lijkt me een
vriendelijk man.

REMI

Ja.

AGENT WALTER

Iemand die jou verwent met lekkere
dingen en je gezellig op schoot
neemt.

Remi kijkt verbaasd.

AGENT WALTER
Slaat hij je? Moet je voor hem
werken? Belemmert hij de
schoolgang?

REMI
Schoolgang?

AGENT WALTER
Mag je niet naar school?

4.8 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Ik zei dat Vitalis goed voor me
zorgde en dat ik meer van hem
leerde dan van de juf op school. De
agent vroeg wat dan.*

4.9 INT. POLITIEBUREAU/KANTOORTJE - DAG

REMI
Michiel de Ruyter was een zeeheld
Hé! Bonjour, Monsieur du Corbeau.
Que vous êtes joli!

Walter maakt verbeterde aantekeningen: Ruyter, zeeheld. Bij het Frans kijkt hij verbaasd op, hij verbergt dat hij er niks van verstaat.

AGENT WALTER
Wanneer heb je voor het laatst sla
gegeten?
Wie wast je sokken?
Wie knipt je nagels?

Remi gaat op zijn handen zitten, om zijn lange nagels te verbergen. De agent kijkt hem doordringend aan.

4.11 INT. POLITIEBUREAU/KANTOORTJE - DAG/INT. KEUKEN - INTERVIEW

CROSSCUT

AGENT WALTER
Wij gaan goed voor je zorgen.

REMI
*Hij zei dat ze goed voor me gingen
zorgen.*

AGENT WALTER
En dan ben je Vitalis zo vergeten.

REMI

Goed - dat was dat ik Vitalis zou vergeten.

AGENT WALTER

(suikerzoet)

Kindermishandeling wordt in ons land streng bestraft. Vitalis moet zeker drie maanden zitten.

REMI

Zitten, daarmee bedoelde die in de gevangenis zitten... Vitalis moest zitten voor kindermishandeling. En IK was het mishandelde kind.

Remi is er nog steeds verbaasd over.

REMI

Ik zei dat het niet waar was en dat ik naar Vitalis toe wilde, maar die agent wist iets beters:

AGENT WALTER

Een gezellig tehuis, met zevententachtig broertjes en zusjes en dan ga ik nu eerst een nieuwe pot thee voor je zetten.

Remi kijkt stomverbaasd naar de glimlachende agent.

REMI

Ik WILDE helemaal geen zevententachtig broertjes en zusjes en een pot thee. Ik wilde Vitalis en de beesten en dat alles weer was zoals het was.

4.12 INT. POLITIEBUREAU/KANTOORTJE - DAG

Walter loopt het kantoortje uit. Remi hoort dat de deur achter hem dicht klikt. Hij kijkt hoe hij weg kan, probeert een raam, de deur. Alles zit op slot.

4.10 INT. POLITIEBUREAU - INTERVIEW

Walter praat met een stem van suiker:

AGENT WALTER

Wij leven samen in een beschaafde samenleving. In ons land heeft elk kind recht op bed, bad en brood en dagelijks een vol kwartier quality time.

Hij kijkt tevreden in de camera, is dat niet goed geregeld?

4.13 INT. POLITIEBUREAU/GANG/KANTOORTJE - DAG

De agent komt met een kop thee en een chocoladecroissant naar het verhoorkamertje lopen. Hij opent de deur met een sleutel. Likte zijn chocoladevingers af.

AGENT WALTER

Ik heb nog iets lekkers voor je -

De kamer is leeg. Hij kijkt achter de deur, onder de tafel. Nergens is Remi.

Hij zet de thee neer. Legt de croissant op het bureau. Kijkt in de kast. Geen Remi.

Denkt na. Loopt de gang op.

Remi duwt een paar archiefdozen opzij, klimt uit de kast en wil weggrennen. Bedenkt zich en pakt snel de croissant.

Hoort voetstappen.

Agent Walter, die weer binnenkomt, ziet tot zijn schrik dat Remi weg is. Hij controleert de kast nog een keer. Achter zijn rug glipt Remi de gang op. Een riskante actie, maar het lukt. Remi rent weg.

4.14 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

De beesten waren blij om me weer te zien. Maar ik vond het moeilijk om tegen ze te zeggen dat hun baas voorlopig niet terugkwam.

4.15 EXT. ZIJKANT POLITIEBUREAU/STEEG - DAG

Remi krast met krijt op een muur. De dieren scharrelen om hem heen. Hij wijst naar een paar ramen met tralies in het gebouw achter hem.

REMI

(tegen de dieren)

Daar zit-ie.

Zerbino blaft. Dolce keft. Achter één van de betraliede ramen verschijnt Vitalis. Hij leest de boodschap op de muur tegenover zijn cel:

Hou vol, ik zorg voor ons. Glimlacht naar Remi. Remi glimlacht terug.

(Hooft dat er iemand de steeg inkomt: agent Walter.

Remi begint te rennen. Walter ook.

Remi fluit de dieren.

Ze rennen achter hem aan de steeg uit.

Vitalis kijkt ze bezorgd na.

4.16 EXT. STADJE - DAG

Remi rent.

De beesten rennen mee. (Of: Zerbino rent met Remi mee, de rest in geluid.)

Er klinkt geluid van een startende motor.

Remi kijkt om en ziet agent Walter op een motor achter hem aan komen.

Remi rent, de honden rennen, het varkentje hobbelt.

De motor komen dichterbij.

Remi rent nog harder.

4.17 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
(lacht)
*Hij was sneller dus IK moest
slimmer zijn.*

4.18 EXT. STADJE/ETALAGE - DAG

De agent scheurt door een straat, kijkt zoekend rond. Geruis door een portofoon.

AGENT WALTER
(in de portofoon)
Ze zijn in de buurt. Stuur maar
vast een auto. Ik heb ze zo.

De agent kijkt zoekend rond.

Rijdt langs een winkel.

In de etalage zit een hond naast een etalagepop. Het is Remi, die doodstil blijft staan tussen andere etalagepoppen.

De motoren en de politieauto rijden langs en zien hem niet.
Remi glimlacht.)

4.19 EXT. LANDWEG IN DE BUURT VAN DE BUS - DAG

Remi en de dieren lopen op hun gemak terug naar de bus.
Zerbino kwispelt, JC knort. Remi kijkt ontroerd naar zijn
dieren. Aait Zerbino.

REMI
Het komt goed.

Het is een belofte.

4.20 EXT. VAART - DAG

Remi en de dieren komen in de buurt van het busje.

Remi staat stil. Kijkt rond.

Er staat een klaptafeltje in het gras. Het wasje aan de lijn
is voor de helft in het water gevallen.

En het busje is weg...

Dan begint Zerbino te blaffen, hij ziet iets.

4.21 EXT. LANDWEG/WATER - DAG

Zerbino staat aan de waterkant. Remi rent naar hem toe.

Hij ziet alleen nog een stukje dak van het busje. De rest is
onder water verdwenen...

(Van boven:) In het gras is de kale plek te zien waar het
busje stond. Alleen de tafel met het kleedje is overgebleven
van het Vitaliskamp. Remi ligt languit in het gras.
Moedeloos...

4.22 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Ik had geen idee wat ik moest doen.
Maar dat zei ik niet want ik wou
niemand ongerust maken.
...Ik was nu de baas, de
roedelleider.*

4.23 EXT. LANDWEG/LAND - DAG/SCHEMER

Remi en de beesten gaan te voet verder. Remi loopt voorop. Hij heeft zijn trompet bij zich en een paar (half natte) kleren van de waslijn in een bundeltje.

LATER

Remi en de dieren lopen door de weilanden. Koeien kijken nieuwsgierig om.

LATER

Ze lopen langs een tuin waarin kippen los lopen. Zerbino blijft achter. Loert naar een kip.

Remi pakt Zerbino vast. De hond kijkt demonstratief weg.

REMI

Ik SNAP dat je honger hebt. Ik heb
OOK honger! Maar die kip is niet
van jou.

4.24 EXT/INT. VOETBALVELD/SCHUURTJE - AVOND

Remi en de dieren steken een voetbalveld over, en komen uit bij een donker clubhuis.

Het gebouw is dicht, maar de rommelschuur ernaast is open.

4.25 INT. ROMMELSCHUUR - AVOND

De beesten liggen tussen doelnetten en lekke ballen, dicht tegen elkaar aan.

REMI

Gauw slapen, want als je slaapt heb
je geen honger.

Remi ligt een beetje apart van de rest. Ogen open.

REMI (V.O.)

*Ik kon niet slapen. Ik dacht aan
m'n moeder die altijd mopperde dat
ik alles kwijt raakte. En nu was ik
niet alleen mijn gymtas kwijt, maar
ook Vitalis en mijn school en mijn
klas en de fanfare, en haar - m'n
moeder.*

Remi schrikt op van een geluid. En gaat weer liggen als het niks is.

4.26 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Voor het eerst dacht ik aan mijn
andere ouders - die vader en moeder
die me gemaakt hadden. Ook kwijt.
Waar zouden ze zijn? WIE zouden ze
zijn? Leek ik op ze?
De meeste ouders doen hun kinderen
niet weg.
Waarom zij wel?*

Remi denkt na.

REMI

*Dat had ik ze dus wel willen
vragen.
-
Maar dan moet je een telefoonnummer
of een adres hebben.
En dat is het nou net met
vondelingen, die hebben dat niet.*

4.27 INT. ROMMELSCHUUR - AVOND

JC snurkt. Zerbino ziet dat Remi niet kan slapen.

De grote hond staat op en gaat bij de jongen liggen, troost hem met zijn warme lijf.

5.1 EXT. VOETBALCLUB/ROMMELSCHUUR - OCHTEND

Remi komt met de beesten uit het rommelschuurtje. Hij rekt zich uit, voelt zich verfrommeld na een nacht in het schuurtje.

De dieren zijn blij met hun vrijheid en rennen rond.

Zerbino komt terug naar Remi en snuffelt aan zijn handen en zakken.

REMI

*Je hebt honger hè.
We gaan straks eten.*

Hij aait Zerbino, en wil op pad gaan.

Maar plots blijft Remi staan. Hij ziet op een voetbalveld jongens van zijn leeftijd achter een bal rennen. Langs de lijn staan vaders en moeders hun zonen aan te moedigen.

Een vrouw geeft haar zoon een beker drinken. (zoals op de foto in afl 1.) De jongen neemt twee slokken en rent weer het veld op. Remi kijkt met heimwee en verlangen toe.

Dolce snuffelt aan hem. Haalt Remi uit zijn droom.

REMI

Ja we gaan.

Remi loopt weg van de voetbalclub.

5.2 EXT. BUURT VAN VOETBALCLUB - DAG

Remi loopt door terwijl hij met Dolce speelt.

JC loopt achter ze aan.

Als Remi stopt met spelen, kijkt hij waar Zerbino is.

REMI

Zerbino?!

(tegen Dolce)

Waar is Zerbino?

LATER

Steeds ongeruster zoeken Remi, JC en Dolce naar Zerbino.

Remi rent roepend langs de voetbalvelden.

REMI

(kwaad)

Zerbino! Komen nou!

Hij realiseert zich dat hij iets fout doet. Herstelt zich:

REMI

(beheerst)

Zerbino -

Dolce zoekt in het schuurtje.

JC kijkt onder auto's.

De grote hond laat zich nergens zien.

5.3 EXT. BUURT VAN VOETBALCLUB/KOELHUIS - DAG

Dolce, JC en Remi lopen weg van de voetbalclub. Ze zoeken in de buurt, op een onbestemd industrieterrein.

Dolce slaat aan, hij ziet Zerbino.

Bij een loods waaruit koude damp komt, staat een vrachtwagen. Een man in een witte overall loopt met een groot koeienkarkas op z'n rug naar binnen, de kou in.

De hongerige Zerbino eet een paar bloederige resten vlees, die de man naar hem gooit.

INT. VRACHTWAGEN - INTERVIEW

CHAUFFEUR

Ik kwam daar elke week een paar koeien brengen. En alles waar ze geen gehakt van kunnen maken, mocht ik houden.

Botten, staarten. Nagels, uiers, tanden dat soort dingen.

Alles wat de mensen niet eten. Niet DURVEN eten. Want het kan natuurlijk best, een staart in een kroket. Als je 'm goed frituurt.

EXT. KOELHUIS - DAG

Remi ziet dat de chauffeur de achterkant van de vrachtwagen sluit en instapt.

De wagen start. Remi fluit naar Zerbino.

5.4 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Dat had ik dus nooit moeten doen, dat fluiten.

...Hij was echt wel terug gekomen.

5.5 EXT. KOELHUIS - DAG

De chauffeur in de witte overall staat boven op zijn rem maar het is te laat. Zerbino ligt op straat.

Remi loopt langzaam naar hem toe.

REMI (V.O.)

Hij lag daar stil - zo verschrikkelijk stil.

...Dood.

Morsdood, wat dat dan ook is.

5.6 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Een nadenkende Remi:

REMI

Er zijn mensen die denken dat ze alles weten van alles. Maar dood, dat is iets waar niemand, echt niemand wat van af weet. Een raadsel zonder oplossing.

Pas als je 't zelf bent, dan weet je het.

*Of niet, want als je dood bent en
dood is niks, dan weet je dus nog
niks.*

5.7 EXT. KOELHUIS - DAG

De chauffeur rolt de dode hond in stevig oranje plastic.
Dolce, JC en Remi staan er verdrietig bij.

Als de man klaar is, kijkt hij Remi aan.

CHAUFFEUR

*Zal ik 'm maar meenemen? Hij kan
bij mij in de tuin -*

Remi kijkt naar het oranje pak aan zijn voeten.

5.8 INT. VRACHTWAGEN - INTERVIEW

CHAUFFEUR

*Naast Vivian.
Een Kaukasische ruwhaar en dan toch
kanker hè.
Als je d'r tussen de oortjes aaide,
dan keek ze scheel.
Het enige vrouwtje dat me nooit
heeft bedonderd.*

Hij glimlacht verlegen als hij eraan denkt. Stilte.

CHAUFFEUR

*Dood is dood. Je doet er niet veel
aan.*

5.9 EXT. SLACHTHUIS - DAG

Een kleine ceremonie: JC, Dolce, Remi en de chauffeur staan
op een rijtje achter de vrachtwagen. Het oranje zeil met
Zerbino ligt in de achterbak tussen het slachtafval.

Remi speelt een droevig lied op zijn trompet. Iedereen heeft
tranen in de ogen. De chauffeur veegt ze onopvallend weg.

De vrachtwagen rijdt weg. Dolce, JC en Remi staan midden op
straat en kijken hem na.

REMI (V.O.)

*M'n ouwe juf zou zeggen dat Zerbino
nu in de hemel is, bij God.
Ik hoop 't.
Maar waarom zijn er geen foto's van
de hemel? Waarom moet 't allemaal
zo geheimzinnig? Waarom zegt God
niet gewoon waar de hemel is en hoe
je er moet komen?*

Remi keert zich om en roept de dieren.

Het kleine gezelschap trekt verder.

5.10 EXT. DIJK/RESTAURANT - EIND VAN DE DAG

Voor de ingang van een restaurant speelt Remi het lied van Zerbino. Dolce piept treurig. JC scharrelt somber rond. Niemand geeft geld.

REMI

*Mensen kijken niet graag naar
verdrietige artiesten. We hadden
een voorstelling die niks meer
voorstelde.*

In de verte komt een troupe steltlopers, die zingend en spelend op hoge poten wel publiek trekt.

Als ze langs Remi en de dieren komen, blijft één van de steltlopers, een boomlange dame met een roze suikerpruik en een basstem staan. Ze kijkt eens goed naar Remi.

Buigt zich naar hem toe.

PRISCILLA

Jij bent toch van Vitalis?

Remi knikt.

PRISCILLA

Waar is die gebleven?

REMI

Hij is op reis.

Priscilla kijkt Remi onderzoekend aan. Remi kijkt weg, niet van plan veel te zeggen.

PRISCILLA

Red je het?

Remi knikt.

Priscilla doet een paar muntjes in zijn beker, en loopt met grote passen achter de anderen aan.

Vanaf een afstand kijkt Remi naar de gelikte act van de steltlopers. Het is een groot verschil met hun eigen gebrekkige optreden.

LATER

Twee mensen willen het restaurant binnengaan. Voor de ingang staat Remi te spelen op zijn trompet. Dolce fluit mee. Remi speelt extra mooi. De man pakt een zakdoek uit zijn zak, geen geld.

Een ober komt naar buiten, schudt een tafelkleed uit.

OBER

Zo is 't wel genoeg ja met die
rotherrie en die stinkbeesten.

Een vrouw en een man komen luidruchtig het restaurant uit, ze hebben duidelijk gedronken. Het stel danst vrolijk op Remi's muziek. De ober gaat weer naar binnen.

De man en de vrouw lopen weg zonder geld te geven.

Een man zonder jas komt in de deuropening staan. Hij zwaait met een tientje.

VADER JARIGE

Kom even binnen spelen.
M'n grote kleine meid is jarig.

Remi lacht.

REMI

(Tegen de beesten)
Zo terug.

Hij gaat naar binnen.

5.11 INT/EXT. DIJK/RESTAURANT BIJ SLUIS - AVOND

Binnen is een sweet sixteen-etentje bezig. Een tafel vol meisjes en de vader van de jarige. De ober brengt overvolle borden rond.

Happy Birthday speelt Remi. Hij heeft meer oog voor het eten dan voor de meisjes die hem zachtjes becommentariëren en lachen om hoe niet-hip hij eruit ziet.

Als de ober hem ziet, wil hij Remi wegjagen. De vader van het meisje legt hem met een autoritair gebaar het zwijgen op.

JC kijkt door het raam naar binnen. Hij maakt hongerige geluidjes.

Het jarige meisje ziet het varken, staat op en roept:

16-JARIGE

Oh my God! Wat een sweety!!

Ze hangt om de hals van haar vader, smeekt in zijn oor:

16-JARIGE

O pappie, please pleeeaaase!!

Remi is klaar met het liedje. Hij wacht tot de dochter haar vader loslaat:

REMI
'n Tientje - ?

De man lacht. Hij legt een honderdje op tafel. Knikt in de richting van JC buiten.

VADER JARIGE
Dat is inclusief een sweety voor
m'n sweety.

Remi kijkt de man perplex aan.

REMI
U bedoelt -

Knikt vastberaden nee.

VADER JARIGE
Hoe bedoel je?

REMI
Nee!

VADER JARIGE
Dat beest krijgt het bij ons beter
dan bij jou. Vers eten, een eigen
kamer, 'n eigen au pair.

REMI
JC is niet te koop.

De man lacht hard.

VADER
ALLES is te koop.

Hij opent opnieuw zijn portemonnee en pakt een
duizelingwekkende stapel bankbiljetten.

5.12 INT. INTERVIEW - DAG

REMI
*Ik had nog nooit zoveel geld bij
elkaar gezien. Daarmee konden we
elke dag biefstuk eten en in een
hotel slapen.
En misschien had-ie gelijk. Zou JC
het bij hun beter hebben dan bij
mij.*

5.13 INT. RESTAURANT - AVOND

Remi aarzelt. Bijna pakt hij het geld.

Dan ziet hij Dolce en JC voor het raam staan. Ze kijken hem
met scheve koppies aan.

Remi neemt een besluit, hij pakt een tientje en laat de rest liggen.

Draait zich naar de andere gasten om:

REMI
Iemand nog een liedje?

Hij houdt zijn trompet omhoog. De ober springt uit zijn vel.

OBER
Wegwezen nou!

Hij geeft Remi een duw.

De trompet raakt een blad met glazen dat kletterend op de grond valt. Remi rent naar buiten.

OBER
Ja terugkomen! Betalen!

Hij rent achter Remi de zaak uit.

5.14 EXT. RESTAURANT BIJ SLUIS/SCHIP - AVOND

Voor de sluis liggen een schip in het water.

De ober komt het restaurant uit en rent links de dijk op, dan rent hij rechts de dijk op. Hij is Remi kwijt. Dolce en JC, die voor het restaurant zitten, kijken hem naar links en naar rechts na.

De man gaat chagrijnig terug naar zijn restaurant. En struikelt over Dolce.

OBER
Rothond!

Als hij weg is, horen Dolce en JC een fluitje. Ze zien Remi lachend boven in de mast van een schip zitten.

5.15 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Als je alleen op de wereld bent,
dan moet je wel een beetje moedig
zijn.
Moed moet. Moed is goed. Maar
teveel moed is gevaarlijk.
Uit een mast springen, dat is
overmoed.*

5.16 EXT. KADE BIJ RESTAURANT/SCHIP - AVOND

Een harde plons.

Dolce rent blaffend het donker in. JC knort paniekerig.

5.17 EXT. ONDER WATER - AVOND

Stilte.

Langzaam glijdt Remi naar beneden. Hij is niet in paniek en verzet zich niet. Het ziet er vredig uit. Zijn trompet zweeft boven z'n hoofd.

REMI (V.O.)

Nee ik was niet bang.

Het was stil.

Mooi stil.

Ik dacht, nu kom ik bij de club van Zerbino. Die club waar je lid van moet worden, om te weten wat ze doen.

Alles wordt zwart.

6.1 INT. DE ZWAAN - AVOND

Een vage witte wereld.

Heel langzaam komt Remi bij. Hij heeft wat modder op zijn gezicht en kroos in zijn natte haar.

Op zijn bed ligt een dek als een wolk, zó donzig dat hij er nauwelijks overheen kan kijken.

Een vrouw met nat haar, Fanny Milligan (40), buigt zich over hem.

6.2 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

De eerste keer dat ik Fanny Milligan zag, dacht ik dat ik in de hemel was en dat zij een verdronken engel was of zoiets. Wist ik veel hoe het werkte in de hemel.

6.3 INT. DE ZWAAN - AVOND

Remi en Fanny Milligan kijken elkaar voor het eerst aan, een onverklaarbaar magisch moment.

FANNY

Goddank, daar ben je weer...

Remi ziet dat de vrouw tranen in haar ogen heeft. Zo blij is ze dat hij er weer is.

FANNY

Wat heb je me laten schrikken.

Fanny wrijft lief met een grote handdoek Remi's haren droog. Remi geniet ervan. Hij ziet nu waar hij is: in de kombuis van een grote lemsteraak. Het oude schip is ruim en warm en straalt voorname luxe uit. Snel veegt hij zijn haar in model.

Door een rond raampje ziet hij Dolce en (/of) JC naar binnen kijken. Naast de kachel op een sofa ligt nog iemand onder een deken.

6.4 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik was niet de enige jongen daar.
Er lag er nog eentje bij de kachel.*

6.5 INT. DE ZWAAN - DAG

REMI

Zit u soms bij de reddingsbrigade?

Fanny Milligan schaterlacht. Remi lacht niet mee.

6.6 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik was voorzichtig geworden met
aardige mensen. Misschien had deze
vrouw wel een goedkope matroos
nodig of zocht ze kinderen voor
dierproeven. Ik kon niet weten wie
ze was.*

6.7 INT. DE ZWAAN - DAG

FANNY

Ik ben Fanny Milligan en dit is
Arthur, mijn zoon.

REMI

Ben je ook in het water gevallen?

Arthur lacht.

ARTHUR

Was 't maar waar.

FANNY

Arthur!

(tegen Remi)

Arthur heeft verlamde benen.

ARTHUR

Vang!

Arthur gooit keihard een balletje naar Remi. Remi vangt en gooit hem even hard terug. De jongens lachen, ze zijn aan elkaar gewaagd.

Arthur kijkt naar buiten en ziet de beesten op het dek zitten.

ARTHUR

Zijn die van jou?

Remi knikt aarzelend. Fanny kijkt naar buiten en lacht.

6.8 EXT/INT. DE ZWAAN - AVOND

Van buiten naar binnen:

Remi, Fanny, Arthur en Dolce zitten aan tafel. Het varken schrobbelt eten van de grond en laat een boer.

Arthur, Fanny en Remi lachen om hem. Dolce likt zijn bord leeg.

Binnen:

Fanny geeft een banaan aan Remi.

FANNY

Toetje?

REMI

Nee bedankt, ik kan niet tegen bananen. Daar krijg ik vlekken van.

ARTHUR

Ik ook! Rooie vlekken op alles wat uitsteekt, mijn vingers, tenen, neus -

REMI

- oren, ja.

Ze lachen om de toevallige overeenkomst.

FANNY

Dan is-ie voor ons.

Ze deelt de banaan met Dolce en JC.

6.9 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Ik dacht niet meer aan dierproeven of andere gevaren.

Arthur en zijn moeder waren gewone mensen, ze kwamen net terug van een wereldreis over de wereldzeeën.

6.10 INT. DE ZWAAN - AVOND

ARTHUR

- en toen hadden we ZO'N haai aan stuurboord. Mijn moeder gooide het roer om naar bakboord -

Fanny Milligan laat haar spierballen zien.

ARTHUR

(lachend)

- en daar lag een walvis.

FANNY

Eén walvis in drie jaar -
Verder is er niks gebeurd.

Op een wand hangen foto's en souvenirs van de reis. Vlaggetjes uit havensteden, ansichtkaarten, foto's van een eskimo, van een tropisch eiland en van een walvis. De Zwaan in woelige baren, Fanny die de zeilen hijst.

FANNY

We doen nog een rondje Azoren en dan gaan we naar huis.
Het wordt tijd dat Arthur weer een normaal leven krijgt.

ARTHUR

Normaal?! JIJ zegt altijd dat normaal niet bestaat.

Remi ziet dat Fanny Arthur lachend over zijn bol aait.

FANNY

Jongens, het is bedtijd.

Met spijt staat Remi op.

REMI

(tegen de dieren)

Kom, we moeten verder.

(tegen Fanny)

Hartelijk bedankt voor het redden.

Perplex kijkt Fanny hem aan.

FANNY

Ik laat jullie niet gaan. Het is donker! Ik heb een kooi voor jullie.

6.11 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Even dacht ik dat ik me toch vergist had, en dat ze ons wilde opsluiten. (lacht) Maar bootmensen noemen hun bed een kooi.

6.12 INT. DE ZWAAN/KOOI REMI - AVOND

Fanny stopt Remi lief onder. Ze geeft Dolce, die op het voeteneind ligt, een aai en wil weggaan. Bedenkt zich:

FANNY

...Remi, hoe kan ik je ouders bereiken? Ze zullen verschrikkelijk ongerust zijn.

6.13 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Fanny Milligan had mijn leven gered. Ik wou ECHT niet tegen haar liegen -

6.14 INT. DE ZWAAN/KOOI REMI - AVOND

REMI

Mijn moeder is dood en mijn vader zit - in - eh - het buitenland.

Fanny kijkt hem vragend aan.

6.15 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Je kunt er niks aan doen als je een vondeling bent, daar hoef je je niet voor te schamen. Maar IK was al TWEE keer weg gedaan... Er zat een stemmetje in mijn hoofd te fluisteren dat ik niks waard was.

6.16 INT. DE ZWAAN - AVOND

REMI

M'n vader is op zoek naar een nieuwe aap die kan trommelen. We zijn muzikanten. Hij komt over een paar maanden terug.

FANNY

En nu ben je helemaal alleen -?

Remi glimlacht.

REMI

Ik heb Dolce en JC.

Als Remi gaat slapen blijft Fanny nog even in de deuropening staan kijken naar haar drenkeling.

6.17 EXT. DE ZWAAN - NACHT

Fanny Milligan kan niet slapen. Ze staat buiten aan de reling en kijkt naar de sterrenhemel. Als er een ster valt, doet ze in stilte een wens.

Dan ziet ze een blinkend pakketje langs drijven. Net op tijd weet ze het met een net op te vissen. Het is een modderige trompet. Ze blijft er mee in haar armen staan.

6.18 EXT. DE ZWAAN - DAG

Remi zit met zijn voeten buitenboord en met zijn rug naar de anderen toe, hij blaast als een olifant het water uit de trompet. Poetst de trompet liefdevol op.

Begint voorzichtig te spelen. Het duurt even voor er echte muziek uitkomt.

Arthur en Fanny stoppen met waar ze mee bezig zijn en luisteren naar het ontroerende liedje.

Een bootje komt langszij varen, de parlevinker. Hij luistert ook met aandacht naar de muziek.

6.19 INT. PARLEVINKER - INTERVIEW

De parlevinker pakt een doos met boodschappen in.

PARLEVINKER

*- Ik wist meteen dat er iets was.
Ze waren met meer, ze aten anders.
Feestelijker. Ananas in plaats van
appels.*

*Ik wist dat ze jaren geleden een
kind waren kwijtgeraakt aan het
water. En nu hadden ze er eentje
teruggevonden, in het water.
Zo zie ik dat.*

-

*Ze kochten ook nog bokkepoten. Een
pond. En knakworsten.
Dat bedoel ik.*

Hij kijkt veelbetekenend in de camera.

6.20 EXT. DE ZWAAN - DAG

Twee manden propvol boodschappen worden door de parlevinker op de boeg van het schip gezet.

6.21 EXT. DE ZWAAN - DAG

'De Zwaan' staat in sierlijke letters op de boeg en dat is precies waar het schip op lijkt als hij met volle zeilen over het water glijdt. Het schip vaart door sluizen, langs een dorp, over een groot meer. Fanny staat achter het roer. Remi zit met zijn benen buitenboord naast de rolstoel met Arthur.

REMI

Waar is jouw vader?

We zien van een afstand dat Remi en Arthur een serieus gesprek voeren.

REMI (V.O.)

Ik weet niet wie erover gaat, maar verdriet wordt niet eerlijk verdeeld.

Arthur's vader had jaren geleden een auto-ongeluk. Dood. Een half jaar later verdronk zijn babybroertje Victor...

ARTHUR

Daarom zijn we alleen met z'n tweeën, m'n moeder en ik. En nu met z'n drieën.

Remi kijkt naar Arthur's moeder die met Dolce achter het roer staat. Hij begrijpt nu waarom ze soms zo verdrietig kijkt.

Fanny vangt zijn blik en lacht.

6.22 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

We bleven een dag op De Zwaan. Toen een week. Toen een maand. We gingen gewoon niet weg. Niemand had 't erover en IK zeker niet.

6.23 MONTAGESEQUENTIE DE ZWAAN

Groot geluk: Dolce schrokt een bak hondenbrokken naar binnen. JC ligt te poedelen in een teiltje water. Remi ligt te soezen op het dek.

REMI (V.O.)
*Dit was dus eh - geluk.
 Ik had nog nooit zo'n goeie vriend
 gehad als Arthur -*

Remi krijgt het balletje op zijn kop. Arthur lacht. Remi gooit het balletje hard terug.

De twee jongens (Arthur in een rolstoel) aan de afwas, bloedserius met een baard en snor van sop.

Fanny, Arthur en Remi spelen een fanatiek spelletje poker. Fanny gooit triomfantelijk haar kaarten op tafel.

FANNY
 Daar gaan jullie! HI-HA!

Ze gilt triomfantelijk. Houdt de puntentelling bij op de achterkant van een envelop.

REMI (V.O.)
*- en Fanny dat was dus echt een
 engel.
 Ze was voor mij net zo lief als
 voor haar eigen zoon.*

Ze eten bokkepoten, de dieren knabbelen knakworsten. Een idyllisch tafereeltje.

6.24 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi is stil, verzamelt moed:

REMI
*...Geluk is mooi maar gevaarlijk.
 Als je ONgelukkig bent, dan ben je
 op je hoede. Dan kijk je uit. Als
 je gelukkig bent niet.*

6.25 EXT. DE ZWAAN/DEK - DAG

Dolce, Arthur en Remi voetballen op het dek. Arthur is de liggende keep, onder zijn bed is het doel. De jongens zijn fanatiek, ze lachen en stoeien om de bal. Remi baalt als Arthur hem bij zijn hoofd pakt. Zijn haar gaat er dom van zitten.

REMI
 Afblijven!

ARTHUR
 (pesterig)
 Niet doen...!

Maar hij komt niet meer aan Remi's haar. Dan, door een onverwachte beweging van Arthur, stoot Remi zijn hoofd. Het doet echt pijn.

Hij vergeet dat zijn vriend ziek is. Hij is beweeglijker en sterker en duwt Arthur keihard op de grond.

6.26 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Wat er toen gebeurde - toen Arthur daar lag?

...

Dat is eh - dat kun je niet begrijpen als je geen vondeling bent.

6.27 EXT. DE ZWAAN / DEK - DAG

Remi geeft Arthur een gemene, harde trap en rent weg.

6.28 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi is lang stil. Aarzelend:

REMI

-

Als je een vondeling bent, kun je maar beter niet aan teveel geluk wennen, want straks word je weer bij de lege flessen gezet.

-

Daarom verpeste ik het liever zelf.

EXT. DE ZWAAN/VOORPLECHT - DAG

Fanny Milligan, in een overall met olievezen en een waterpomptang in haar hand, zoekt Remi. Ze ziet hem van een afstand weggedoken op de voorplecht zitten. Komt naar hem toe.

REMI (V.O.)

Ik dacht, die gooit me weer overboord. Terug het water in.

Maar Fanny laat de tang vallen en neemt de bange jongen in haar sterke armen.

Ze drukt hem stevig en lang tegen zich aan.

7.1 EXT. DE ZWAAN - NACHT

Fanny en Remi liggen bij Arthur in zijn boegbed. Van onder een warme deken staren ze naar de eindeloze sterrenhemel. Ze praten zachtjes met elkaar.

FANNY

Zou er iemand zijn die daar boven
naar ONS ligt te kijken?

ARTHUR

(tegen Remi)
Je moeder.

Remi kijkt verbaasd.

ARTHUR

Die is toch dood?

Het duurt even voor Remi knikt, hij was zijn leugentje bijna vergeten.

ARTHUR

Als je dood bent ga je naar de
sterren. Daar is plek zat. Mijn
vader en mijn broertje zijn er ook.

REMI

Dooie dieren, gaan die er ook heen?

ARTHUR

Waarom niet?

REMI

Elke kip en koe die we eten?

Ze lachen. Remi kijkt omhoog. Serieus:

REMI

Ik zie een hond. Een grote sterke
hond. Daar.

FANNY

Hoe heet-ie?

REMI

...Zerbino.

FANNY

Zerbino - dat was vast een lieve
hond.

Ja, knikt Remi kort. Fanny trekt Remi even tegen zich aan.

7.2 EXT. DE ZWAAN - DAG

Remi mag een stukje sturen. Fanny staat achter hem en heeft haar handen de zijne gelegd.

FANNY

Beetje afvallen, ietsje oploeven,
houden zo.

Arthur ligt in zijn boegbed te spelen met Dolce. Hij gooit een balletje weg dat Dolce mag gaan halen.

Ronkend motorgeluid is het eerste dat ze horen. Arthur komt verbaasd overeind. Remi kijkt naar Fanny.

Een glanzende speedboot snijdt de boeg van De Zwaan.

ARTHUR

James!

Fanny schuift Remi opzij.

Ze neemt het stuur over en zet opgewonden de motor aan.

FANNY

Remi, zeilen strijken!

Remi kijkt naar de speedboot die in de verte opschepperig heen en weer zigzagt. Aan het roer staat een man.

7.3 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Een vondeling heeft alleen
nepfamilie.*

-

*James was niet nep. Hij was
Arthur's oom. Een hele echte.*

7.4 EXT. DE ZWAAN/VOORDEK - DAG

Remi kijkt van een afstand naar de begroeting van Arthur en zijn oom.

James lijkt wel een filmster, met zijn pilotenzonnebril en zijn tandpastalach. Hij knuffelt zijn neefje bijna dood. Geeft hem een groot cadeau. Arthur grist het papier eraf. Het is een duur bouw pakket voor een miniatuurschip.

FANNY

James! Veel te gek!

REMI (V.O.)

*Natuurlijk was ik jaloers.
Op dat cadeau en op die oom -
Maar vooral -*

7.5 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi aarzelt. Hij zoekt naar woorden:

REMI

*Voor mij waren Arthur en Fanny mijn familie, maar voor hun was dat anders.
Zij hadden een eigen familie.*

7.6 EXT. DE ZWAAN - DAG

Remi schrobt de rubberboot alsof zijn leven ervan afhangt. Hij heeft geen zin in Arthur's familiegeluk.

JC hobbelt hinderlijk om hem heen. Remi duwt hem geïrriteerd weg en gooit daarbij de emmer om.

REMI

Stomme speklap!

FANNY

Remi, kom je?

Remi ontwaakt uit zijn dagdroom. Fanny kijkt hem vragend aan.

7.7 EXT. DE ZWAAN - DAG

Remi zit bij de familie. De anderen hebben alleen maar oog voor elkaar.

James is vrolijk en luidruchtig.

JAMES

(tegen Fanny)

Die jongen van jou gaat steeds meer op z'n vader lijken.

Fanny glimlacht ontroerd. Trots kijkt ze naar Arthur.

FANNY

Als we zo doorgaan wordt hij net zo sterk!

James werpt een peinzende blik op zijn neefje.

REMI

Dolce kan handstand.

Niemand luistert.

JAMES

(tegen Arthur)

Mijn broer, jouw vader, was de knapste thuis. En de slimste en de beste.

Hij kon altijd alle meisjes krijgen
 en ik moest het doen met de
 restjes.
 (lacht) Ik mis hem nog steeds.

Remi gaat enthousiast voor Dolce zitten.

REMI
 Dolce, doe dan!

Dolce luistert niet. Remi baalt.

Oom James kijkt Fanny aan.

JAMES
 Je bent geen dag ouder geworden.

Remi kijkt naar Arthur, die luidruchtig snuift om het geslijm
 van zijn oom.

7.8 EXT. DE ZWAAN/WATER - DAG

Arthur knutselt op zijn bed aan het miniatuur-galjoen en Remi helpt. Ze kijken uit op Fanny en James die aan het zwemmen zijn. Remi houdt voorzichtig en met uitgestrekte armen de net gelijkde romp van het schip voor Arthur vast.

ARTHUR

Nu moet de mast erop. - (knikt naar
 de zwemmers) Hij wil met 'r
 trouwen.

Remi's armen zijn loodzwaar. Hij vindt er op deze manier niks
 aan. Ze armen zakken een beetje.

ARTHUR
 Niet bewegen!

In het water houdt Fanny haar aanhalige zwager op afstand.

ARTHUR
 Zij wil geen nieuwe man. En ik hoef
 geen vader.

7.9 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
 (lacht)
*Ik dacht die jongen die spoort
 niet. Kan je zomaar een vader
 krijgen, eentje met een speedboot,
 en dan neem je 'm niet!*

7.10 EXT. DE ZWAAN - DAG

James en Fanny klimmen druipnat op het dek.

JAMES
Wordt het niet eens tijd voor een
ECHTE boot? Voor ECHTE mannen?

De jongens kijken elkaar lachend aan.

FANNY
Mag er dan ook een ECHTE vrouw mee?

ARTHUR
Ma-am...

Fanny neemt James apart, ze spreekt hem dringend toe. Remi hoort James sussende stem:

JAMES
Lieverd - ik bewaak die jongen met
mijn leven. Hij is als mijn eigen
zoon.

REMI
(bloedserieus)
Ik zal goed op Arthur letten. Echt.

Fanny kijkt eerst naar Remi en dan naar de andere twee smekende mannen.

Ze knikt - het is goed.

7.11 EXT. SPEEDBOOT - DAG

Remi sjort aan de kabels waarmee hij Arthur veilig vastbindt. Hij controleert zijn werk extra goed.

Na hem controleert James de kabels ook nog eens.

JAMES
Muurvast.

James gaat achter het roer zitten, geeft Fanny een luchtzoen en start de motor. De boot spurt weg.

REMI (V.O.)
*De boot ging harder dan mijn hoofd.
Daarom houden mensen van racen.
Alles waar je je druk om maakt,
blijft achter.*

EXT. WATER - DAG

Fanny ziet vanaf De Zwaan hoe James zich uitslooft voor de jongens. De boot maakt wilde bochten en de drie poppetjes aan boord stuiteren op de hoge golven.

James stuurt de boot dicht langs De Zwaan, maakt een watergordijn voor Fanny.

Ze lacht, maar niet van harte.

Arthur en Remi gillen als de speedboot op het water klapt. James zoekt steeds hogere golven uit, waar hij dwars doorheen stuurt.

Dolce blaft naar de boot. Fanny draait zich af, ze wil het niet meer zien.

7.13 EXT. WATER - DAG

De speedboot vaart weg van De Zwaan. Komt vlak langs een dikke man in een kano. De kano deint woest op en neer op de hekgolven van James' boot. De kanovaarder zwaait woedend met zijn peddel naar de speedboot.

7.15 EXT. WATER/SPEEDBOOT - DAG

De boot vaart rondjes over de plas.

James draait zich om naar Remi, die Arthur in de gaten houdt.

JAMES

Jij bent!

Remi schudt zijn hoofd, maar James laat het stuur al los.

ARTHUR

Nou jij! Snel.

Arthur geeft Remi een duw.

Remi klimt aarzelend achter het stuur, hij vaart voorzichtig.

ARTHUR

Harder!

James draait zich om naar Arthur:

JAMES

(lachend)

Hij kan het gas niet vinden.

Remi voelt zich uitgedaagd nu James en Arthur hem uitlachen. Hij duwt het gas open.

De boot steigert.

Oom James geeft een hengst aan het stuur. Een scherpe bocht naar links, en nog een hengst naar rechts.

Met een noodgang zigzaggen ze over het water.

Remi en Arthur merken niet dat de kabels van Arthur losser gaan zitten.

Remi krijgt de smaak te pakken. Geeft nog meer gas.

Hij joelt naar achteren, naar Arthur.

Pas dan ziet hij dat er iets niet klopt.

Remi kijkt nog eens om: Arthur's bed is leeg. De kabels hangen in het water.

Remi rukt aan de hendel, de boot gaat harder. Hij zoekt in paniek de rem.

Schreeuwt naar James, maar zijn stem gaat verloren in het gebrul van de motor.

Het duurt vreemd lang voor James ziet wat er aan de hand is. Hij duwt Remi weg achter het stuur. Remt snel af en keert de boot.

In paniek speurt Remi het water af.

De kanovaarder peddelt in de verte als een razende over de golven. Hij gooit zijn peddel neer en grijpt in het water. Nog eens en nog eens. Dan ziet hij een volkomen slap jongetje boven water komen drijven.

EXT. WATER/WAL - DAG

Remi en James komen aanvaren in de speedboot. Remi volgt wat er met Arthur gebeurt, terwijl James de boot (zonder haast) aanlegt.

Doodsbleek ligt Arthur in het gras. De kanovaarder beademt hem geroutineerd. Geeft hem een klapje.

KANOVAARDER

Hallo! Kom er eens even bij.

Arthur zakt slap en stil terug. De kanovaarder beademt snel weer verder.

7.16 EXT. CAMPING - INTERVIEW

De kanovaarder, in een warm jack, staat voor zijn stacaravan, de kano is boven op het dak gebonden.

KANOVAARDER

Wat kun je doen? Niet veel. En soms doe je het voor niks. Maar je doet wat je kunt. Je probeert het waakvlammetje weer aan te blazen. Zo zie ik dat.

Stilte. Hij kijkt naar zijn tenen.

KANOVAARDER

Wanneer stop je? Daar draait 't om.

...

Je weet het niet. Je zult het nooit weten. Of het te vroeg was.

Of het lichtje doofde omdat -

...

Als je dat hebt meegemaakt, dan weet je: doorgaan. Nooit stoppen.

CROSS-CUT MET REDDINGSSCENE

De kanovaarder duwt weer fanatiek op Arthur's borstkas. Remi komt aanrennen.

REMI

Arthur!

James buigt zich naar de kanovaarder.

JAMES

U kunt wel stoppen. Het is over...

De kanovaarder peinst er niet over en gaat door met reanimeren.

En dan spuugt Arthur een straaltje water uit. Hij hoest en proest en doet zijn ogen open.

Remi haalt opgelucht adem.

7.17 EXT. DE ZWAAN - DAG

Arthur zit ingepakt in een dikke deken in zijn stoel op het achterdek.

Remi en JC zitten een eindje van hem af.

Dolce staat te blaffen naar Fanny en James, die ruzie maken op het voordek. Niet alles is te verstaan, maar wel:

FANNY

- bijna WEER een kind kwijt!

En:

JAMES

IK niet, maar HIJ!

James kijkt Remi's kant op. Remi draait zich schuld bewust af.

7.17A EXT. DE ZWAAN/WATER - DAG

James vaart in zijn speedboot weg van De Zwaan. Dolce blaft hem na.

Fanny staat aan de reling en tuurt verdrietig over het water.

7.18 EXT. DE ZWAAN - SCHEMER

Het schemert.

Remi komt het dek op. Hij kijkt naar Fanny die aan het roer staat. Ze stuurt het schip zwijgend door de golven.

Remi gaat muisstil op het bankje achter haar zitten.

Na een tijdje zwijgen:

REMI

...Ik heb de kabels DRIE keer nagekeken.

En daarna James ook nog een keer.

Fanny kijkt om.

FANNY

(verbaasd)

James? Keek James NA jou?

Remi knikt.

Fanny laat het op zich inwerken.

Na een tijdje neemt Fanny de jongen tussen haar en het stuurrad. Remi moet bijna huilen.

FANNY

Het is niet jouw schuld, Remi. -
Grote mensen moeten op kinderen
letten, niet andersom.

Ze geeft Remi een kus op zijn haar. Samen sturen ze het schip de nacht in.

8.1 EXT. STRAAT VOOR DE SUPERMARKT - DAG

Remi komt met een volle boodschappentas uit de supermarkt, kijkt naar zijn nieuwe voetbalplaatjes. Een oude mevrouw komt uit de winkel, met een pakje voetbalplaatjes in haar hand.

REMI

Mag ik die voor m'n broertje? -
Alstublieft?

De mevrouw aarzelt.

OUDE MEVROUW
Ineens heeft iedereen broertjes!

REMI
Ik heb ECHT een broertje!

De mevrouw glimlacht en steekt Remi het pakje toe.

8.2 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
Dat broertje, dat was natuurlijk gelogen. Maar Arthur en ik waren BIJNA broertjes. Op De Zwaan voelde ik me geen vondeling meer, maar een gewone jongen met een gewone broer.

8.3 EXT. STADJE - DAG

Remi zeult met de zware boodschappentas door het stadje, op weg naar de haven. Dolce huppelt vrolijk achter hem aan.

Plotseling bukt hij. Op de grond vindt Remi een hele grote, glinsterende oorbelt.

Als hij opkijkt ziet hij iets vreemds in de verte: bont uitgedoste mensen die bovenop een heg lopen. Maar dat lijkt maar zo.

Het zijn de steltlopers. Hij herkent de lange roze dame met het roze haar. Als Remi dichterbij is ziet hij dat ze een oorbelt mist.

Hij rent naar haar toe. De roze dame buigt zich verrast naar Remi. Ze neemt de oorbelt dankbaar aan.

PRISCILLA
Stond-ie je niet, trompettist?

Remi staat gloeiend van trots tussen zijn oude collega's, de steltlopers, die hem vrolijk begroeten.

REMI (V.O.)
Ik was mijn oude leven bijna vergeten. Maar artiest blijf je altijd. Ook als je niet optreedt.

8.4 EXT. HAVEN/DE ZWAAN - DAG

Remi loopt met de steltlopers naar het haventje. Hij moet hard zijn best doen om ze bij te benen.

Arthur ziet ze in de verte aankomen. Het is een imposant gezicht, die stoet van reuzen om Remi.

De steltlopers laten hun kunsten zien. Drie meter boven de grond dansen ze de *jitterbug*, houden zes ballen in de lucht en spugen vuur.

Fanny komt uit de kajuit en lacht verbaasd.

REMI

Ik heb bezoek meegenomen.

8.5 EXT. DEK DE ZWAAN/KADE - DAG

Remi speelt een vrolijk deuntje op zijn trompet voor de artiesten. De stelten en rugzakken staan tegen de kajuit. Hier en daar worden hoeden afgezet en kostuumjassen uitgedaan.

Het is een vrolijke middag met koekjes en thee. Er wordt gezongen. Zeemansliederen, want ze zitten op een boot. Remi speelt er trompet bij.

ALLEN

Toen wij van Rotterdam vertrokken
Met de Edam, een ouwe schuit
Met kakkerlakke in de midscheeps
En rattennesten in het vooruit

Toen hadde wij een kleine jonge
Als ketelbink bij ons an boord
Die voor de eerste keer naar zee
ging
En nooit van haaien had gehoord

Die van z'n moeder an de kade
Wat schuchter lachend afscheid nam
Omdat ie haar niet durfde zoene
Die straatjongen uit Rotterdam

Fanny en Arthur zingen uit volle borst mee.

Voor het lied uit is buigt Priscilla zich naar Remi.

PRISCILLA

Weet je dat Vitalis jou zoekt?

Terwijl iedereen enthousiast doorzingt, valt Remi van schrik stil.

8.7 EXT. DE ZWAAN/KADE - DAG

De steltlopers gaan weg, ze worden uitgezwaaid door Fanny en Arthur, die met zijn krukken zwaait.

Remi zwaait niet.

Priscilla op de kade staat precies op Remi's hoogte op het schip. Ze neemt hem even apart.

PRISCILLA

Ik zal Vitalis vertellen waar hij
je kan vinden.

Het duurt even voor Remi knikt.

Fanny heeft gehoord wat Priscilla zei. Ze moet het nieuws
verwerken.

Priscilla rent met grote passen achter de anderen aan. Remi
blijft verloren achter.

Arthur heeft niet gemerkt wat er is gebeurd.

ARTHUR

Wat een coole gasten! Remi -
Vang!

Arthur gooit het balletje, maar Remi laat 'm gaan en de bal
valt in het water.

ARTHUR

Hé sukkel!

Fanny komt naar de jongens toe, slaat een arm om Remi heen.

FANNY

Fijn voor je dat je vader weer
terug is.

Arthur begrijpt nu pas wat er aan de hand is en kijkt Remi
geschrokken aan.

8.8 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik was OOK blij dat Vitalis er weer
was.*

Zucht. Remi denkt lang na. Hij weet niet zo goed wat hij moet
zeggen.

8.9 INT. KAJUIT - AVOND

Remi's kleren liggen op keurige stapeltjes. Fanny strijkt een
paar t-shirts. Remi en Arthur spelen een kaartspelletje, maar
de stemming is bedrukt.

Remi ziet hoe Fanny haar best doet.

REMI

Dat hoeft echt niet.

FANNY

Je vader krijgt zijn zoon netjes
van me terug.

Remi wil wat zeggen. Doet het niet. Fanny stopt alle stapeltjes in een oude rugzak van Arthur.

Arthur gooit een kaart op.

ARTHUR

Joker.

En dan toch:

REMI

Hij is mijn vader niet.

Het wordt doodstil. Fanny en Arthur kijken Remi vragend aan.

8.10 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi kijkt verdrietig voor zich uit. Hij denkt aan de worsteling die hij toen doormaakte.

REMI

Toen ik loog over Vitalis, dat ie op reis was, dacht ik dat ik de dingen makkelijker maakte. Maar het werd alleen maar moeilijker.

Hij weet niks meer te zeggen.

8.11 INT. KAJUIT - AVOND

ARTHUR

Als hij je vader niet is, dan kun je dus net zo goed bij ons blijven.

Fanny gaat zitten. Ze kijkt Remi zwijgend aan.

Dan:

FANNY

Wie is Vitalis? Wat is-ie van je?

REMI

Hij is - een soort vader.

FANNY MILLIGAN

(ongeduldig)

Hij is je vader of hij is het niet. Halve vaders bestaan niet.

Remi begint aarzelend te vertellen.

REMI

Mijn ouders - eh - konden niet meer voor me zorgen. En daarom hebben ze me aan Vitalis meegegeven.

8.12 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Dat was mijn laatste leugen. De rest was wel echt waar.

8.13 EXT. DE ZWAAN - AVOND

Achter de verlichte patrijspoorten in de kajuit luisteren Fanny en Arthur geboeid naar het enthousiaste verhaal van Remi.

REMI

-- Hij is de bijzonderste man die op de hele wereld bestaat. Hij is - (zoekt naar woorden)- hij lijkt nergens op. Ik bedoel (zucht) Vitalis is - eh - Vitalis.

Fanny en Arthur staren naar de tafel. Die Vitalis moet geweldig zijn.

8.14 INT. KOOI REMI - AVOND

Fanny stopt Remi extra lekker onder. Als ze het lampje heeft uitgedaan, aarzelt ze.

FANNY

Remi - ?
Je mag ook bij ons blijven.

Als ze weg is staart Remi met grote ogen in het donker.

REMI (V.O.)

Eerst ben je alleen op de wereld, en dan moet je ineens kiezen tussen twee families.

Remi zucht. Hij kruipt onder de dekens uit en gaat op de rand van zijn bed zitten. Staart door de patrijspoort naar de heldere sterrenhemel.

8.16 INT. KAJUIT - OCHTEND

Remi komt binnen.

Fanny en Arthur zitten aan het ontbijt. De volgepakte rugzak staat klaar naast het trapje. Fanny is zenuwachtig. Ze schenkt bekers karnemelk in, morst en veegt de tafel onnadenkend met haar mouw schoon. De spanning is om te snijden.

REMI

Ik blijf.

Fanny geeft Remi spontaan een stevige aai over zijn bol. Remi duwt haar hand weg:

REMI
Mijn haar!

Ze lachen alledrie opgelucht.

8.17 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*...Het duurde een paar dagen voor Vitalis kwam, de langste dagen uit mijn leven.
Als ik eraan dacht wat ik hem moest vertellen, werd ik misselijk.*

8.18 EXT. DE ZWAAN - OCHTEND

De oude man komt de loopplank op. Als Vitalis Remi ziet, blijft hij staan. Remi is verlegen.

Dolce en JC doorbreken de stilte, ze rennen naar Vitalis en weten van gekkigheid niet wat ze doen.

Fanny geeft de grote man een hand.

FANNY
Meneer Vitalis, welkom op De Zwaan.

Vitalis kijkt om zich heen.

VITALIS
Waar is Zerbino?

Remi durft van schrik nauwelijks te bewegen. Vitalis loopt op hem af. Hij lijkt te voelen dat Remi gespannen is. Hartelijk legt hij zijn hand op Remi's schouder en knijpt er zachtjes in.

8.19 EXT. DE ZWAAN - DAG

Het gezelschap zit op het achterdek. Remi kijkt over het water. Hij haalt diep adem, alsof hij HET nu gaat zeggen. Maar hij zegt snel iets anders:

REMI
De bus is verdronken. Total loss.

VITALIS
(geschrokken)
Jullie hebben je toch geen pijn gedaan?

REMI

Mijn trompet is gedeukt.

Hij laat de trompet zien. Dan snel:

REMI

Zerbino is onder een auto gekomen. -
Ik floot naar hem en toen -

Remi kan het niet zeggen.

Stilte. Vitalis moet het verwerken.

VITALIS

Dat moet moeilijk voor je zijn
geweest.

Remi kijkt weg. Hij verzamelt moed.

8.21 EXT. DE ZWAAN - DAG

Remi kan de woorden niet vinden. Vitalis legt zijn arm
troostend om Remi's schouder.

VITALIS

Vanaf nu ben ik er weer.

Remi knikt. Je kunt aan hem zien dat hij meer en meer gaat
twijfelen. Fanny en Arthur kijken elkaar aan.

8.21A INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Dat was het moment. Nu moest ik
gaan zeggen dat ik niet met hem
meeging.*

Remi opent zijn mond - en sluit hem weer. Hij kijkt hulpeloos
naar Fanny.

FANNY

Remi, laat jij Vitalis De Zwaan
zien?

Remi staat meteen op, blij met de afleiding.

8.22 INT. KOOI REMI - DAG

Remi staat met Vitalis in zijn hut.

REMI

Dit is mijn kooi.

VITALIS

Kleiner dan mijn cel.

Remi zoekt een moment om te zeggen wat hij moet zeggen. Maar Vitalis is hem voor:

VITALIS

Ik heb jullie iedere dag gemist.
Dat was pijnlijk - maar ook mooi.
Want je mist van wie je houdt.

Remi is ontroerd. Dit is duidelijk geen geschikt moment.

8.23 EXT. DEK DE ZWAAN - DAG

VITALIS

Mevrouw, als dank voor uw goede
zorgen -

Vitalis richt zijn viool op en speelt een hartverscheurend mooi lied. Fanny houdt Arthur's hand vast.

Een wielrenner zoekt voorbij, stopt, remt en rijdt verbaasd terug. Hij luistert ontroerd naar de muziek.

Ook een schipper stopt met sjouwen en luistert. De ogen van de zeebonk glinsteren betraand.

Remi draait zich af van Vitalis. Fanny ziet het.

REMI (V.O.)

*Ik voelde me alsof ik in tweeën
werd gescheurd. Wat moest ik doen?
Blijven, weggaan, blijven?
Ik hield van Fanny en Arthur.
Dichter bij een echte familie was
ik nog nooit geweest.
Maar ik hield ook van Vitalis en de
dieren, zij waren ook mijn familie.
Een rommelfamilie, maar toch.*

Het lied is uit. Nu MOET Remi het zeggen. Hulpeloos kijkt hij naar Fanny.

FANNY MILLIGAN

Eh - Meneer Vitalis?

Fanny neemt Vitalis mee naar het achterdek. Remi ziet de twee volwassenen een serieus gesprek voeren. Vitalis schrikt en hij luistert en knikt.

Hij komt naar Remi en kijkt hem aan met zijn droeve ogen.

VITALIS

Het is goed Remi.

Vitalis pakt zijn viool in.

LATER

Remi neemt ontroerd afscheid van JC en Dolce, en geeft Vitalis een ferme hand. Hij kijkt hem niet aan, want hij wil niet dat de oude man zijn tranen ziet.

VITALIS

De aarde is rond, op een dag komen
we elkaar weer tegen.

Vitalis draait zich om en loopt de loopplank af. Hij loopt langzaam en een beetje gebogen, met de vioolkist in zijn hand. Remi kijkt hem na.

8.24 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

...Ik zag hem weglopen -

Stilte.

REMI

*Vroeger had IK iemand nodig en
heeft hij me geholpen. Nu had
Vitalis mij nodig.
Ik kon hem niet in de steek laten.*

8.25 EXT. DE ZWAAN - DAG

REMI

Vitalis! Wacht!

Remi rent met zijn trompet en rugzak over de loopplank achter de oude man aan.

De jongen en de oude man zijn weer samen.

9.1 EXT. MARKTPLEIN - DAG

Remi en Vitalis spelen op een leeg marktplein in de stromende regen een vrolijk duet. Copacabana.

REMI (V.O.)

*Ik was veel vergeten. Gewoon, hoe
het was om op straat te leven. De
kou bijvoorbeeld en de hoge cis.*

Remi haalt met de grootste moeite een schorre hoge cis.

9.2 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*In het begin als we aan het werk
waren, moest ik de hele tijd denken
aan mijn bijna-broertje Arthur en
aan Fanny.*

*Hoe ze de zeilen hees en de ankers
lichtte... en dan zag ik De Zwaan
van me wegvaren en achter de
horizon verdwijnen.*

Hij kijkt even weg.

9.3 EXT. MARKTPLEIN - DAG

Remi speelt met zijn ogen dicht. JC heeft last van de regen en probeert te schuilen in een doos die veel te klein voor hem is. Vitalis stopt met spelen. Remi toetert door.

REMI (V.O.)

*Ik speelde zo hard mogelijk, want
waar muziek zit kan niks anders
zitten. Ik wilde laten horen dat ik
niets en niemand miste.*

Er klinkt een harde hoest. Vitalis kijkt bezorgd naar JC en stopt de show, het is mooi geweest.

9.4 INT. KEUKEN - DAG

Remi raapt de kaarten bij elkaar en legt ze op een stapeltje.

REMI

*Ik had het niet gemerkt. Arme JC.
Hij trilde helemaal en was ijskoud
en hoestte en piepte. Hij moest zo
snel mogelijk naar een dokter.*

9.5 INT. DIERENKLINIEK - HAL - DAG

UW LIEVELING IS ONZE ZORG, leest Remi op het bord van de dierenkliniek. Vitalis staat met JC in zijn armen.

In de wachtkamer zitten chique dieren met hun chique bazen. De knappe assistente achter de balie kijkt bezorgd naar de modderplas die Vitalis en Remi veroorzaken. Een mevrouw met een blingbling poezenmand staat bij de balie.

ASSISTENTE

En dan ziet de dokter uw Charlotte
graag over een...

MEVROUW

Charlotte Maria.

ASSISTENTE

Charlotte Maria, excuus, oh, het
staat hier ook gewoon op het pasje,
graag over een week terug.

Ze legt een doosje pilletjes op de balie en zoekt met haar vinger in de prijslijst.

ASSISTENTE

Ehm...poetiepoet....
275 Euro.

Remi en Vitalis schrikken. Ze kijken elkaar aan. De mevrouw rekent af en vertrekt. JC hoest. Het pakket rammelt ervan. De assistente heeft medelijden.

ASSISTENTE

Zonder jasje in de regen gelopen?

Remi kijkt onzeker naar Vitalis, die zegt niets.

ASSISTENTE

Longetjes uitzuigen, mèt een
roesje, infuus, verbandmiddelen,
consult en nazorg...

Ze zoekt weer met haar vinger in de prijslijst.

ASSISTENTE

Ehm... poetiepoet.. 1280 euro.

Remi kijkt Vitalis aan. Zoveel geld hebben ze niet.

ASSISTENTE

Aan nieuwe patiënten vragen we
altijd een aanbetaling. Dus dat is
640 euro, pinnen of contant?

Remi en Vitalis draaien zich om en gaan weg.

9.6 EXT. MARKTPLEIN - NACHT

Vitalis en Remi schuilen voor de regen. Het plenst nog steeds. Remi heeft JC op schoot. Hij heeft zijn eigen jas er ook nog overheen gelegd. Remi kijkt naar de staart van JC.

REMI

De krul is eruit.

Vitalis kijkt op. Hij ziet een hotel, met twee sterren. De neonreclame hangt een beetje scheef en knippert.

9.7 INT. HOTELLETJE - BRUIDSSUITE - NACHT

De hoteleigenaar laat het druipnatte clubje de kamer binnen. Met weinig geld en veel fantasie en slechte smaak is een romantische setting gecreëerd. Er staat een champagnekoeler op een wankel tafeltje. De hoteleigenaar rolt een sjekkie en hoest net zo hard als JC.

HOTELEIGENAAR
De bruidssuite!

Vitalis legt JC onmiddellijk in het gebloemde hemelbed.
JC hoest.

HOTELEIGENAAR
Zo. (hoest)
Dat klinkt niet goed.

9.8 INT. HOTEL - INTERVIEW

De hoteleigenaar staat rokend naast een kerststal. Hij blaast het stof van het Jezussie.

HOTELEIGENAAR
*Kletsnat en geen cent te makken
(hoest). Maar ja, wat moest ik? Ze
hebben ooit Maria en Jozef
geweigerd in een herberg en moet je
kijken wat daarvan gekomen is
(hoest) dus ik heb tegen mezelf
gezegd, je weigert niemand, want
straks laat je nog een heilige op
de stoep staan. (Hoest) Zoiets zie
je niet aan de buitenkant.*

9.9 INT. HOTELLETJE - BRUIDSSUITE - NACHT

Vitalis zit naast JC. Remi ligt met zijn hoofd op zijn armen aan een tafeltje te slapen. Dolce zit bij Remi en piept. Remi is meteen wakker en loopt naar het bed.

REMI
Nu ik.

Vitalis knikt vermoeid. Staat op. Remi legt het natte doekje op JC's koppie even goed.

Vitalis gaat in de grote stoel bij het raam zitten. Remi aait JC.

9.10 INT. HOTELKAMER - DAG

Het is al licht. Het hoesten van JC is overgegaan in een hartverscheurend gepiep. Remi kan het niet langer aanzien. Vitalis doet niets en staat bij het raam.

REMI
Hij moet naar de dokter.

Vitalis reageert niet.

REMI
Hij redt het niet.

Vitalis is onbeweeglijk. Remi is boos.

Hij kijkt van Vitalis naar JC en terug. Dan neemt hij een besluit. Remi trekt zijn schoenen aan. In zijn oude sokken zitten gaten.

VITALIS

Wat ga je doen?

REMI

Ik ga mijn trompet verkopen. Koper is veel waard. Misschien wel meer dan goud.

Vitalis kijkt even naar Remi. Plotseling komt Vitalis in beweging. Zonder een woord te zeggen loopt hij de kamer uit. Remi achter hem aan.

REMI

Vitalis!?

JC hoest, Remi hoort het, die kan hij dus niet alleen laten.

Remi loopt naar het raam en ziet Vitalis naar buiten komen. Beneden is de markt begonnen. Vitalis steekt het plein over. Een man met een missie.

9.11 EXT. MARKTPLEIN - DAG

Vitalis beklimt de trappen van het oude stadhuis midden op het marktpllein, en blijft boven op het bordes staan. Hij kijkt neer op de mensen bij de kramen. Niemand let op de oude man.

Even zoekt hij de blik van Remi, die achter het raam van het hotel staat te kijken. Dan heft hij zijn handen, strekt zijn hals, haalt adem en begint te zingen.

Hemelse muziek overstroomt het marktpllein.

De mensen draaien zich om. Stoppen met waar ze mee bezig zijn. Een man zet zijn boodschappentas neer en pakt de hand van zijn vrouw.

Een baby stopt met huilen. Zijn papa is stomverbaasd.

De jongen met de blokfluit geeft het op.

Allemaal luisteren ze naar Vitalis.

INT. HOTEL - BRUIDSSUITE - DAG

Remi hangt uit het raam. De tranen staan in zijn ogen. Als hij ziet dat JC slaapt, rent hij de kamer uit.

EXT. MARKTPLEIN - DAG

Remi komt het hotel uit.

Bedwelmd door schoonheid vergeten de mensen de kou en luisteren ontroerd naar Nessun Dorma van Puccini. Heel voorzichtig en heel stil lopen ze langzaam naar het bordes om zo dichtbij mogelijk te zijn. Remi loopt tussen de mensen door tot hij vlak bij Vitalis staat.

Vitalis eindigt met een intense laatste noot. Als hij uitgezongen is, is het doodstil.

De marktkoopvrouw van de kaas veegt haar tranen weg met een Delftsblauw servetje.

9.13 EXT. MARKTKRAAM - INTERVIEW

De kaasvrouw prikt blokjes op prikkertjes.

MARKTKOOPVROUW

Ik had een zus met augurken. Ik deed de kaas en zij de augurken. Maar ze werd verliefd en toen is ze geëmigreerd. Naar Oostenrijk. Het is niet de andere kant van de wereld, maar de loop is er wel uit. Ik ben d'r kwijt. Zo is het. En toen ik die stem hoorde, toen kwam in ene alles er uit. Alles wat je moet missen. En bij mij niet alleen hoor. Bij allemaal. We zijn natuurlijk allemaal wel iemand kwijt.

9.14 EXT. MARKTPLEIN - DAG

Iemand begint te klappen, en nog iemand, langzaam gaat het over in een ovationeel applaus. Remi kijkt om zich heen. Hij ziet dat mensen hun portemonnee trekken en geld willen geven. Maar hij heeft geen pet bij zich. Remi trekt zijn trui wijd uit zodat de mensen daar het geld in kunnen gooien. Vitalis houdt zich met moeite staande tegen de balustrade. Iedereen wil geven. Mensen verdringen zich. Vitalis gaat ineengedoken snel terug naar het hotel.

Remi's trui vult zich razendsnel.

9.15 INT. DIERENKLINIEK - DAG

Remi zet het emmertje met geld op de balie van de dierenkliniek. De knappe assistente begint meteen te tellen. Remi en Vitalis met de benauwde JC in zijn armen, wachten ongeduldig.

9.16 INT. DIERENKLINIEK - DAG

De assistente duwt de brancard met JC met grote snelheid door de gang. JC heeft een operatiemutsje op, zijn oren steken er nog uit. Voor de klapdeuren houdt de assistente nog even stil.

ASSISTENTE
Jullie mogen niet mee.

Met haar billen duwt ze de klapdeuren open.

ASSISTENTE
Voor de hygiëne.

Ze stopt als ze ziet dat Vitalis en Remi het moeilijk hebben.

ASSISTENTE
Willen jullie afscheid nemen?
Doemaardan.

Vitalis streelt JC over zijn koppie. Remi aait zijn pootje.

Ze houden zich groot als hun varken de operatiekamer wordt ingereden. Dolce niet. Die jankt en piept en probeert de klapdeuren open te krabben.

9.17 INT. DIERENKLINIEK - DAG

Vitalis en Remi wachten op de gang. Vitalis ijsbeert in zichzelf gekeerd op en neer. Remi leunt tegen de muur.

REMI (V.O.)
*Soms zou je alles, echt ALLES voor
iemand willen doen. Ook al is die
iemand een hond.
Maar wij konden alleen maar
wachten, en wachten is niks doen.
Je kunt niet heel goed wachten.
Niemand die zegt, jij hebt beter
gewacht dan jij. Of de prijs voor
het beste wachten gaat dit jaar
naar -.*

De assistente rent door de klapdeur de gang op, langs Vitalis en Remi.

ASSISTENTE
De dokter doet wat hij kan.

Ze kijkt zorgelijk en heeft zo'n haast dat Remi en Vitalis haar niets kunnen vragen.

LATER

Remi, Vitalis en Dolce zitten naast elkaar op een bank. De assistente komt weer langs rennen. Ze aait Dolce even snel.

ASSISTENTE

Jij hebt een heel heel dapper
dapper vriendje.

Ze zien haar weer verdwijnen.

LATER

Vitalis zit voorovergebogen op de bank, Remi drentelt.

REMI

Het is mijn schuld...

VITALIS

Het is niemands schuld.

Remi knikt. Stilte.

REMI

Als ie weer beter is, leer ik 'm
drummen.

LATER

Vitalis en Remi staan bij het raam. Ze kijken naar buiten.

VITALIS

Ik heb hem gekocht voor 12,50. Dat
leek een koopje. Maar toen wist ik
nog niet hoeveel hij at.

REMI

IK was gratis.

VITALIS

En je eet bijna niks. Jij bent ECHT
een *kopie*.

Vitalis glimlacht.

REMI

Ik ben niks waard.

Vitalis trekt Remi naar zich toe.

LATER

Remi ligt op de bank, Vitalis bekijkt een poster van een hond
op het strand met een zonnebril op, naast een ananascocktail.

De assistente komt langs met een karretje. Daarop een kan met
koffie, schuimende melk, drie soorten suiker met een zilveren
tangetje en een etagère met petits fours en kleine
sandwiches.

REMI (V.O.)

*Veel mensen gaan veel eten als ze
zielig zijn, want eten troost.*

*Daarom zijn er zoveel dikke mensen,
want er is veel troost nodig.*

Remi en Vitalis knikken nee tegen de assistente, ze willen niks hebben. Ze neemt het karretje weer mee.

REMI

...Wat was dat voor lied? Wat je zong vandaag op de markt...

VITALIS

*Nessun dorma. Niemand mag slapen.
Guardi le stelle, che tremano
d'amore e di speranza.
Kijk naar de sterren die trillen
van liefde en hoop.*

Hij is nog niet uitgesproken als de klapdeuren open gaan. De assistente komt naar buiten met een ernstig gezicht. Ze knikt, ze mogen meekomen.

INT. DIERENKLINIEK - DAG

Angstig lopen Vitalis en Remi op hun tenen de ziekenkamer binnen. Het is er akelig stil.

JC ligt in bed. De assistente dekt hem toe. Vitalis en Remi kijken haar vragend aan. Ze glimlacht en knikt. Ze mogen verder komen.

De assistente legt haar vinger op haar lippen; ze moeten stil zijn. Remi en Vitalis knikken. De assistente loopt op haar tenen de kamer uit.

Remi en Vitalis zijn stil en kijken naar JC. Een hoopje onder de dekens.

Dan horen ze opeens een zachte knorsnurk. Remi en Vitalis ontspannen, en beginnen te lachen.

Hij knorsnurkt. JC knorsnurkt! Nu komt alles weer goed.

10.1 EXT. UITGAANSSTRAAT MET EETTENTJES - AVOND

Remi zit te wachten op een bankje met Dolce en JC, die een jasje (gebreed met elandjes) aan heeft. Een leger-des-heils-soldaat staat naast de jaarlijkse kerstpot met een collectebus te rammelen.

REMI (V.O.)

Vitalis had met één keer zingen een berg geld opgehaald. Zoveel hadden we nog nooit gehad. De dierenarts was duur, maar er was nog wat over. We gingen vieren dat we weer met z'n vieren waren.

Vitalis komt glimlachend aanlopen, handen op z'n rug. Remi lacht verwachtingsvol terug.

VITALIS
Twee maal La Traviata.

REMI
Lekker, pizza!

Vitalis laat twee kaartjes zien.

VITALIS
Pizza? Opera!

Remi is even teleurgesteld. Vitalis loopt vooruit. Hij doet geld in de collectebus van de legerdesheilssoldaat.

10.2 EXT. OPERAGEBOUW - AVOND

Bij de ingang van het operagebouw staan grote borden met LA TRAVIATA erop. Er hangt kerstversiering. Remi kijkt zijn ogen uit. Er staat een rij met heren in rok en dames met lange jurken.

De man die de kaartjes controleert, kijkt onderzoekend naar Vitalis.

KAARTJESCONTROLEUR
(stomverbaasd)
Als ik niet beter zou weten dan zou
ik zeggen dat u -
U lijkt sprekend op -

Vitalis draait bot zijn hoofd af en loopt weg, terug naar buiten. De kaartjescontroleur kijkt hem nadenkend na. Remi begrijpt er niets van en loopt Vitalis achterna.

REMI
Wat is er? Wie bedoelde die?
...Op wie lijk je?

Vitalis gromt iets onverstaanbaars.

10.4 EXT. OPERAGEBOUW - AVOND

Vitalis drukt op de bel van de intercom. Vitalis, Remi en de beesten staan bij een deur met het bordje 'Artiesteningang' erop.

REMI
Waarom gaan we door de achterdeur?

VITALIS
Dit is geen achterdeur!

STEM

Hallo?

VITALIS

Orkest.

STEM

Ze zijn al bijna begonnen.
Rennen.

De deur zwaait open. Vitalis loopt naar binnen. Remi en de beesten volgen. Meteen na de ingang neemt Vitalis een deur. Daarachter een donkere gang.

In de verte horen ze het orkest stemmen.

Via een sluiproute achter het toneel langs, zoeken ze hun weg. Ze kruipen onder touwen door, laveren tussen oude decorstukken.

Remi hoort een fel geblaf achter zich. Als hij zich omdraait ziet hij Dolce bij een bordkartonnen zeemeermin.

Via de gangetjes en trappen in het theater komen ze bij een loge. Vitalis schuift rode fluwelen gordijnen opzij en wijst Remi en de beesten waar ze kunnen gaan zitten zonder dat het publiek hen ziet. Ze zitten nog maar net, of het orkest barst los. Remi weet niet wat hij hoort.

10.5 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik kwam van de fanfare. Blazers, drummers, blauwe pakken, gouden biezen. Dat je meeloopt en de trommels in je buik voelt. Ik dacht dat er niks mooiers bestond. Maar toen was ik nog nooit naar de opera geweest.
Opera is gek.*

10.6 INT. OPERAGEBOUW - NACHT

Op het toneel zakt een man op zijn knieën. Hij smeekt Violetta, ze weigert en rent naar de openslaande deuren. Remi heeft natte ogen, de muziek ontroert hem.

REMI (V.O.)

Verklede mensen die staan te zingen in een kasteel van karton. Je verstaat er niks van en toch begrijp je 't precies.

Hij kijkt opzij naar Vitalis die de gezongen woorden meeprevelt. Er rollen tranen over zijn wangen.

Ook Dolce en JC houden het niet droog.

REMI (V.O.)
*Het gaat over -
 - over dingen waar je een brok van
 in je keel krijgt.*

Als Vitalis de blikken van Remi en de dieren vangt en ze elkaars natte ogen zien, voelt iedereen zich betrappt. Ze kijken allemaal gauw weg.

REMI (V.O.)
*Je ziet meer, je hoort meer. Alles
 staat open en het is net alsof je
 bloed de bocht afsnijdt.*

Vitalis veegt zijn ogen droog.

10.7 INT. OPERAGEBOUW - NACHT

De grote finale. Op het toneel de laatste noten van de aria van Violetta. Violetta ligt in bed. Haar geliefde zit op de rand. Ze komt nog één keer moeizaam overeind, laat zich achterover vallen en sterft.

Het publiek klapt zijn handen stuk en roept bravo.

REMI
 Bravo. BRAVO!!

Vitalis opent de deur van de loge. Hij heeft haast.

Remi kan geen genoeg krijgen van de buigende zangers en zangeressen.

Ongeduldig komt Vitalis terug.

VITALIS
 (bars)
 Remi!

Dan ziet hij het geluk van Remi, en verzacht. Hij legt zijn hand op Remi's arm.

VITALIS
 We moeten echt gaan.

Het applaus is nog lang niet uitgestorven. Remi werpt een laatste blik op het toneel, en gaat dan achter Vitalis aan.

10.8 INT. OPERAGEBOUW - NACHT

Vitalis loopt naar de deur die naar de sluiproute leidt. Potdicht! Vitalis draait zich onmiddellijk om en rent naar de hal om het publiek voor te zijn.

De beesten rennen voor hem uit de grote trap af. De zaaldeuren gaan open, de mensen komen naar buiten.

KAARTJESCONTROLEUR
SIGNOR VITALIS!!

Hij komt opgetogen achter hem aan. Vitalis versteent.

Publiek komt ook de trap af. Waaronder de marktkoopvrouw. Zij herkent de oude man ook.

MARKTKOOPVROUW
Dat is hem! De stem!

Van steeds meer kanten klinkt:

PUBLIEK
Vitalis! Signor Vitalis!

Vitalis grijpt snel een programmaboekje en houdt dat voor zijn gezicht. Remi ziet de beesten niet meer, er zijn teveel mensen. Hij zoekt ze in de menigte.

REMI
Dolce!! JC!!

Het publiek achtervolgt de oude Vitalis. Een mevrouw begint te klappen, een deftige heer probeert zijn hand te kussen. Vitalis wil er niets van weten en loopt bars naar de uitgang. Remi probeert hem bij te houden.

MEVROUW MET DIADEEM
Signor Vitalis, bitte bitte. Een handtekening.

ZAKENMAN MET KRIJSTSTREEP
Maestro.

De kaasverkoopster klampt Vitalis aan.

MARKTVERKOOPSTER
Ik heb u horen zingen. Op de markt.
U heeft me laten huilen. Dank u
wel.

Vitalis rukt zich los en loopt verder. De vrouw pakt nu Remi beet.

MARKTVERKOOPSTER
Hoor jij bij hem?

Remi wil achter Vitalis aan. Knikt snel.

MARKTVERKOOPSTER
Oh jij gelukkige ziel...

Remi rent weg.

REMI

Je bent een ster! Iedereen houdt
van je. Ze willen je allemaal
hebben.

Vitalis reageert niet.

REMI

(steeds enthousiaster)

We gaan de wereld over en we kopen
nieuwe sokken en we slapen nooit
meer op straat!

Vitalis helpt Remi uit de droom.

VITALIS

Ik zing niet meer. NOOIT meer.

REMI

Maar...

VITALIS

Ken je plaats!

REMI

WAAROM niet?!

VITALIS

Ik ben jou geen uitleg schuldig.

REMI

Ik heb het koud!

VITALIS

BASTA.

REMI

Ik ben je hond niet!

Kokend van woede loopt Remi weg.

10.12 EXT. STAD - NACHT

Remi staat in zijn eentje in de koude, donkere stad. Het is
unheimisch stil op straat. Hij weet niet waar hij heen moet.
Of wil. Hij ziet een vuilnisbak.

Remi pakt een halfleeg bakje patat uit de vuilnisbak en
schuift daarmee in het portiek van een reiswinkel. In de
etalage hangen kleurige posters van zonnige oorden en meisjes
in bikini.

Hij neemt een hap bevroren friet, het kraakt.

REMI (V.O.)

*De kou, dat was het ergste. Die zat
overall, in m'n vingers, in mijn
oren, in m'n ogen.
Koud haar, weet je hoe koud dat is?*

Hij schrikt van een brommer die vlak langs hem scheurt.

Het licht in de etalage van de reiswinkel gaat uit. Remi loopt weer verder.

10.13 EXT. NACHTCLUB - NACHT

Remi ziet een rij mensen wachten voor een deur. Iedere keer als de deur opengaat, klinken dreunende bassen over straat. Een gespierde uitsmijter met een bontjas aan bepaalt wie er naar binnen mag. Remi wacht een moment af dat de uitsmijter een andere kant opkijkt en glipt naar binnen.

10.14 EXT. NACHTCLUB - INTERVIEW

De uitsmijter staat voor de deuropening van de nachtclub. In zijn bontjas. Hij heeft een kerstmuts op met lampjes die om de beurt feestelijk oplichten.

UITSMIJTER

*Club 69 is niet voor kinderen, zo
dacht ik dat en zo denk ik dat nog
steeds.
Achteraf, met de kennis van nu, ja
dan was het koud. Zo'n jochie in
z'n eentje op kerstavond. Ik had
hem mijn bontjas moeten geven. Of
in ieder geval de helpt.*

Hij heeft er nog steeds moeite mee.

UITSMIJTER

*Maar ja dat is achteraf met de
kennis van nu.*

10.15 EXT. NACHTCLUB - NACHT

De deur gaat weer open en Remi wordt buiten gezet door de uitsmijter.

UITSMIJTER

*Als je je moeder zoekt, die is hier
niet.*

De deur gaat weer dicht. Het is donker en koud. Remi staat verloren op het plein.

10.16 EXT. PORTIEK VAN DE MEDIAMARKT - NACHT

Vanaf een afstand kijkt Remi naar Vitalis en de beesten. De eerste kleine sneeuwvlokjes dalen op hem neer. Hij blaast zijn vingers warm. Vitalis zit nog steeds weggedoken in het portiek van de Mediamarkt. Dolce en JC slapen al.

Zonder iets te zeggen gaat Remi naast de oude man zitten. Remi knikt naar de etalage.

REMI

Was er nog iets leuks op tv?

Vitalis glimlacht en slaat zijn jas om Remi heen. Het is weer goed.

VITALIS

Je hebt niks gemist.

Sneeuw valt in dikke vlokken uit de hemel, waait in het portiek en bedekt de slapende Remi en Vitalis met een laagje poedersuiker.

10.17 EXT. PORTIEK VAN DE MEDIAMARKT - DAG

Remi, die tegen Vitalis aanligt, wordt langzaam wakker. Ze zijn met een dikke laag sneeuw bedekt.

Dolce begint vreemd zielig te piepen.

Remi ziet wat Dolce ziet, en schrikt.

Sneeuw kristallen bedekken de wimpers en de wenkbrauwen van de oude man. Zijn huid lijkt van marmer en zijn open ogen hebben een ijzige blik.

Vitalis is doodgevroren.

11.1 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG

Hier en daar liggen nog resten sneeuw.

Een kleine sombere stoet loopt achter de kist van Vitalis. Remi, Dolce, JC, twee grafdelvers en voorop een gemeenteambtenaar.

11.2 INT. KANTOOR AMBTENAAR - INTERVIEW

In het verder steriele kantoor van de ambtenaar hangt een kerstengel aan het plafond. Hij kijkt ernaar.

GEMEENTEAMBTENAAR

*Als er niemand meer is, ben ik er.
In onze gemeente heeft ieder mens
recht op een waardig afscheid.*

*Dronkaards, lichtekooien,
lapzwansen, dood zijn we allemaal
gelijk.*

11.3 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG

Remi staat verslagen op de rand van het graf. Hij blaast op zijn trompet. Er komt nauwelijks een noot uit. *JC en Dolce liggen verdrietig boven op de kist.*

De grafdelvers willen de kist laten zakken. Ze slaan de touwen om hun schouder en zetten zich schrap. JC knort vals en Dolce gromt. Remi zegt er niks van, verlamd van verdriet. De grafdelvers worden ongeduldig en de gemeenteambtenaar nog meer. Hij hist nijdig naar de dieren om ze weg te jagen.

De kist wordt snel en slordig in het rommelige gat gemanoeuvreed. De grafdelvers hebben haast.

Kluiten aarde ploffen op de kist.

Het geluid vermengt zich met Remi's trillende tonen. Of hoort hij iets anders? Uit de verte klinkt droevig tromgeroffel.

Remi kijkt om en ziet tussen de bomen bekenden aankomen: Priscilla Suikerprinses en haar troupe komen Vitalis de laatste eer bewijzen met muziek en hogere steltkunsten.

De gemeenteambtenaar wacht geërgerd tot het vreemde gezelschap klaar is met hun vreemde afscheid. Het duurt hem allemaal veel te lang. Hij ziet dat niemand meer op Dolce en JC let.

11.4 EXT. BEGRAAFPLAATS/PARKEERPLAATS - DAG

Remi ziet vanuit de verte dat de gemeente-ambtenaar Dolce en JC in de achterbak van zijn volvo tilt. De klep met een klap dichtgooit. De ambtenaar kijkt om. Hij zoekt Remi, die schrikt en wegloupt.

GEMEENTE-AMBTENAAR
(roept ongeduldig)
NU komen! We gaan.

Zuchtend gaat hij de begraafplaats weer op, achter Remi aan.

11.5 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG

De steltlopers zijn klaar en gaan er met grote passen vandoor.

De ambtenaar loopt zenuwachtig rond. Hij zoekt Remi. Hoe kan die jongen zo snel verdwenen zijn? Hij haalt de steltlopers in.

GEMEENTE-AMBTENAAR
 Waar is dat kind? Hij moet mee!

De steltlopers kijken hem aan - alsof ze nooit een kind gezien hebben.

11.6 INT. KANTOOR AMBTENAAR - DAG INTERVIEW

GEMEENTEAMBTENAAR
*Zwerfers, wezen, werkelozen, het
 hoort niet op straat.
 Het is van wezenlijk belang dat wij
 onze gemeente schoon houden.*

Hij geeft de kerstengel een duw en glimlacht.

GEMEENTEAMBTENAAR
*Als u valt, vangen wij u op.
 Ieder mens heeft recht op bed, bad
 en brood.*

11.7 EXT. LAANTJE - DAG

De volvo rijdt weg. Remi kijkt onder de rok van Priscilla door, waar heeft zich heeft verstopt. Hij ziet de wagen met de verdrietige dieren wegrijden.

Kruipt onder de rok vandaan en begint achter de auto aan te rennen.

REMI
 Hé! Geef terug!

Maar Priscilla houdt hem tegen.

PRISCILLA
 Weet je wat ze doen met wezen?
 Wil je worden opgeborgen?
 Vastgezet? Heropgevoed?

REMI
 Kan me niet schelen, ik wil Dolce
 en JC terug.

11.7B INT. KANTOOR AMBTENAAR - DAG INTERVIEW

De gemeenteambtenaar in zijn kantoor:

GEMEENTEAMBTENAAR
*Voor zwerfdieren voorzien wij
 uiteraard in een diervriendelijke
 oplossing. -- Want dieren zonder
 baasjes zijn in wezen wezen. --
 Zonder gezag glijdt alles af.*

11.8 VERVALLEN

11.8A EXT. STAD - DAG

Remi loopt verdrietig tussen de steltlopers door de stad. Niemand is in de stemming om kunsten te vertonen. Priscilla loopt naast Remi (met een hand op zijn schouder? Past dat?)

EXT. KANTOORPAND - EIND VAN DE DAG

De groep steltlopers zwermt om een kantoorpand heen. Kijkt naar binnen en zien dat het leeg is.

Een steltloper breekt een ruit met zijn stelt, waarna hij wonderbaarlijk handig naar binnen klimt.

Hij opent van binnenuit de voordeur en nodigt iedereen met een brede armzwaai binnen. Remi blijft aarzelend buiten staan, tot Priscilla terug komt en hem mee naar binnen neemt.

11.21 INT. KANTOORPAND - EIND VAN DE DAG

In een kale kantoortuin doen de steltlopers hun stelten, hoeden en pruiken af. Ze hangen hun kostuums over de schotjes. De suikerprinses stapt uit haar hoepeljurk. Ze zet haar roze pruik voorzichtig op een vergeten kapstok. Priscilla is een man. Remi kijkt toe, maar zegt niks - hij is stil en teruggetrokken.

De steltlopers rollen matjes en oude matrassen uit op de vloer. Priscilla geeft Remi haar matrasje en deken. Zelf improviseert ze een bed van een oud gordijn.

Al snel is bijna iedereen vertrokken.

Remi staart naar het systeemplafond.

Priscilla, die hem in de gaten houdt, komt bij hem zitten.

PRISCILLA

Kun je niet slapen?

Nee, schudt Remi. Ze zijn een tijdje samen stil. Dan:

REMI

Iedereen van wie ik hou, is weg of dood...

11.21 INT. KANTOORPAND - NACHT

De steltlopers liggen op één oor. Remi staart weer naar het systeemplafond. Priscilla heeft met hem te doen. Hij fluistert:

PRISCILLA

Dolce en JC zijn niet dood.
Echt niet.
Ik zal je helpen zoeken.
Als je boven de dingen staat, zie
je meer.

Remi is nog niet helemaal gerustgesteld.

PRISCILLA

...Waar is je moeder eigenlijk?

REMI

(terughoudend)
Ik heb geen moeder.

PRISCILLA

Iedereen heeft een moeder.

Remi draait zich af.

INT. KEUKEN - DAG INTERVIEW

REMI

*...Ik wist niet meer of mijn moeder
m'n moeder was, maar ik moest vaak
aan d'r denken. Kleine dingen.
Gewoon - hoe ze zingend post
sorteerde of hoe ze rook als ze
gedoucht had.*

INT. KANTOORPAND - NACHT

Na een stilte:

REMI

M'n moeder wil me niet meer.

PRISCILLA

Eens een moeder altijd een moeder!
Zij kan niet van jou af. En jij
niet van haar.

Remi reageert niet.

Priscilla haalt een foto onder zijn kussen vandaan.

PRISCILLA

Dit is de mijne.

Priscilla in vol ornaat staat naast een piepklein vrouwtje.

PRISCILLA

Lijkt ze op me?

Remi glimlacht en knikt. Priscilla bergt tevreden de foto weer op.

PRISCILLA
En lijkt jouwes op jou?

INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
Ik leek meer op Dolce en JC dan op mijn moeder. Dat zeggen ze toch, dat je op je eigen dieren gaat lijken?

11.22 EXT. PLANTSOEN - DAG MONTAGESEQUENTIE

De steltlopers trainen: ze buigen, strekken, doen oefeningen.

Remi leert steltlopen. Hij wankelt, valt, staat op, gaat door, valt en valt en valt.

Met een brommerhelm op en een kussen op zijn buik en een kussen op zijn bips. Stapt op vanaf een muurtje. Valt en glimlacht. Geen pijn gedaan.

Remi staat op stelten tegen een boom en speelt trompet. Hij ziet iets dat zijn aandacht vraagt: een dierenasiel. Springt van de stelten af. Priscilla ziet hem weg rennen, glimlacht.

11.17 INT. DIERENASIEL - DAG

Remi loopt door het asiel en kijkt in de hokken of hij zijn dieren ziet. Een oorverdovend geblaf vult de lange gang. Af en toe blijft Remi staan voor een aai door de tralies. Nergens ziet hij Dolce of JC.

De directrice komt naar hem toe.

DIRECTRICE
Zit er iets leuks voor je bij?

REMI
Wat ik zoek is eigenlijk -

(van een afstandje:) De directrice luistert naar Remi's beschrijving van Dolce en JC. Langzaam begint ze te lachen. Ze weet over wie Remi het heeft.

Geeft de hoogte aan van het hondje. Remi knikt opgewekt ja. Dan zegt de directrice iets waar Remi van schrikt.

EXT. DIERENASIEL - DAG

Remi komt het asiel uit, volkomen uit het lood geslagen. Priscilla die buiten op hem wacht, kijkt hem vragend aan.

REMI
...Verkocht. Allebei.

Ze slaat haar arm rond zijn schouder.

11.19 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
Ze had Dolce en JC verkocht aan een mevrouw. Een echte dierenvriendin, die heel veel van ze zou houden en heel goed voor ze zou zorgen. Het adres mocht ze niet geven. Dat was privé...

Zucht.

11.23 EXT. PLANTSOEN - DAG

Een pleintje in de stad laten de kunstenaars hun kunst zien. Remi in een echte artiestenjas, staat er tussen op zijn stelten - hij doet zijn best maar is niet vrolijk. Het lijkt of hij heel goed is, maar hij houdt zich vast aan een lantaarnpaal.

Er is veel publiek. Sommige mensen hebben honden bij zich. Remi wringt zich in bochten om te zien of Dolce en JC niet in zijn publiek zitten.

Remi ziet vanuit zijn hoge standplaats hoe een collega-steltloper een portemonnee uit een achterzak jat. Remi schrikt, en ziet nu dat ook een andere steltloper zakken rolt. Hij is in grote verwarring, begint te wiebelen en valt. Zijn trompet valt ook, er gaat een ventiel kapot. Het publiek lacht, maar Remi baalt.

Er komen twee argwanende agenten aan. De steltlopers schieten weg, allemaal een andere kant op.

Remi rent snel achter Priscilla aan, de stelten en zijn trompet onder z'n arm.

11.24 INT. KANTOORPAND - AVOND

In de kantoortuin legen de artiesten hun tassen. Telefoontjes, tientjes en alles wat je uit zakken van mensen kunt vissen gaat op een grote hoop. Remi kijkt toe, weet niet wat hij moet vinden.

STELTLOPER
Goed gedaan allemaal!

REMI
(verlegen)
Maar - dat is stelen.

De steltlopers kijken weg of doen alsof ze hem niet horen.
Alleen de suikerprinses gaat serieus op Remi in:

PRISCILLA
Wij zien het anders Remi.

11.25 INT. KEUKEN - INTERVIEW / INT. KANTOORPAND - DAG

CROSS CUT:

REMI
Ze zei:

Priscilla in het lege kantoor antwoordt:

PRISCILLA
Bezit is diefstal.

REMI
Bezit is diefstal?

PRISCILLA
Alles is van iedereen.

REMI
Als alles van iedereen is dan kun je niets stelen -

PRISCILLA
- want het is al van jezelf.

REMI
Er zat wel wat in, maar toch dacht ik aan Vitalis. Wat die er van zou vinden.

11.26 EXT. KANTOORPAND - OCHTEND

De steltlopers breken hun kamp op. Ze staan op de stoep voor het kantoor met rugzakken en opgerolde matten op hun rug.

REMI (V.O.)
Dat alles van iedereen was, daar was niet iedereen het mee eens. En waar je steelt kun je niet blijven. Daarom moesten ze altijd weer verder.

Priscilla zoekt Remi, die achteraf staat. Hij wil Remi een opgerolde mat geven om te dragen.

PRISCILLA

Remi schiet op! We gaan!

Remi weet hij niet wat hij moet doen. Dan neemt hij Priscilla apart:

REMI

Ik ga niet mee. Ik blijf bij de beesten. Die MOETEN hier ergens zijn.

Onzeker kijkt Remi naar Priscilla op.

PRISCILLA

Als ik een hond was, zou ik willen dat jij mijn baas was.

Priscilla omhelst hem hartelijk.

11.27 EXT. BRANDTRAP/ACHTERPLAATSJE - OCHTEND

Remi zit boven op een brandtrap en ziet de steltlopers gebogen tegen de winterwind de horizon tegemoet gaan.

Opnieuw blijft hij alleen achter, moedeloos en koud.

REMI (V.O.)

Dat mensen weggingen daar was ik wel aan gewend. Maar nu ik ook geen beesten meer had voelde ik me pas echt alleen op de wereld.

De steltlopers zijn uit zicht verdwenen. Moedeloos blijft Remi zitten, hij heeft niks te doen. Hij blaast een vals hoempapa-wijsje op zijn kapotte trompet.

En dan hoort Remi een blaf die hij kent. En een knorretje. Hij kan zijn oren niet geloven. Draait zich om kijkt zoekend rond. Het duurt even voor er een glimlach doorbreekt op zijn gezicht.

REMI (V.O.)

Als je boven de dingen staat, zie je ECHT meer.

Ergens in de diepte, op een klein achterplaatsje ziet Remi een verdrietig varken zitten naast een treurig hondje met een vlek.

Dolce en JC!

12.1 EXT./INT. VOORDEUR/GRACHTENPAND - DAG

Remi staat voor de deur van een duur grachtenpand en belt aan. De deur gaat op een kier. Een oud dametje gluurt onder het kettinkje door.

DIERENVRIENDIN
Ik heb al kinderpostzegels.

REMI
Ik kom voor Dolce en JC.

Het kettinkje gaat van de haak.

DIERENVRIENDIN
Wie..? Wie zeg je?

Ze laat Remi aarzelend binnen.

12.2 EXT/INT. GRACHTENPAND/ACHTERPLAATSJE - DAG

Remi holt dwars door het huis naar het achterplaatsje. De chique mevrouw komt ongerust achter hem aan.

Remi rent naar Dolce en JC. Uitgelaten begroeten de vrienden elkaar. Dolce geeft hem meteen een pootje. Remi laat zich aflikken en beknorren. Hij is heel blij.

De dierenvriendin kijkt verbaasd toe. Dit gedrag kent ze niet.

DIERENVRIENDIN
Normaal zit er geen leven in. Ze doen niks, ze kunnen niks. Pootje geven is al te moeilijk.

De dierenvriendin is jaloers:

DIERENVRIENDIN
Genoeg geflikflooid voor vandaag.
Klaar, Koekie! Vlekkeschat!

REMI
Ze heten Dolce en Jambon Crue.
En ik neem ze weer mee.

DIERENVRIENDIN
Vlekkeschat gaat in bad en Koekie moet slapiesslapie doen.

REMI
Jongens, we gaan.

DIERENVRIENDIN
Ze zijn alles wat ik heb.

REMI

Maar ze horen bij mij.

De dierenvriendin kijkt Remi aan, en komt op een idee. Snel duwt ze Remi naar binnen, klapt de keukendeur dicht en draait die in het slot. Dolce en JC kijken zielig door het glas naar binnen.

DIERENVRIENDIN

Oké. Je mag ze meenemen.
Voer, verwarming, verzekering, een reiswiegje en een riem, liefde is niet gratis.
En ik zal nieuwe vriendjes moeten kopen. Achttienhonderdvijftig euro.

Een fel, snel gesprek:

REMI

Eigendom is diefstal, die dieren zijn van niemand.

DIERENVRIENDIN

Als ze van niemand zijn, dan ook niet van jou.

REMI

Dieren zijn van zichzelf. Dolce en JC mogen zelf kiezen.

DIERENVRIENDIN

Veertienhonderdveertig. Voor minder doe ik het niet.

12.3 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Veertienhonderdveertig euro.

...

*Veertien honderdveertig euro,
en anders was ik mijn beste
vrienden kwijt.*

Dus.

12.4 EXT. SUPERMARKT - DAG

Remi speelt bij supermarkt op zijn kapotte trompet. Veel mensen lopen langs maar niemand blijft staan, niemand geeft geld.

Alleen een vrolijk meisje (14), met lange armen en benen, lacht naar Remi.

REMI (V.O.)
*Ik dacht, die is óf knettergek óf
 knetterdoof. Of ze heeft medelijden
 met me.*

Remi draait zich van het meisje af, hij schaamt zich. Als het meisje wegloopt, gooit ze een euro in zijn pet. Remi kijkt haar na.

LATER

Het is stil op straat. Remi geeft het op. Hij pakt zijn trompet in en raapt zijn pet op, er zit precies één euro in.

12.5 EXT/INT. SUPERMARKT - DAG

Een man pint bij de supermarkt. Hij heeft niet in de gaten dat hij een briefje van vijftig laat vallen en loopt de supermarkt in. Remi raapt het geld op. Aarzelt.

Loopt weg.

Het geld brandt in zijn zak. Remi blijft staan, denkt na. Dan loopt hij de supermarkt in. Rent achter de man aan en geeft hem zijn geld terug. Onverschillig stopt de man het briefje in zijn overvolle portemonnee.

Als hij wegloopt, kijkt Remi hem na.

12.6 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Ik dacht -
 wat zou Vitalis ervan vinden, als
 je steelt van iemand die zoveel
 geld heeft dat hij het niet merkt?
 En maakt het uit WAAROM je steelt?
 Als je dood gaat van de honger, mag
 je dan een brood stelen?
 Als je dieren zijn afgepakt, en dat
 zijn je allerbeste vrienden, mag je
 dan stelen om ze weer terug te
 krijgen?*

12.7 INT. SUPERMARKT - DAG

Remi loopt door de supermarkt.

De klant met de kontzakportemonnee pakt vijf flessen cola uit het rek. Remi loopt achter hem aan. De klant sjouwt de cola naar zijn karretje. Remi staat op het punt om de portemonnee te rollen.

Doet het niet.

Loopt een rondje en komt opnieuw langs het karretje met de colaflessen. Remi's blik valt op de lege flessenautomaat. Hij glimlacht. Heel even gluurt hij of er misschien een pakketje ligt achter het luik voor de kratten. Remi kijkt van de cola naar de automaat.

12.9 INT. SUPERMARKT - DAG

Remi pakt een armvol colaflessen uit het schap. Hij duwt ze één voor één in de lege flessenautomaat. Drukt op een knop en krijgt een bonnetje. Nog een keer vult hij de lege flessenautomaat, nu met volle cassis- en tonicflessen. Dan met bierflesjes. Met spa.

Remi drukt op de knop: een bon. En nog een bon en nog een.

Een donkere jongen (Mattia 18) staat te wachten tot hij bij de automaat kan. Ongeduldig kijkt hij over Remi's schouder en ziet de volle flessen.

12.10 INT. SUPERMARKT/KASSA - DAG

Bij de kassa rekent Remi een worstje en een appel af en krijgt veel geld toe. De cassière bekijkt alle bonnetjes nog eens goed, drukt dan onopvallend op een knop. Een lamp boven de kassa begint te knippen.

Remi ziet dat de bedrijfsleider hem bij de deur staat op te wachten en schrikt.

Dan voelt hij plots een arm om zijn schouder die hem meetrekt. Mattia, die ook in de rij staat, laat zijn kar staan en sleurt hem weg bij de kassa. Ze rennen door een andere deur naar buiten.

12.11 EXT. SUPERMARKT - DAG

De bakbrommer met Remi en Mattia scheurt keihard weg bij de supermarkt. Remi moet zich stevig vasthouden om niet van de bagagedrager af te vallen. Hij kijkt ongerust achterom of ze niet gevolgd worden. Nee.

EXT. STAD/INDUSTRIETERREIN - DAG

De bakbrommer met de twee jongens rijden de stad uit. Ze slaan af een industrieterrein op.

REMI
(verbaasd)
Waar gaan we heen?

MATTIA
Je hebt toch geld nodig?

Ze rijden naar een grote hal.

12.12 INT. BAKKERIJ/HAL - DAG

Mattia neemt Remi mee een grote bakkerij in. De hitte slaat in hun gezicht. Rijen dampende broden schuiven uit gloeiende ovens. Grote deegballen rijzen de pan uit. Jongens uit alle delen van de wereld staan verhit aan een lopende band met krentenbollen. Ze dragen grote gele oordoppen want het lawaai is oorverdovend.

Mattia is trots op de fabriek:

MATTIA
(schreeuwt)
Wat is wereld zonder brood? Alle
mensen eten brood. Als wij niet
bakken, staat de wereld stil.

De baas van de fabriek werkt zelf hard mee. Hij kijkt Remi onderzoekend aan.

ACQUIN
(schreeuwt)
Hoe oud is-t-ie?

De baas zet zijn oorbeschermers af. Remi wil antwoorden maar Mattia is hem voor:

MATTIA
(schreeuwt)
Zestien! En hij zoekt werk!

12.13 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Ik was dertien en ik zocht geen
werk. Ik had net zitten rekenen:
als ik elke dag achtenzeventig
volle flessen in de
legeflessenautomaat zou doen, dan
kon ik over zes weken Dolce en JC
terug kopen.*

12.14 INT. BAKKERIJ/HAL - DAG

Remi schreeuwt over het fabriekslawaai heen:

REMI
Ik kom alleen maar kijken - niet
werken.

Acquin knikt, zet zijn oordoppen weer op en loopt weg. Er loopt een groot krat langs, waaruit een paar lange armen en benen steken.

Remi kijkt, en kijkt nog eens: die armen en benen kent hij. Ze zijn van het euromeisje (Lise 16).

Als ze omkijkt en Remi ziet, lacht ze.

12.15 INT. BAKKERIJ/HAL - DAG

Remi staat aan de lopende band. Met de gele oordoppen op zijn haar. Hij werkt zich te pletter. Twaalf krentenbollen aftellen - in een plastic zak doen - zak in een krat. Volgende twaalf. De band gaat snel, maar Remi heeft de slag te pakken.

Even dwalen zijn ogen af en volgen Lise tot ze achter een stelling verdwijnt.

VOORMAN

Gapen doen we in ons bed!

Remi moet hollen om de rollende krentenbollen op de lopende band in te halen.

Mattia zet snel een krat voor het einde van de band, zodat de krentenbollen niet van de band op de grond stuiteren. Hij heeft gezien wat Remi afleidde en lacht.

12.16 INT. GEVANGENISCEL - INTERVIEW

Pierre Acquin zit in een kale ruimte op zijn plastic bed naast een glimmende wc van roestvrijstaal. Boven zijn hoofd een feestelijke slinger met een enorme vracht kaarten uit de hele wereld.

ACQUIN

Zestien was-ie, zei Mattia, en ik vroeg niet door. Dat deed ik nooit, ik kon iedereen gebruiken. We willen allemaal brood, maar dat moet dan wel gebakken worden. En het heeft voordelen, als ze jong zijn. Dan kun je ze nog kneden.

12.16A INT. BAKKERIJ - DAG

De lampjes van een oven beginnen te knipperen. Acquin zet de oven uit, trekt dikke ovenwanten aan en trekt er een blik luxe broodjes uit. Breekt een dampend broodje.

ACQUIN

Remi!

Remi staat niet op te letten, want hij volgt met zijn ogen Lise, die op een vorkheftruck langsrijdt.

Acquin houdt het brood voor zijn neus. De geur laat Remi glimlachen. Precies wat Acquin wil. Remi eet het broodje op en knikt - heerlijk.

12.19 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Het was niet alleen een fabriek.
Het was meer een eh familie.
De baas werd door iedereen vader
genoemd. Hij hield van de jongens.
En van Lise, z'n dochter.*

12.18 INT. BAKKERIJ/KEUKEN - AVOND

In de warme bedrijfskeuken zitten de bakkersknechten aan lange tafels. Ze eten dikke tomatensoep en verse kadetten, tijgerbollen en fruitsloffes. Remi kijkt naar Lise die het brood smeert.

Mattia tikt zachtjes een ritme met zijn vork. Op tafel, tegen zijn beker en tegen de pan. Met het bestek krijgt hij muziek uit tafels, stoelen - uit alles in de keuken wat tegen een stootje kan. De Zambianen vallen in met een ritmisch rapnummer. Iedereen klapt en trommelt en trappelt mee op de maat. De baas nog het hardst.

12.21 INT. GEVANGENISCCEL - INTERVIEW

Vader Acquin zit stil op zijn bed met een stapeltje enveloppen in zijn handen. Hij bekijkt een postzegel en glimlacht.

ACQUIN

*Uit Novosibirsk. Van Vladi -
En hier, Dino uit Peru.
Mijn jongens - het waren de zonen
die ik zelf niet had. Ik hoor hun
muziek nog steeds.
Ik wilde dat ze het goed hadden bij
me. Een beetje beter dan waar ze
vandaan kwamen.
En ja, daar werd ik zelf ook beter
van. Ik wist wat ik deed, en ik
praat het niet goed.*

12.22 INT. BAKKERIJ/KEUKEN - AVOND

De tafel is afgeruimd. Pierre Acquin en een paar jongens leggen een kaartje. Een Rus zingt een smartlap. Vader Acquin legt zijn kaarten weg en zingt mee. Iedereen zingt mee behalve Remi, die het lied niet kent. Hij wiegt mee op de maat van de muziek. Lise zingt ook niet mee. Ze leest een boek.

12.23 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Lise was vreemd. Stil. Een anders-
dan-anders-meisje. Het was net of
er glas zat tussen haar en de rest
van de wereld.*

12.24 INT. BAKKERIJ/KEUKEN - AVOND

Er wordt meerstemmig en meeslepend gezongen.

Vader Acquin pinkt een traantje weg. Net als sommige jongens. Remi gluurt naar Lise. Ze ziet haar vader snotteren en legt lief haar hand op zijn arm. Hij pakt haar hand en legt die op zijn hart. Ze lacht.

De vrolijke jongens, de vriendelijke baas en Lise in de buurt - Remi voelt zich gelukkig. Hij gaat staan en zingt hard mee, met onverstaanbare woorden. De jongens lachen en klappen. Hij hoort erbij.

12.25 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Het duurt even voor Remi begint te vertellen. Hij denkt goed na over zijn woorden.

REMI

*De jongens en ik - we leken op
elkaar. We waren onderweg. We
kwamen en we gingen. Soms verdween
er iemand, zomaar. Die was dan
opgepakt en het land uitgezet en
daar hoorde je dan nooit meer van.*

-
*Maar in de bakkerij van baas Acquin
waren we niet zo alleen op de
wereld.*

INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - NACHT

De bakkersknechten kruipen in bed. De laatste doet het licht uit. Mattia ligt in het stapelbed boven Remi en buigt zich over de rand.

MATTIA

Slaap lekker.

ABDU (18)

Lala Kahle.

VLADI (17)

Spokoynoy noch.

AI QUOC (17)
Chuc ngu ngon.

REMI
Welterusten.

13.1 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
We bakten dertienduizend broden per dag. De helft wit, de helft bruin. En dan nog de bolletjes en de sloffen en de krullen. Hetzelfde in een andere vorm, negen keer zo duur. Brood voor verwende mensen. Het was hard werken.

13.2 INT. BAKKERIJ/HAL - DAG

Remi kijkt dromerig naar Lise die op de vorkheftruck door de hal scheurt. Hij merkt niks van de zwarte rook die uit de oven opstijgt.

Mattia smijt een rek geblakerde broodjes voor hem neer.

MATTIA
Waar ZIT jij met je hoofd?

13.5 INT. BAKKERIJ/GANG - AVOND

Het is payday. De jongens staan onrustig in de rij voor het kantoor van Pierre Acquin. Hij staat in de deuropening en deelt de envelopjes uit met het loon van de week.

ACQUIN
Chico... Vladi... Alsjeblieft... Bedenk mannen, van geld alleen is nog nooit iemand rijk geworden. Je kunt er wel een kanarie van kopen, maar hem er niet van laten zingen... Remi...

13.6 INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - AVOND

Remi zit op bed en schudt de inhoud in een broodtrommel, waarin al meer geld zit. Pakt wat geld terug, stopt het in zijn zak.

INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
Ik kocht een kettinkje voor 7,95. Voor Lise.

Ik heb nooit een zus gehad, ik wist niks van meisjes. Dus het was een gok.

13.12 INT. BAKKERIJ - DAG

Remi is aan het werk. Als Lise eraan komt, pakt hij een cadeautje uit zijn zak. Hij aarzelt even, een andere jongen is hem voor.

Vladi geeft Lise een cadeau - een nieuwe zonnebril. Ze zet hem lachend op.

Dan krijgt ze een armband van Chico, die ook nog snel zijn spierballen voor haar rolt, waardoor het lijkt of er een scheepje op de golven deint.

Remi probeert tussen de jongens door zijn cadeautje te geven, maar is te laat. Na Chico komt Abdu, die een mango voor Lise heeft. Remi draait zich af.

INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Toen had ik het pas door. Dat ik meedeed aan een wedstrijd die ik nooit zou winnen.
Ik was de jongste, de kleinste.
De amateur tussen de profs.
Iedereen was verliefd op Lise.*

13.8A INT. BAKKERIJ - DAG

REMI

IK NIET!

Hij roept verontwaardigd tegen Mattia die hem lachend aankijkt. Jaja, doet Mattia, en zet de lopende band nog wat sneller.

REMI

ECHT NIET!

Mattia wijst naar Remi's zak. Pakt het er uit. Remi pakt het meteen af.

REMI

DAT IS EEN KETTING VOOR DOLCE. MIJN HOND.

De band gaat te snel, ze moeten aan het werk.

13.10 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Na een stilte:

REMI

*...Alle mensen van wie ik hield,
gingen toch weer weg.
Ik dacht, je kunt maar beter van
beesten houden.*

13.11 EXT. BRANDTRAP/ACHTERPLAATS - DAG

Remi zit weer op de brandtrap (uit aflevering 11) en kijkt naar het achterplaatsje van waaruit Dolce en Jambon-Cru naar hem zitten te kijken.

Hij doet zijn hoofd scheef. Dolce en JC doen hetzelfde.

13.12 INT. BAKKERIJ/HAL/GANG - DAG

Remi stuift poedersuiker op een eindeloze rij puddingbroodjes.

Als Lise langs hem rijdt, draait hij zich af.

De suiker is op. Remi loopt weg om een nieuwe baal te halen. In een gangetje hoort hij een stem zingen. Hij staat meteen stil.

Deze tenor herkent hij uit duizenden. Zonder nadenken gaat hij op de muziek af.

Remi loopt in trance door de lange gang en luistert naar de stem die steeds luider wordt.

Het lied kent hij ook. *Nessun Dorma*; het enige lied dat hij Vitalis ooit heeft horen zingen.

13.13 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Het was Vitalis.
...Maar dat kon niet, want Vitalis
was dood. Alleen in films kan dat.
Dood en terug.
En bij Jezus. Die was eerst ook
dood en toen niet meer.*

13.14 INT. BAKKERIJ/GANG/KANTOORTJE - DAG

Remi staat voor de deur van het kantoortje van Acquin en luistert naar de betoverende muziek.

Hij gaat naar binnen.

Acquin doet zijn boekhouding terwijl hij met zijn hoofd de muziek volgt.

In de hoek draait een LP op een oude platenspeler.

13.15 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Was het toeval dat de baas deze
plaat draaide?
Of was dit een bericht uit de
hemel?
Zou Vitalis mij wat willen
vertellen?*

13.15A INT. BAKKERIJ/KANTOORTJE - DAG

Acquin kijkt op van zijn boekhouding en ziet dat Remi onder de indruk is van de muziek. Acquin zet een nieuwe plaat op. Hij geeft Remi de platenhoes met een foto van een operaster: Vitalis, de Stem van de Eeuw. Naast Vitalis staat een vrouw.

ACQUIN

*Hij was een tenor, een HELDENTenor,
de grootste van de eeuw.
Zij was een coloratuursopraan,
Rubina Cara. Nooit pasten twee
stemmen zo goed bij elkaar.
Als je naar ze luistert, dan
luister je naar de liefde.*

Hij ziet dat Remi aan zijn lippen hangt, en gaat verder:

ACQUIN

*Rubina werd ziek en zelfs de beste
dokter kon niets voor haar doen.
-
Na haar dood verschrompelde
Vitalis. Hij is opgelost,
verdwenen.
De man heeft nooit meer gezongen.*

13.16 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Dat was niet waar.
Vitalis had nog één keer gezongen.
Om geld op te halen voor een ziek
varken.*

13.17 INT. BAKKERIJ/KANTOOR - DAG

De stem van Vitalis klinkt door het kantoor. Acquin en Remi luisteren met tranen in hun ogen.

Remi draait zich af.

ACQUIN

Schaam je nooit voor je tranen.
Alleen wie de liefde niet kent,
hoeft nooit te huilen.

Acquin beweegt zijn hoofd mee met de muziek. Remi luistert ontroerd naar de stem van Vitalis.

ACQUIN

Muziek is de taal van de liefde.

De woorden van Acquin komen bij Remi aan. Hij kijkt naar Lise die hem vanuit een fotolijst op Acquins bureau aankijkt.

13.18 INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - AVOND

De slaapzaal is leeg, op Remi na.

Hij zit op bed met zijn trompet op schoot en probeert het kapotte ventiel te repareren.

Het is gepriegel en gepruts.

Met een paperclip en olie en veel geduld gaat hij net zolang door tot het ventiel eindelijk beweegt.

Remi is blij dat het 'm gelukt is. Speelt een snelle riedel.

13.19 INT. BAKKERIJ/KEUKEN - AVOND

In sneltreinvaart smeert Lise stapels kadetjes.

Remi gaat achter haar staan met zijn trompet en speelt een mooie melodie. Zijn muziek heeft nog nooit zo helder geklonken. Hij slooft zich uit. Speelt de sterren van de hemel. Een slegende solo. Alles voor Lise.

De jongens in de keuken kijken verbaasd naar Remi. Maar Lise roert onverstoord in de pan met erwtensoep.

Remi fluistert met de trompet in haar oor.

Lise reageert niet.

De jongens lachen.

Lise kijkt om zich heen, lacht om de lachende jongens.

Remi is het zat.

Blaast kwaad een schetterende scheet in Lise's oor.

13.20 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik wist 't echt niet van Lise.
Niemand had het mij verteld.*

13.21 INT. BAKKERIJ/KEUKEN - AVOND

Remi schettert er nog één. Nog harder.

Lise kijkt om, alsof ze iets voelt kriebelen. Iedereen lacht, behalve Remi en Lise.

Ze kijken elkaar recht in de ogen.

Eindeloos lang.

13.22 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*- Dat ze doof was.
(lacht)
Knetterdoof.*

13.23 INT. BAKKERIJ/HAL - AVOND

Om de drukte te ontvluchten neemt Lise Remi mee de stille bakkerij in.

Remi, verlegen, heeft geen idee wat hij moet zeggen of doen. Hij neemt een hap van een krentenbol, en gebaart dat hij hem lekker vindt.

Lise knikt en gebaart dat zij de krentenbollen ook heel lekker vindt. Remi gebaart dat hij ook de kaasbollen lekker vindt. Lise knikt. En de worstenbroodjes en de croissants.

Lise en Remi zitten naast elkaar op een stilstaande lopende band. Verlegen en gelukkig.

13.24 EXT. BRANDTRAP/ACHTERPLAATS - DAG

Remi zit boven op de brandtrap en praat tegen zijn dieren.

REMI

*Jullie vinden haar ook leuk, dat
weet ik zeker.*

De afstand is zo groot dat de dieren hem onmogelijk kunnen horen, maar dat lijkt Remi niks te kunnen schelen.

Terwijl Remi doorgaat met zijn lofzang op Lise:

REMI (V.O.)
*Vitalis dacht dat dieren je kunnen
 verstaan.
 Ik weet het niet.
 Nog steeds niet.
 Als je met dieren praat, heb je het
 dan niet vooral tegen jezelf?*

Remi op de brandtrap is nog niet klaar:

REMI
*Ze kan heel goed heftruck en ze
 is grappig en vrolijk.
 En doof.*

De hond en het varken op het balkon luisteren beleefd.

13.25 INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - DAG

De slaapzaal is leeg op Remi na.

Hij zit op zijn bed en maakt vreemde gebaren met zijn handen.
 Hij kijkt regelmatig in een boek dat naast hem ligt.

REMI(V.O.)

*- Mijn auto is kapot.
 - Ik heb kiespijn.
 - Waar is de uitgang?*

Het zijn zinnen van een cursus gebarentaal.

Remi doet de gebaren uit zijn cursusboek zo goed mogelijk na.
 Eerst stuntelig, maar al gauw wat soepeler.

13.26 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Eerst dacht ik, doof is lekker
 stil.
 Ik hou van stilte na lawaai. Als je
 weg fietst van de kermis en de
 herrie achter je laat. Of als je in
 een drukke stad een kerk binnen
 komt.
 Maar echt stil, altijd stil - dat
 je nooit muziek hoort en geen grap
 verstaat? - Dat kun je je bijna
 niet voorstellen.
 Hoe eenzaam dat is.*

13.27 INT. BAKKERIJ/KEUKEN - AVOND

Remi heeft de gele gehoorbeschermers op zijn hoofd als hij de
 keuken binnenkomt.

Een stomme film: De jongens zingen, spelen, ruziën en lachen. Alles wat ze doen maakt lawaai, maar er is geen geluid.

Lise zit tussen de jongens aan tafel. Ze begrijpt de moppen niet, kan de ruzies niet volgen en hoort geen muziek. Het maakt haar eenzaam.

Remi komt bij haar zitten. Stoot haar aan.

REMI
(gebarentaal, ondertiteld)
Lise? Let op!

Lise is compleet verbaasd dat hij haar taal spreekt. Lacht.

Begint snel en enthousiast terug te gebaren.

Remi gebaart ho - rustig! Lise kijkt hem vragend aan.

REMI
(gebarentaal, ondertiteld)
Ik ben een krentenbol.

Lise schiet in de lach. Ze verbetert zijn gebaren:

LISE
(gebarentaal, ondertiteld)
Ik WIL een krentenbol.

Remi doet haar heel precies na. Lise geeft hem als beloning een kadet met kaas.

LISE
(gebarentaal, ondertiteld)
De krentenbollen zijn op.

Remi lacht.

Het geluid gaat weer vol aan. Muziek, schelden, lachen.

Remi en Lise horen het niet. Ze tasten elkaar af in gebarentaal. Lise leert Remi zich uit te drukken. Doet gebaren voor. Pakt zijn handen vast om hem te helpen.

In de chaotische keukenherrie zijn ze met z'n tweeën een eiland van rust.

14.1 VERVALLEN

14.2 EXT. STRAAT - AVOND

Lise zit bij Remi op de stang van de bakkersfiets. Ze houdt zich vast aan de grote mand. Achterop onder de snelbinders rammelt de broodtrommel.

LISE
(gebarentaal, ondertiteld)
Waar gaan we heen?

Remi lacht geheimzinnig.

LISE
(gebarentaal, ondertiteld)
Als je het niet zegt, dan spring ik
eraf!

REMI
Naar mijn vrienden.

Lise kijkt hem vragend aan.

LISE
(gebarentaal, ondertiteld)
Waarheen?!

Remi haalt zijn handen van het stuur, en wil iets gebaren. De
fiets wiebelt, ze gaan bijna onderuit.

Remi grijpt gauw zijn stuur weer vast.

REMI
Je ziet het vanzelf wel.

14.3 INT. GRACHTENPAND/VOORDEUR - AVOND

Remi komt bij het huis van de dierenvriendin en belt aan.
Lise blijft een beetje verlegen achter hem staan.

De dierenvriendin doet open. Dolce is niet meer te houden en
springt tegen Remi op.

DIERENVRIENDIN
Hola!

Dan ziet Dolce Lise. Hij kijkt vragend naar Remi.

REMI
(lacht, tegen Dolce)
Dat is ze.

Lise aait hem enthousiast. Remi ziet dat ze het meteen goed
kunnen vinden.

Dan, ineens een beetje ongerust:

REMI
Waar is JC?

Hij ziet de dierenvriendin glazig kijken.

REMI
 Vlekkie?
 - Of Koekeschat?

14.4 INT. APPARTEMENT - DAG

De dierenvriendin doet een kastdeur open. JC zit achter tralies.

DIERENVRIENDIN
 Koekie is stout geweest.
 Koekie, mag niet!
 Nee, mag niet!

Pas als JC Remi ziet, begint hij te leven. Hij knort en krult zijn staart. Steekt zijn snuit verlangend tussen de tralies naar buiten. Remi bevrijdt het varken uit de kooi. Omhelst hem blij.

Als hij JC op de grond zet, loopt het varken meteen naar Lise.

REMI
 (gebarentaal, ondertiteld)
 Dit zijn mijn vrienden: Dolce en
 Jambon-Cru.

Lise knielt naast het varken en kroelt tussen zijn oren.

De dierenvriendin kijkt ongeduldig naar het dierengeluk.

DIERENVRIENDIN
 Kunnen we dan nu even afrekenen?

Ze gebaart voor de zekerheid met haar vingers: ping ping. De deksel gaat van de broodtrommel, briefjes en munten vallen op tafel.

De vrouw telt het heel precies na. De laatste euro gaat op het laatste stapeltje.

DIERENVRIENDIN
 Veertienhonderdnegenendertig en één
 maakt veertienhonderdenveertig.

Remi glimlacht.

REMI
 (gebarentaal)
 We gaan.

De dierenvriendin knikt naar Lise.

DIERENVRIENDIN
 Lekker rustig, zo'n meisje.

De dierenvriendin pakt een kussentje van de bank en begint ping ping-gebaren te maken.

DIERENVRIENDIN
En de schade? Wat gaan we daarmee
doen?

Remi kijkt haar niet-begrijpend aan.

DIERENVRIENDIN
Die lieve Koekie heeft een
kussentje gegeten.

Als voorbeeld bijt ze plots heel wild in het kussentje en schudt haar hoofd grommend heen en weer.

Remi kijkt naar Lise, ze moeten hun best doen niet te lachen. Maar Remi blijft beleefd.

REMI
Het spijt me, meer heb ik niet.

De dierenvriendin tilt JC op.

DIERENVRIENDIN
Dan blijft deze hier.

LISE
(gebarentaal, ondertiteld)
Wat?

REMI
(gebarentaal, ondertiteld)
Ze wil geld voor een kussentje.

In dreigende gebarentaal valt Lise uit tegen de dierenvriendin. De vrouw schrikt zich rot.

Lise pakt JC terug en loopt weg. Remi en Dolce komen achter haar aan.

Hij hoort de verontwaardigde dierenvriendin schreeuwen:

DIERENVRIENDIN (O.S.)
Het was een echte handgeborduurde
Versace!

REMI (V.O.)
*Soms is het heel handig om doof te
zijn. Bijvoorbeeld als iemand geld
wil voor een kussentje.*

14.5 EXT. GRACHTENPAND/STRAAT - BEGIN VAN DE AVOND

Lise zet Dolce en JC voor in de bak, Remi maakt het fietsslot los.

REMI
(gebarentaal, ondertiteld)
Wat zei je tegen d'r?

Lise springt op de stang. Ze rijden weg.

LISE
(gebarentaal, ondertiteld)
Voor het gebruik de tandenborstel
opladen in de tandenborstelooplader.

Ze gebaart met drift, alsof ze boos is. Remi lacht.

Met zijn dieren en Lise samen op één fiets, rijdt hij terug naar de fabriek.

14.6 INT. BAKKERIJ/KEUKEN - BEGIN VAN DE AVOND

De jongens eten hun avondmaal aan de lange tafel. Het is druk, iedereen beweegt en maakt geluid.

Niemand let op Lise en Remi, die de beesten ongemerkt door de keuken naar de slaapzaal loodsen.

Alleen Mattia heeft het gezien. Hij glimlacht.

14.7 INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - AVOND

Remi hangt ondersteboven op zijn bed en spreekt de dieren, die hij onder zijn bed verstopt heeft, ernstig toe.

REMI
Knoop het in je oren: NIEMAND mag
jullie zien. Geen snuit, geen
PUNTje van een staart, niks!

Vanonder het bed klinkt een braaf blafje en een benepen knorretje. Ze hebben het begrepen.

Remi komt overeind en ziet dat Mattia, die boven hem ligt, heeft meegeluisterd.

MATTIA
Is goed man. Ik heb niks gezien.

Opgelucht haalt Remi adem, hij gaat in bed liggen.

MATTIA
Ik had vroeger een geit. Gabi. Daar
heeft mijn moeder soep van gemaakt.
Hou je van geitensoep?

14.8 INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - NACHT

Remi wordt wakker van gesnurk. Hij kijkt naar Mattia, die boven hem ligt, en naar zijn andere buurman. Ze snurken niet.

Het is Dolce, onder zijn bed.

REMI
(fluistert)
Dolce! Hou daarmee op!

14.9 INT. BAKKERIJ/HAL - DAG

Er begint een licht te flikkeren, de broden zijn klaar. Remi zoekt zijn handschoenen en ziet Dolce braaf klaarzitten met de wanten in zijn bek.

Remi kijkt om zich heen of iemand de hond ziet.

REMI
(zacht)
Dolce!

Snel zet hij de oven uit en stopt Dolce in een lege meelzak.

Remi loopt met de zak door de hal. Hij ziet dat er tumult is. Pierre Acquin en een paar jongens rennen achter een knorrend wit spook aan.

Het is JC, bedekt met meel.

Acquin roept buiten adem:

ACQUIN
Stop! Pak dat... DING!

14.10 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Brood en beesten dat gaat niet
samen. Maar weggaan, weer de straat
op om muziek te maken, daar moest
ik niet aan denken.
Niet om de kou of de onzekerheid.
Maar om Lise.
Ik wilde nooit en niks meer zonder
Lise.*

14.11 INT. BAKKERIJ/HAL - DAG

Als Lise van haar heftruck stapt om te kijken wat er loos is, rent er een wit varkentje langs.

De meelzak in Remi's armen begint te blaffen.

Acquin is sprakeloos. Hij kijkt van Remi naar Lise en weer terug.

14.12 INT. BAKKERIJ - DAG

Acquin zet nijdig de machine af, zodat hij zich verstaanbaar kan maken. Op de achtergrond kijken de jongens met ingehouden adem toe. Hun baas is nog nooit zo kwaad geweest.

ACQUIN

(spreek- en gebarentaal)

Wel eens van hygiëne gehoord?! Zo'n hond heet niet voor niks een vuilnisbakkie!

En wat zeg ik tegen de keurders van de keuringsdienst, als die hier een varken aantreffen, en niet in een worstenbroodje?

Remi kijkt naar zijn schoenen. Dolce houdt zich schuil achter zijn benen.

Acquin kijkt streng naar Lise met JC in haar armen - en hij smelt.

Lise stuurt haar vader haar allerliefste glimlach.

Acquin zucht en geeft zich gewonnen.

ACQUIN

(spreek- en gebarentaal)

Maar alleen op de slaapzaal.
NERGENS anders!

Lise knuffelt JC.

ACQUIN

(tegen Remi)

Ik weet niet hoe ze het doet, maar ze wint altijd.

14.13 INT. KANTOORTJE - NACHT

Er brandt een klein lichtje in het kantoortje. De plaat van Vitalis draait op een pick-up. Zijn stem galmt door de kleine ruimte.

Remi geeft Lise, in nachtpon, de platenhoes met de foto van Vitalis en draait de muziek harder. Nog harder.

Remi pakt Lise's handen vast, beweegt ze op de maat van de muziek. Neemt ze mee omhoog als de muziek stijgt, en naar beneden als de muziek daalt. Langzaam krijgt Lise er plezier in.

Remi legt haar handen op de geluidsbox. Ze voelt de trillingen van de muziek.

Het duurt even, maar dan beweegt Lise zachtjes met haar hoofd op de maat van het lied.

Ze hoort met haar handen.

14.14 INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - NACHT

Remi ligt met wijdopen ogen in bed. Dolce en JC slapen op zijn bed. Ze nemen ongegeneerd alle ruimte, maar Remi kan alleen maar gelukkig zijn.

REMI (V.O.)

*Ik had vaker wakker gelegen, maar
nog nooit van geluk.
Dolce en JC waren terug en
Lise vond me leuk.
Ik was een mazzelaar.*

Remi draait zich om in bed en gaat slapen met een glimlach op zijn gezicht.

14.15 INT. BAKKERIJ/SLAAPZAAL - NACHT

Dolce jankt. Remi schiet wakker. Dikke rook rolt van onder de stapelbedden en stijgt omhoog.

REMI

Brand!

Remi trekt de jongens uit hun bedden. Hij schudt hard aan Mattia, rent door naar de volgende.

Mattia draait zich om en slaapt weer verder.

REMI

Brand! Fire! Feux! Feuer!!!!

14.16 INT. BAKKERIJ/TRAP/HAL - NACHT

Remi, met JC in zijn armen, vliegt de trap af, de hal door. Hij bonkt op de deur waarachter de Acquins slapen. Dolce blaft zo hard hij kan.

REMI

Lise! Baas! Brand! Wakker worden!
Alsjeblieft!

Remi trekt Lise door de rook en hitte naar buiten. Dolce rent vooruit.

14.17 EXT. BAKKERIJ/STRAAT - NACHT

Buiten staan de bakkersknechten op veilige afstand van de fabriek. Een flakkerende gloed beschijnt hun verslagen gezichten. Remi rent langs Lise en de jongens.

REMI
(gebarentaal, ondertiteld)
Waar is Mattia?

Lise gebaart 'weet niet'.

REMI
Heeft iemand Mattia gezien!?

De vlammen slaan uit het dak. Pierre Acquin ziet zijn levenswerk in rook opgaan. Lise pakt troostend haar vaders hand.

Remi is in paniek.

REMI
Waar is Mattia!?

Remi rent weg naar de brandende fabriek, met Dolce en JC achter zich aan.

14.18 INT. BRANDWEERKAZERNE - INTERVIEW

De brandweerman poetst zijn helm op met spug.

BRANDWEERMAN
*Mijn collega kon die hond
tegenhouden, maar die jongen en dat
andere beest, die glipten er
doorheen.
Altijd eerst even nadenken hè, voor
je de held uit gaat hangen. Als het
fout gaat, welke held komt de held
dan redden?
Je redt 't niet altijd. Er is vaak
geen redden meer aan.*

14.19 INT. BAKKERIJ - NACHT

Dichte rook. Remi ziet geen hand voor ogen en heeft moeite om lucht te krijgen. Vuur fluit om hem heen. Remi hoort JC knorren, het varken wijst de weg.

Remi weet niet meer wat hij doet en waar hij is. Hij volgt het opgewonden geknor van JC.

Tot zijn grote opluchting vinden ze Mattia, die op de grond ligt. Hij is ingesloten door muren van vuur.

REMI
Mattia! Staan! We gaan! Naar
buiten! Komen nou!

Met alles wat hij in zich heeft, dwingt Remi Mattia op te staan. Hij schreeuwt, fluistert, trekt aan hem, net zolang tot Mattia op zijn benen staat.

14.20 EXT. BAKKERIJ - NACHT

Terwijl Remi Mattia ondersteunt, komen ze het brandende pand uit. Een fotograaf maakt een foto van de twee jongens.

Mattia heeft het benauwd. Brandweermannen komen met een zuurstofapparaat aanrennen, verplegers met een brancard. Ze buigen zich over Mattia.

Remi kijkt om naar het pand. De vlammen vreten zich een weg door de fabriek.

Remi's benen worden slap. Hij fluistert:

REMI
JC.

Remi rent terug naar het brandende pand. Dolce rent mee.

14.22 EXT. BAKKERIJ - NACHT

De brandweerman houdt Dolce en Remi, die terug naar binnen willen, tegen. Remi probeert zich los te worstelen.

BRANDWEERMAN
Wie zoeken we nog?

REMI
Mijn vriend. Jambon-Cru.

BRANDWEERMAN
Hoe groot is hij?

Remi wijst de maat van JC aan. De brandweerman kijkt verbaasd.

REMI
Het is een varken. Met een strik.

Even wil de brandweerman protesteren, maar dan gaat hij het brandende pand binnen.

Remi en Dolce wachten in spanning.

14.23 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi zwijgt, de herinnering grijpt hem aan.

REMI

*Dat was dus allemaal die nacht dat
ik niet kon slapen van geluk.*

(Stilte)

't Was gewoon niks voor mij, geluk.

14.24 EXT. BAKKERIJ/STRAAT - NACHT

Remi, met Dolce aan zijn voeten, ziet dat Mattia wordt weggereden in een ambulance.

Brandweermannen en verplegers rennen rond.

Het wemelt van de agenten. Ze pakken Dimitri op en Chico, Abdu en Ai Quoc. Sluiten ze op in een busje.

De rest van de jongens weet in de chaos weg te komen.

Remi zoekt Lise, en ziet haar in de verte bij haar vader.

Twee politieagenten spreken Acquin aan. Als de baas zich verzet doen ze hem handboeien om. Lise wordt kwaad, maar haar woedende gebaren worden door niemand begrepen.

14.25 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Lise's vader had illegalen in
dienst. Jongens zonder papieren.
Die praten en dansen anders en die
zijn hier niet welkom.
Alsof ze op een feestje waren
zonder uitnodiging.*

14.26 EXT. BAKKERIJ/STRAAT - NACHT

De agenten duwen Lise weg en voeren Acquin af.

Remi rent naar Lise. In de wirwar van agenten, arrestanten en politiebusjes raakt hij haar steeds kwijt. Ziet alleen nog een stuk van haar nachtpon, haar pratende handen, haar haar.

Een politiebusje rijdt langs. Lise zit naast haar vader. Ze kijkt zolang mogelijk naar Remi.

De brandweerman zwart van het roet nu, komt naar Remi toe. Hij geeft hem het verbrande strikje van JC. Legt zijn arm even troostend om het jongetje. Moet dan snel weg naar zijn wagen.

Tussen de zwaailichten en de sirenes, de heen en weer rijdende politieauto's en de heen en weer hollende hulpverleners, neemt Remi Dolce in zijn armen en houdt hem stevig vast...

1 EXT. BAKKERIJ - DAG

Vroeg in de morgen. Dolce en Remi lopen tussen de resten van de afgebrande fabriek.

Remi vindt het verbrande strikje van JC. Dolce jankt.

VLADI (O.S.)

Remi?!

Remi kijkt om en ziet Vladi.

REMI

Vladi...! Je bent niet opgepakt!

Remi laat het strikje zien. Vladi weet wat dat betekent.

VLADI

Hij was mooi. Vet.
Lief.
Goed varken.

Remi knikt.

De twee jongens en Dolce lopen tussen de verbrande resten van de broodfabriek.

Vladi vindt een voetbalschoen.

REMI

...Weet jij waar Lise is? Ik ga naar Lise toe.

Vladi peutert aan de schoen.

REMI

Vladi - ?!

VLADI

Lise is bij verre familie.

REMI

Waar?

VLADI

Ver zeg ik toch.

Meer weet hij niet. Remi is teleurgesteld.

REMI

En de baas?

Vladi schopt de voetbalschoen als een bal weg.

REMI

Vladi?

VLADI
Die houden ze vast.

Na een tijdje neemt Remi een besluit.

REMI
Ik ga naar Mattia, naar het
ziekenhuis. Ga je mee?

VLADI
Nee, ik moet verder. Werk vinden.
Misschien asperges. Of kippen.

Vladi heeft opeens haast. Geeft Remi een box. Als hij weg
loopt:

VLADI
Mattia is al weer weg.
Gevlucht voor de politie. Net op
tijd.

Dolce blaft. Remi kijkt Vladi na, loopt dan naar Dolce. Die
heeft Remi's trompet gevonden, zwartgeblakerd en vervormd.
Remi raapt hem op.

15.2 EXT. KRANTENKIOSK - DAG

Remi en Dolce lopen langs een kiosk die net opengaat. Dolce
staat stil, kijkt naar de kranten. Leest een kop: KLEINE HELD
REDT LEVEN.

Op de paginagrote foto staat Remi die Mattia uit de brandende
bakkerij sleept.

Het duurt even voor Remi zichzelf herkent.

15.3 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*...Als ik me iets NIET voelde, dan
was het wel een held.
JC was dood. Mattia gevlucht, de
baas zat in de gevangenis en Lise
was bij verre familie.*

Hij kijkt weg. Stilte. Iemand zet een glaasje water voor hem
neer. Hij neemt een slok.

*Ik was kapot.
Ik wou naar huis...
Naar moeder Barberin.*

15.4 EXT. AUTOWEG/VLUCHTSTROOK - DAG

Remi en Dolce staan langs de autoweg te liften.

REMI (V.O.)

*Ik ging wel in de schuur slapen.
Dan zouden ze geen last van me
hebben. En ik hoefde maar één
boterham per dag.*

De auto's razen voorbij. Niemand stopt voor een vuile hond en een zwartgeblakerde jongen.

Een auto rijdt langs, stopt en rijdt achteruit. Een vlotte dame, Carolien (40), kijkt hem onderzoekend aan. Draait het raampje open.

CAROLIEN

Hé held!
Jij stond in de krant!
Wat zal je moeder trots zijn.

Carolien doet het portier voor hem open.

15.6 EXT/INT. AUTO/AUTOWEG - DAG

De auto racet over de autoweg en ondertussen beantwoordt Remi beleefd alle gretige vragen die Carolien hem stelt. Laat zijn zwarte trompet zien, veegt even over het randje. Carolien smult. Remi kijkt naar buiten. Hij is moe.

15.8 INT/EXT. AUTO/PARKEERPLAATS - DAG

De auto staat op een parkeerplaats langs de snelweg. Remi kijkt vanuit de auto naar Carolien die druk staat te telefoneren. Als ze klaar is, komt ze opgewekt terug.

CAROLIEN

Wij gaan jou helpen lieverd, je hoeft je nergens meer zorgen over te maken. Alles komt goed.

Remi gelooft het nog niet erg.

REMI

Bent u minister?

Carolien lacht.

CAROLIEN

Gelukkig niet. Ik kan ECHT iets voor de mensen doen.

Ze kijkt Remi trots aan.

CAROLIEN

Ik werk bij de televisie.

Met een brede glimlach start ze de auto.

15.9 INT. TELEVISIESTUDIO - DAG

Remi en Dolce zitten in een kleedkamer met een kapmantel om. Remi heeft zijn trompet op schoot. Veegt het roet weg met een punt van zijn kapmantel.

CAROLIEN

Niet doen! Is juist leuk.

Een hip meisje met een grote bril op poedert Remi's gezicht. Als ze aan zijn kapsel komt, duwt Remi haar arm fel weg.

REMI

Niet aan mijn haar.

Dolce wordt geföhnd, hij vindt het heerlijk.

15.10 INT. TELEVISIESTUDIO - DAG

Caroliën loopt met Remi en Dolce door de gangen van de keuken.

CAROLIEN

Jij gaat ZO genieten lieverd.

Caroliën geniet zelf alvast. Remi voelt zich niet op zijn gemak.

Het hippe meisje van de make-up rent achter ze aan met de trompet van Remi. Caroliën pakt hem aan en drukt 'm in Remi's handen.

CAROLIEN

HEEL belangrijk.

Caroliën opent een deur. Pakt Remi bij de schouders.

CAROLIEN

Schat. Ze zullen je opvreten.

Caroliën duwt hem zachtjes de keuken binnen. Ze geeft Dolce een klein duwtje met haar voet. Hij moet ook op.

15.11 INT. TELEVISIESTUDIO - DAG

Remi is verblind door felle lampen. Ook Dolce ziet niks.

Er klinkt applaus. Dolce blaft terug.

Als Remi's ogen een beetje gewend zijn, ziet hij een man die een bord omhoog houdt waarop 'APPLAUS' staat.

De presentator, Tony de Pater, gaat voor de camera staan en leest de autocue. Een keukenmedewerker met een koptelefoon op duwt Remi op een bank.

TONY

Sommige mensen maken in hun leven
meer mee dan andere, en dat geldt
zeker voor mijn volgende gast.
Hier is Remi! Een vondeling die met
gevaar voor eigen leven zijn beste
vriend heeft gered uit een
allesvernietigende brand.

De man met het APPLAUSBORD zorgt voor een warm
welkomstaplaus. Tony gaat zitten.

TONY

Welkom Remi. Hoe voelt dat, om een
held te zijn?

Remi, klein op de grote bank, zwijgt. Dolce springt naast
hem.

TONY

Vragen de mensen al om je
handtekening?

Remi schudt nee. Tony buigt zich naar Remi.

TONY

Want jij bent een dapper kind. Weet
je dat wel? Een dapper mens!

15.12 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik wou niet onbeleefd zijn, maar ik
kon alleen maar denken, wat doe ik
hier? Ik ben helemaal niet dapper.*

15.13 INT. TELEVISIESTUDIO - DAG

Tony zweet inmiddels behoorlijk.

TONY

(Zacht)

Hoe voelde dat in het vuur? Wat
dacht je? Wat zag je?

Remi pulkt aan de bank.

TONY

De hitte, de vlammen. Je kon bijna
niets zien in de rook.

Tony helpt de zwijgzame Remi een eindje op weg.

TONY

En toen zag je je vriend liggen.
Hij strekte zijn arm naar je uit.

Tony doet het voor en mimet 'help...help..'

TONY

Ik moet hem redden, dacht je, al is het 't laatste op deze wereld wat ik doe. En je hebt hem naar de deur gesleept. Achter je stortte het huis in. En toen je de deur open bonkte met je ontvelde, bloederige knuistjes, was daar opeens...
luuuucht.

Tony zakt terug in de kussens. Hij is plots heel moe.

TONY

En nu heb je niets meer. Niemand.

Remi kijkt naar Dolce. Tony wijst naar de trompet.

TONY

Speel eens een stukje.
(tegen het publiek)
Want hij kan spelen mensen!!
Willen jullie hem horen?

Remi aarzelt. Het publiek joelt.

TONY

Kom op, spelen!

PUBLIEK

SPE-LEN. SPE-LEN. SPE-LEN.

Remi blaast op zijn geblakerde trompet. Er komt een schor geluid uit. De presentator slaat glimlachend zijn handen voor zijn oren. Het publiek lacht ook. Remi houdt onmiddellijk op met spelen. Tony graait achter de bank en haalt een grote doos tevoorschijn. Remi pakt de doos aarzelend aan.

TONY

Openmaken, openmaken, openmaken!

Uit de doos komt een nieuwe glimmende trompet.

Remi bekijkt hem, beweegt de soepele pistons.

Tony pakt de oude trompet en werpt hem weg over zijn schouder, zoals een dronkaard een lege fles weg gooit.

Het publiek lacht.

Remi voelt zich ongemakkelijk.

Na een dwingend gebaar van Tony begint hij toch te spelen. Een melancholiek nummer.

Het licht dimt, Remi staat alleen in de spotlights.

Een assistente komt naar Tony toe, geeft hem een spiekbriefje en fluistert in zijn oor.

Remi gaat zo op in zijn muziek dat hij niets merkt van de opwinding achter de schermen.

15.14 INT. LEGE TELEVISIESTUDIO - INTERVIEW

Tony heeft een gezellig colbert aan met een shawl. Hij zit midden in de repetitie voor een nieuwe show. Tony peutert aan de microfoon.

TONY

Soms weet je dat je beet hebt. Toen dus. Een kijkcijfercanon. Hier zou iedereen in het land het over hebben, en ik was de eerste. De praatprogramma's zouden er niet over uitgepraat raken. Wezen-tv, die term viel. Was het eigenlijk een wees? Een vondeling. Nog beter. Echte vondelingen zijn zeldzaam.

Er valt zilveren showconfetti naar beneden.

TONY

Hoe dan ook, als ik ooit dood ga, wat niet in de verwachting ligt, dan pakken ze die scène als eerste voor m'n in memoriam.

15.15 INT. TELEVISIESTUDIO - DAG

Het publiek luistert nog steeds ademloos naar Remi.

In de donkere gangen van de studio is een geheimzinnige gast gearriveerd. Omringd door tv-mensen moet er een jas uit, er wordt van blouse gewisseld en een neus gepoederd.

Tony smiespelt met Carolien. Ze kijken allebei naar Remi.

15.16 INT. LEGE TELEVISIESTUDIO'S - INTERVIEW

Tony kijkt omhoog naar de confetti

TONY

(tegen de techniek)
Niet zo zuinig!!
(tegen de interviewer)
Het ziet er allemaal zo gemakkelijk uit op de televisie. Maar om jullie te laten huilen, dat is hard werken. Wanneer zien ze elkaar voor het eerst?

Staan ze goed in het licht? Glimmen de tranen? Duurt het niet te lang, niet te kort?

Meer confetti.

TONY

Dat is, weet je -. Als ik eraan terug denk -.

Hij krijgt tranen in zijn toch al natte ogen.

TONY

Ik was echt heel... heel... goed.

Heel veel confetti. Tony verslikt zich erin en kijkt geïrriteerd omhoog.

TONY

Jongens! GENOEG!!

15.17 INT. TELEVIESIESTUDIO - DAG

Tony neemt de geheimzinnige gast uit de coulissen mee het podium op en zet haar in het felle licht.

Het publiek en de presentator wachten op het moment dat Remi ziet dat er iemand naast hem staat. Hij stopt abrupt met spelen.

Tony gebruikt zijn warmste register:

TONY

Remi, voor jou. Je moeder.

Even zijn Betty Barberin en Remi verlegen. Maar dan vliegen ze elkaar in de armen.

De applausman hoeft niet met zijn bord te zwaaien. De mensen juichen en klappen hun handen stuk. De camera's zoemen in op de glinsterende tranen. Dolce wringt zich kwispelstaartend tussen Remi en Betty in.

INT. TELEVISIESTUDIO - DAG

Dolce, Remi en Betty Barberin zitten naast elkaar op de nog steeds te grote bank.

BETTY

Als ik de post rondbracht of als ik de bonen plukte. Ik dacht altijd aan jou.

Tony knikt begrijpend.

BETTY

Weet je nog dat ik je naar bed
bracht... je lekker onderstopte...
Weet je het nog, wat ik zong?

Remi weet het wel, maar het zeggen is nog een tweede.

TONY

Wat zong je Betty?

BETTY

(zingt zacht en
voorzichtig)

Why tell me, Why, tell me why, tell
me why do I pray

Het is niet helemaal zuiver. Kan van de zenuwen zijn.

Ze stopt.

TONY

Ja, ga door Betty!! Het is mooi.
Jij bent mooi. Jullie zijn mooie
mensen.

BETTY

I need to know right now ooh.
Why tell me, Why, tell me why, tell
me why do I pray
I hope that freedom soon will come
our way

Remi geneert zich voor zijn moeder.

BETTY

Ik heb niet meer kunnen zingen
sinds je weg was. Zelfs niet onder
de douche. Ik zat op slot. Hier.

Ze wijst op haar hart. Herpakt zich weer na een korte stilte.

BETTY

Wat zal de fanfare blij zijn en Juf
ook en ik ga pannekoeken bakken
want jochie jochie wat ben je mager
geworden. Wat heb je allemaal
meegemaakt?

TONY

Ja. Wat heb je allemaal meegemaakt?

REMI

Gewoon. Niet zoveel.

Het lijkt Tony een goed moment voor een nieuwe impuls.

TONY

Betty. Remi wil vast weten of zijn pleegvader er ook is?

Remi schrikt. Betty slikt. De camera's zoemen in op haar gezicht, Tony kijkt haar uitnodigend aan.

BETTY

Jerome is weg. Ik ben weer alleen.

Ze pakt Remi's hand.

BETTY

Ons huis wacht thuis op ons Remi.
Ik heb je bed opgemaakt.

Ze neemt Remi opnieuw in haar armen. De mensen in het publiek zuchten van geluk, alsof ze zelf zijn teruggevonden.

Dan wordt er een telefoon opgebracht. Tony is oprecht verrast, hier weet hij niks van. Hij neemt op.

TONY

U bent live in de uitzending. Zegt u het maar.

VROUWENSTEM

Kunt u aan Remi vragen of hij iets weet van een lichtblauw dekentje met goud geborduurd.

Remi en Betty kijken elkaar zwijgend aan. Tony krijgt aanwijzingen vanuit de coulissen en geeft de telefoon aan Remi.

REMI

Hallo...?

Gespannen luistert hij naar de stem van de mevrouw aan de andere kant.

De hele keuken en de hele wereld kan het horen.

VROUWENSTEM

Ik ben het, Remi. Je echte moeder.

Het publiek is doodstil. De applausman laat zijn bord zakken. Remi kijkt stomverbaasd de zaal in.

EXT. HUIS DRISCOLL - DAG

Remi en Betty Barberin staan voor een rijtjeshuis met een chagrijnige kabouter in de voortuin.

Remi is zenuwachtig, Betty verdrietig. Ze knijpt even in Remi's hand.

Pieter en Diny Driscoll, leest Remi op het naambordje naast de voordeur. Betty wil nog gauw zijn haar netjes strijken, maar Remi bukt weg.

De deur gaat open. Een keurige mevrouw bekijkt Remi alsof hij een vreemde diersoort is.

Remi geeft haar een hand.

REMI

Ik ben Remi. Uw zoon.

De keurige meneer klopt hem verlegen op de schouder.

PIETER DRISCOLL

Zo jongen, daar ben je dan.

DINY DRISCOLL

Entrez bitte.

Ze wijst op de deurmat.

DINY DRISCOLL

Wel voeten vegen.

Remi gaat het netste huis binnen dat hij ooit heeft gezien.

16.2 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik dacht, dit is dus thuiskomen.
Hier hoor ik, hier kom ik vandaan.
Ik had altijd gedacht dat familie
familie meteen herkent. Niet zoals
op tv met getrommel en tranen. Maar
dat je 't ziet aan hoe ze kijken of
lopen of ruiken.
Bij de Driscolls rook 't naar
boerenkool en bleekwater.*

16.3 INT. HUIS DRISCOLL/HUISKAMER - DAG

Diny en Pieter zitten op de bank met Remi tussen hen in. Betty zit op een fauteuil.

BETTY

Hij is heel gemakkelijk in de omgang. Lief. Gezellig. Netjes ook. Je hebt er geen omkijken naar. Alleen zijn gymtas, die wil hij nog wel eens vergeten. En hij lust eigenlijk alles. Alleen geen bananen geven, dan krijgt ie vlekken. Hier in zijn nek.

REMI

Mam!

Hij kijkt van Betty naar Diny. Realiseert zich dat hij nu tegen haar mam moet zeggen.

REMI

(onwennig tegen Diny)

Mam -.

Pijnlijke stilte. Betty heeft het moeilijk maar is flink.

BETTY

Het moet moeilijk voor jullie zijn geweest. Al die jaren zonder jullie... eh... Remi.

De Driscolls knikken. Betty aarzelt.

BETTY

Mag ik misschien vragen wat er gebeurd is? Toen?

Vader Driscoll kijkt naar zijn vrouw. Vertel jij maar.

16.4 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Iedere vondeling heeft een verhaal. Ik zou nu eindelijk MIJN verhaal horen, het geheim van mijn geschiedenis...

16.5 INT. HUIS DRISCOLL/HUISKAMER - DAG

Remi kijkt vol verwachting naar zijn ouders.

DINY DRISCOLL

Hoe oud ben je nu?

REMI

Bijna dertien.

DINY DRISCOLL

Ja. Dus... Bijna dertien jaar geleden kocht ik rode sandaletjes bij de Schoenenreus. Ze liepen lekker en toch elegant en ze waren echt niet duur. Kwam ik bij de kassa, was de kinderwagen leeg. Ik nog rondkijken - maar niks. Kind weg. Gestolen.

Remi kijkt zijn ouders om beurten aan. Er komt niets meer.

REMI (V.O.)

*Dat was het.
Een paar zinnen, meer niet.
Dat verhaal van mij, dat was een
verhaal van niks.*

Diny veegt wat onzichtbare kruimeltjes van haar schoot.

REMI

*...En wat betekenen die letters op
mijn dekentje. A.M.?*

Pieter schrikt, maar Diny hoeft bijna niet na te denken.

DINY

*Aan mij. Jij was een cadeau - Aan -
Mij.*

Remi knikt.

DINY DRISCOLL

*En nu ben je weer een cadeau Aan
Mij. Het verloren schaap is weer
terug. Godzijdagloofdengeprezen.*

Mevrouw Driscoll kijkt of Betty wel kijkt, en legt dan glimlachend haar arm om Remi's schouder. Betty kijkt weg, ze voelt zich teveel.

16.6 EXT. HUIS DRISCOLL - DAG

Buiten maakt Betty zich los uit een omhelzing met Remi. Ze houden zich allebei groot.

BETTY

*Ik moet echt gaan, de trein wacht
niet. Veel geluk samen en genieten
hoor. Maak er iets moois van.
Het lijken mij lieve mensen.*

Ze kijkt naar de Driscolls die in de deuropening staan. Dan loopt ze de straat uit. Ze draait nog één keer om.

Remi houdt Dolce stevig vast als hij haar uitzwaait.

Samen lopen ze het pad op naar hun nieuwe huis.

Diny is meteen heel duidelijk.

DINY DRISCOLL

Nee. Die hond blijft buiten.

Het lijkt even of Remi opgelucht is.

REMI

Dan blijf ik ook buiten.

Pieter Driscoll schrikt en kijkt naar zijn vrouw.

PIETER DRISCOLL
Hij kan in de schuur.

Hij tilt Dolce op zodat zijn poten het zeil niet vuilmaken,
en brengt de hond naar de achtertuin.

16.7 INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI - DAG

Remi, boven voor het raam van zijn slaapkamertje, kijkt naar
Dolce die beneden vanuit de schuur naar hem zit te kijken.

REMI (V.O.)
*Mijn ouders waren geen kinderen
gewend en ik was geen ouders
gewend. Maar ik wou echt een goede
zoon worden.*

16.8 INT/EXT. HUIS DRISCOLL DAG/NACHT

Remi hangt een enorme was op. Grote lakens, handdoeken, veel
washandjes. Een grote herenonderbroek, een grote panterprint
damesbroek en een kleine van hem ertussen in. Als de wasmand
leeg is, zet Diny Driscoll een nieuwe voor hem neer.

16.9 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Ik dacht dat ouders mensen waren
die je leren met twee woorden
spreken en die zeggen hoe laat je
naar bed moet.
Maar de Driscolls waren anders.*

16.10 INT. HUIS DRISCOLL / HUISKAMER - AVOND

Remi rolt sigaretjes met een apparaatje. Er ligt al een grote
berg op de salontafel. De tv staat aan. Een Duitse show.
Diny bladert in een reclamefolder. Pieter zit en is. Remi
rolt de laatste sigaret.

REMI
Is het zo genoeg?

Pieter maakt een geluidje dat ja betekent. Op de tv begint
iemand aan een trompetsolo.

DINY
Mag die herrie uit?

Remi zet hem met spijt uit. En dan is het weer stil in huize
Driscoll.

REMI

Moet ik niet naar school?

De Driscolls kijken elkaar aan. Pieter wacht tot Diny iets zegt.

DINY DRISCOLL

Naar school? Hebben we die dan?
Goh. Zou ik echt niet weten. Hier?
Pieter weet jij dat? Voor kinderen.
Pieter?

16.11 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Van mijn ouders moest ik het niet hebben. Als ik naar school wilde, zou ik er zelf eentje moeten zoeken.

16.12 EXT. SCHOOL - DAG

Remi, met Dolce naast zich, kijkt op naar een school.

REMI

(tegen Dolce)
Zo terug.

Dolce gaat zitten, terwijl Remi het gebouw binnen gaat.

16.13 INT. SCHOOL/GANGEN - DAG

Remi loopt keurend langs de lokalen. Schoolgeluiden. Hij kijkt bij klassen naar binnen. Blijkbaar heeft hij de goede klas gevonden want hij klopt op de deur. Een meester komt vragend om de hoek kijken.

REMI

Ik wou graag naar school.

16.14 INT. SCHOOL/KLASLOKAAL - MONTAGESEQUENTIE

Remi staat voor de klas. De kinderen zijn met een werkje bezig. De meester wijst met een stok steden op de wereldkaart aan. Tot zijn verbazing weet Remi ze allemaal. Een paar kinderen kijken op.

REMI

Kaapstad, Ljubljana, Hanoi,
Medellin.

EVEN LATER:

Zonder boek draagt Remi de fabel van La Fontaine voor. De meester weet niet wat hij hoort. Nog meer kinderen luisteren toe en kijken elkaar verbaasd aan.

REMI

Et bonjour, Monsieur du Corbeau.
Que vvvous êtes joli! Que vvvous me
semblez beau!

EVEN LATER:

De meester heeft de nieren en de maag vast. Remi haalt nu ook de lever uit een anatomische pop.

REMI

De lever, ook wel de hepar genoemd,
zit rechts van de maag en de milt..

De meester is stupéfait. De kinderen uit de klas ook.

16.15 INT. KLASLOKAAL - INTERVIEW

De meester is de anatomiepop aan het opruimen.

MEESTER

*Dertien plaatsen stegen we op de
besteschoolvanhetjaarlijst.
Dertien!
Ik dacht dat het een kind was van
een minister of een filmster. Dat-
ie op een dure privéschool had
gezet. Die jongen was wijs.*

De lever past niet.

MEESTER

*Zijn hond was al net zo slim als
hij. Die kon klokkijken.*

En nu vallen de nieren er ook uit.

MEESTER

*Als de school uitging dan zat-ie te
wachten bij het hek. Elke dag,
precies op tijd.*

En de milt.

Hart.

16.16 EXT. SCHOOL - DAG

De bel gaat en Remi komt naar buiten, naar Dolce die bij het hek zit. Ze slenteren weg, hebben geen haast.

16.17 INT. HUIS DRISCOLL/HUISKAMER - AVOND

Een avondmaaltijd. Remi en zijn ouders eten zwijgend.

DINY DRISCOLL

Zout.

Meneer Driscoll geeft haar het zoutvaatje. Er komt eerst niks uit en dan te veel. Remi ziet dat zijn vader in zichzelf lacht. Remi glimlacht voorzichtig terug.

16.18 INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI - NACHT

Remi ligt te slapen. Pieter Driscoll maakt hem wakker.

PIETER DRISCOLL

Ssst. Mee. Kom.

REMI

Waarnaartoe?

16.19 INT. HUIS DRISCOLL/TRAP - NACHT

Pieter Driscoll en Remi sluipen de krakende trap af.

REMI (V.O.)

*Mijn vader zat in de nachtdienst,
maar wat voor nachtdienst had-ie
niet gezegd.*

16.20 EXT/INT. STRAAT/AUTO - NACHT

Vader en zoon zitten in de auto en rijden langzaam door de nacht. De straten zijn uitgestorven. Driscoll stopt. Met een hoofdgebaar naar Remi stapt hij uit. Remi volgt hem. Ze lopen naar een portiek waar een frisdrank-snoep-automaat hangt. Driscolle haalt een kleeerhanger uit zijn binnenzak. Het is er een van Diny. Met goud en roosjes. Handig haakt hij de hanger in het slotje. Remi heeft nu pas in de gaten wat er gebeurt. Hij kijkt zenuwachtig om zich heen.

PIETER DRISCOLL

Opletten.

Remi aarzelt.

PIETER DRISCOLL

Hup.

Dan moet het maar. Als pa het zegt. Remi komt dichterbij en kijkt geconcentreerd toe. Twee seconden later klinkt het geluid van vallend geld.

PIETER DRISCOLL

Snel!

Remi graait het geld uit het laatje. Het is teveel voor zijn handen. Hij rekt zijn trui uit en gooit het daarin.

PIETER DRISCOLL
Slimmerik!

16.22 INT. AUTO - NACHT

Ze rijden door de donkere stad. Meneer Driscoll gooit een handvol repen op Remi's schoot, bijvangst van de automaat.

PIETER DRISCOLL
We zijn een goed team.

Hij is zowaar een beetje ontroerd.

PIETER DRISCOLL
Driscoll en zoon.

Remi knikt en kijkt weg.

REMI (V.O.)
We gingen elke nacht automaten kraken. Vitalis had dat nooit goed gevonden. Maar meneer Driscoll was mijn vader...

Remi kijkt naar zijn vader.

REMI (V.O.)
Voor de politie was ik niet bang, maar wel voor mijn ouders. Bang om tegen te vallen.

16.23 INT. SCHOOL / KLASLOKAAL - DAG

Remi zit in de klas te slapen. Hij schrikt wakker van de bel, de school gaat uit.

16.24 EXT. SCHOOL - DAG

Als Remi de school uitkomt staat Dolce niet bij het hek te wachten. Dat is vreemd.

Remi maakt zich zorgen, zoekt zijn hond.

16.25 INT. HUIS DRISCOLL - DAG

Diny Driscoll maakt haar Swarovskiverzameling schoon. Op de achtergrond rent Remi door de gang, de trap op en af, de tuin in en uit. Zijn stem klinkt steeds angstiger.

REMI
Dolce... DOLCE.... DOLCE!!!!

Diny wrijft zacht over een treintje. Remi stormt binnen.

REMI
Waar is Dolce?

DINY DRISCOLL
Je bent precies op tijd om de tafel te dekken.

Remi vertrouwt het niks.

REMI
Was je de hele dag thuis?
Is Dolce hier geweest?

Diny pakt voorzichtig een olifantje.

DINY DRISCOLL
Ik heb wel wat beters te doen dan op die hond passen.

REMI
WAAR IS-IE?! Wat heb je met hem gedaan?

DINY DRISCOLL
Hij zal wel weggelopen zijn. Eens een straathond altijd een straathond. Ga je nu dekken?!

REMI
Nee.

DINY DRISCOLL
Dan krijg je ook geen eten.

Remi rent kwaad naar boven.

16.26 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Ik wou ouders en nu had ik ze.
Ze waren niet ideaal, maar wie zegt dat ouders ideaal moeten zijn? Je kunt overal aan wennen.
...
Maar een moeder die niet van honden houdt...*

Remi knikt nee.

INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI - NACHT

Remi staat voor het raam en kijkt de donkere nacht in.

REMI (V.O.)

Ik miste Dolce.

En Fanny, Arthur, Mattia.

En Lise natuurlijk.

*Ik wist niet waar ze waren maar ik
kon gelukkig aan ze denken zoveel
als ik wilde.*

Wat ik dan dacht?

De maan schijnt op zijn gezicht.

REMI

*Ik dacht, zouden ze ook wel eens
aan mij denken?*

Remi glimlacht verdrietig...

INT. SCHOOL/KLASLOKAAL - DAG

De klas zit te werken. Remi is als eerste klaar en loopt naar de meester om zijn toets in te leveren. De meester laat als grapje zijn stoel zakken. Remi glimlacht beleefd.

Het lokaal is op de eerste verdieping. Remi hoort getrommel en getik. Een houten ladder schuift omhoog en een bekend hoofd verschijnt voor het raam. Mattia! Even is Remi perplex, dan lacht hij breed.

REMI

...Meester mag ik naar de WC?

17.2 EXT. SCHOOL - DAG

Remi komt naar buiten rennen.

REMI

MATTIA!!

Mattia kijkt naar beneden en klimt snel de ladder af. De jongens omhelzen elkaar. De meester staat voor het raam en kijkt toe. De kinderen komen erbij.

17.3 INT. SCHOOL/KLASLOKAAL - DAG

Het doet de meester goed; hoe Remi en Mattia elkaar lachend begroeten en opgewonden praten.

MEESTER

Allez, terug naar de plaats.

Hij ziet hoe Remi en Mattia naar de bakbrommer lopen.

17.4 EXT. HUIS DRISCOLL - DAG

Remi en Mattia komen aanrijden in de glazenwassersbakbrommer. Remi wijst waar het huis is.

17.5 INT. HUIS DRISCOLL/GANG/SLAAPKAMER REMI - DAG

Remi en Mattia sluipen ongezien naar binnen. Ze vermijden Diny die net de kopjes naar de keuken brengt. Remi stapelt snel wat eten op een groot bord. Behendig manoeuvreren ze zich langs de huiskamer waar Diny tv kijkt.

Remi laat Mattia zijn kamer binnen en sluit de deur. Mattia ploft lachend op het bed.

MATTIA

HIHAA!

REMI

Ssst!

17.7 INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI - DAG

Remi heeft van kleren en een spreij een bed op de grond gemaakt voor Mattia. Ze liggen zachtjes te kletsen terwijl Mattia smakelijk de laatste appel eet.

MATTIA

Nico is naar een vriend in Brussel en Chow werkt bij bakkerij in Limburg. Weet je nog dat Vladi JC wou roosteren?

Remi maakt een gebaar dat Mattia stil moet zijn. Hij hoort iets op de gang. Gestommel op de overloop.

DINY DRISCOLL (O.S.)

Remi!?

Mattia kruipt snel achter het gordijn. Remi veegt alles in één zwaai onder zijn bed. Diny komt binnen.

DINY DRISCOLL

Tegen wie praat je?

REMI

Ik oefen mijn spreekbeurt.

Diny vertrouwt het niet. Remi geeft een voorproefje.

REMI

Michiel de Ruyter was een zeeheld. In 1676 verloor hij zijn been maar

DINY DRISCOLL

Jaja.

REMI
- hij klaagde nooit.

Diny kijkt zoekend rond.

DINY DRISCOLL
Het ruikt hier naar appel.

REMI
Dat is mijn shampoo.

Diny en Remi kijken elkaar lang aan. Dan draait Diny zich om en gaat de kamer uit. Mattia komt achter het gordijn tevoorschijn. De jongens krijgen de slappe lach.

17.8 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Met Mattia voelde ik me thuis voor
het eerst een beetje thuis.*

17.9 INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI - NACHT

De jongens liggen in het donker samen zachtjes te zingen. Een lied van de bakkerij. Midden in het lied stopt Remi.

REMI
Weet jij waar Lise is?

MATTIA
Die is bij-

REMI
Ja, bij verre familie. Maar waar?

MATTIA
Ik heb gehoord dat ze bij een oom
is, een sluiswachter. Maar geen
idee waar.

Remi lacht! Hij springt zijn bed uit en pakt de bosatlas.

INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Hoeveel sluizen zijn er in
Nederland?
En hoeveel sluiswachters?
Misschien deed ik er een jaar over,
maar als ik alle sluizen afging dan
zou ik Lise vinden.*

Hij lacht weer als hij aan zijn slimme plan denkt.

INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI - NACHT

Remi kijkt in de atlas, die hij verlicht met een zaklantaarn.

REMI
Hier, de Volkeraksluis en de
Wilhelminasluis -

Er wordt op de deur geklopt. Remi knipt de lantaarn meteen uit.

PIETER (O.S.)
Remi, kom je?

Remi reageert koelbloedig.

REMI
Sorry pa, ik moet leren. Morgen een
toets. Aardrijkskunde.

PIETER (O.S.)
Prima knul. Doe je best.

De vloer kraakt als Pieter wegloopt. Mattia kijkt lachend naar Remi. Die is al weer met zijn aandacht bij de atlas.

REMI
Ijmuiden heeft ook sluizen...

17.13 INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI/TRAP - DAG

Remi en Mattia liggen nog te slapen. De bosatlas ligt opengeslagen op Remi's buik. Hij wordt wakker van opgewonden stemmen beneden. Maar hij verstaat niets. Hij loopt over Mattia heen naar de deur.

MATTIA
Au!

REMI
Sst.

Remi doet zijn deur open om iets van het gesprek beneden op te vangen.

JAMES (O.S.)
Waar is ie trouwens? Is ie hier?

DINY (O.S.)
Op school denk ik. Pieter?

PIETER (O.S.)
Ja. Hij heeft een toets.

DINY (O.S.)
Ik wil hem niet meer. Het is mooi
geweest zo.

JAMES (O.S.)
 O nee. Die jongen blijft hier.
 Wen d'r maar aan.

Remi en Mattia kijken elkaar aan.

17.14 EXT. HUIS DRISCOLL - DAG

Mattia zet zijn ladder tegen de gevel. Diny doet onmiddellijk het raam open.

DINY DRISCOLL
 Ik heb geen glazenwasser besteld.

MATTIA
 De eerste keer is gratis mevrouw.

Diny aarzelt, maar gratis is het magische woord.

DINY DRISCOLL
 Zonder strepen.

17.15 INT. HUIS DRISCOLL/WOONKAMER - DAG

Buiten achter het open raam is het silhouet van Mattia te zien. Diny praat tegen de rug van de geheimzinnige gast.

DINY DRISCOLL
 Ik zeg niet dat het moeilijk is
 maar makkelijk is het niet.

JAMES (O.S.)
 Onzin.

DINY DRISCOLL
 Een kind is vies en druk en heel
 veel werk.

JAMES (O.S.)
 Niet zeuren. En geen prutswork
 zoals de vorige keer! Je houdt hem
 hier. Ik heb jullie dik betaald om
 zijn nepouders te zijn.

17.16 EXT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER REMI - DAG

Mattia klimt razendsnel naar boven, naar Remi.

17.17 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Nepouders! Pieter en Diny Driscoll
 waren niet mijn echte ouders.
 Natuurlijk niet!*

*Ze hielden niet van muziek, ze
hielden niet van honden. En ze
hielden ook niet van mij. Ze waren
geen familie. Ze waren niks.
Maar waarom deden ze dan alsof?
En wie had ze daarvoor betaald?*

17.18 EXT. HUIS DRISCOLL - DAG

Remi, met de jas van Mattia aan, speelt voor glazenwasser.
Hij trekt de pet ver over zijn gezicht en loert naar binnen.

JAMES (O.S.)

Die arme, zwakke Arthur knapt
steeds meer op. Straks is alles
voor niets geweest. Dan erft dat
jong toch nog mijn miljoenen.

Remi verstijft van schrik als hij ziet wie ruzie maakt met de
Driscolls: James Milligan!

JAMES

...Ik betaal goed voor een goede
oplossing.

17.19 INT./EXT HUIS DRISCOLL/WOONKAMER/TUIN - DAG

Remi ziet hoe James in een grote fauteuil gaat zitten, zijn
rug naar het raam. Pieter Driscoll zit op de bank en dept het
zweet van zijn voorhoofd. Diny loopt onrustig heen en weer.
Door het open raam kan Remi alles horen.

PIETER DRISCOLL

Ik ga een zieke jongen niets
aandoen.

DINY DRISCOLL

En toen Bernard ziek was.
Die heb je toch ook geholpen?

PIETER DRISCOLL

Dat was een hamster, Diny!

James kijkt minachtend naar het ruziënde stel.

JAMES

LAAT maar. Ik klaar deze klus zelf.
Arthur moet exit.

Hij staat op. Remi duikt weg.

17.20 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Ik begreep er niks van. Maar één ding begreep ik wel. Arthur was in gevaar.

17.21 EXT. HUIS DRISCOLL - DAG

James komt het huis uit. Remi duikt diep in zijn pet. James werpt een korte snelle blik op hem. Remi kijkt meteen weg.

Remi ziet James in zijn snelle auto stappen en wegrijden.

17.22 EXT. STRAAT DRISCOLL/WEG/DIJK/HAVEN - MONTAGESEQUENTIE

Mattia start zijn bakbrommer. Remi komt aanrennen en springt in de bak.

Ze scheuren weg, achter James aan.

Mattia rijdt hard en neemt de bochten lekker strak. Remi moet zich goed vasthouden aan de rand.

Ze rijden steil tegen een dijk op. De auto van James is verdwenen. De jongens hebben geen idee of ze naar links of naar rechts moeten.

Dan ziet Mattia in de verte op de dijk twee rode achterlichten. De jongens gaan achter de sportwagen aan. Ze buigen voorover zodat ze minder wind vangen, maar redden het niet.

De achterlichten worden steeds kleiner, ze raken James kwijt.

17.23 EXT. HAVEN - CAFEETJE - AVOND

Vlak voor het donker wordt, komt de bakbrommer bij een haven. Er liggen tankers, container- en cruiseschepen. Vlak bij de kade is een cafeetje. Op het terras zitten twee mannen aan een biertje.

Mattia stapt af. Remi gaat rechtop staan om zoveel mogelijk boten te kunnen zien.

Geen James. Geen Zwaan.

Remi stapt op de twee mannen af en spreekt de matroos aan.

REMI

Meneer. Wij zoeken De Zwaan.

STEFANO

Je bent al de tweede die erom vraagt.

Mattia en Remi kijken elkaar aan.

17.24 EXT. HAVEN - INTERVIEW

STEFANO

De Zwaan, jawel die kon ik. Ik kon alle schepen. De Zwaan voer naar het noorden. Dat is hier de pont over, en dan de dijk volgen. Die kant op.

EXT. HAVEN - CAFEETJE - AVOND

Remi en Mattia willen naar de pont rijden. Stefano grinnikt.

STEFANO

Morgenvroeg gaat-ie weer.

De jongens balen. Remi schopt tegen de bakbrommer.

MATTIA

Die man die ook naar de De Zwaan vroeg -

STEFANO

Heb ik gezegd dat het een man was?

REMI

Was het geen man?

STEFANO

Ja, in een rooie auto. Die was ook te laat.

Opgelucht kijken Remi en Mattia elkaar aan.

17.26 INT. CAFE DE RUWE BOLDER - NACHT

Mattia en Remi hebben net gegeten. De ober brengt de rekening. Mattia voelt in zijn zakken en doet alsof hij z'n portemonnee zoekt. Verontschuldigd:

MATTIA

Portemonnee vergeten...
Wat zullen we doen, afwassen of flessen wegbrengen of - ?

Hij kijkt de ober vragend aan. Remi ziet een trompet aan de muur hangen.

LATER

Er zit een pianist achter de piano. Mattia drumt en Remi speelt trompet. Hij is niet echt in de stemming.

De matrozen dansen met de meisjes van plezier.

Even denkt Remi James te zien als een man met eenzelfde soort jas naar de WC gaat. Maar hij vergist zich.

Vooraf Stefano danst goed. Hij laat z'n meisjes ronddraaien tot ze gillen.

17.27 EXT. HAVEN - INTERVIEW

STEFANO

Ik heb de rumba gedanst in Cuba. De tango in Buenos Aires, en de Paso Doble in Caracas. Als je de meisjes ronddraait en naar adem laat happen... dat werkt overal.

17.28 INT. CAFE DE RUWE BOLDER - NACHT

Stefano's danspartner valt uitgeput tegen de bar. De matrozen juichen en brallen en de meisjes joelen.

Remi zet een nieuw nummer in, in mineur, dat past bij zijn stemming.

Stefano pakt een volgend meisje bij de hand. Maar als hij de muziek hoort, laat hij haar los. Hij luistert.

17.29 EXT. HAVEN - INTERVIEW

De zeebonk snift en kijkt uit over het water.

STEFANO

*De wereld zien, dat is wat je wil.
Je vaart uit en je zwaait en dan ben je weg. Wie en wat je achterlaat moet je vergeten, anders kun je niet verder.
Maar die muziek. Man man man.
Dat kind met die toeter..
Die speelde voor alle mannen die hun moeder misten.*

17.30 INT. CAFE DE RUWE BOLDER - NACHT

Remi is niet de enige die treurig is, ook alle matrozen zijn stil. Een meisjes van plezier geeft haar geborduurde zakdoek aan Stefano.

17.31 EXT. HAVEN - INTERVIEW

STEFANO

*Die jongen die heeft mijn leven op
z'n kop gezet. Ik ben weer op de
wal. Voorgoed.
Terug bij de vrouw van wie ik hou.*

Hij laat een gigantische tattoo zien op zijn rug. Van een oudere vrouw met bril. MAMA staat eronder.

17.32 INT. CAFE DE RUWE BOLDER - NACHT

Remi speelt nog steeds, Mattia drumt mee.

De deur van het café gaat open, maar niemand komt binnen. Het is alsof de wind 'm openwaait.

Remi gaat zo op in zijn spel dat hij er niet bij stil staat.

Tot hij iets bij zijn benen voelt. Een natte neus drukt tegen zijn broek en twee pootjes krabben aan zijn been.

Vuil en mager en met een gescheurd hoedje op zijn kop staat daar Dolce.

Remi stopt perplex met spelen en neemt het beest in zijn armen.

Innig gelukkig danst hij rond met Dolce.

18.1 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi aarzelt. Wil iets zeggen. Toch maar niet.

Wel:

REMI

*Ik geloof geloof ik niet in
wonderen, maar dat Dolce terug
kwam, dat was een wonder.
En ik kon er nog wel een paar
gebruiken.*

Hij glimlacht in de camera.

18.2 EXT. HAVENCAFÉ/BANKJE - VROEG IN DE OCHTEND

Remi, Mattia en Dolce hangen slapend op een ongemakkelijk bankje voor het café, waar de laatste dronken man naar buiten gaat. Hij leunt even op Remi om niet te vallen.

Remi wordt er wakker van. Hij aait Dolce, nog steeds blij dat het beest terug is.

Als hij zich ongemakkelijk omdraait om weer te gaan slapen, valt zijn oog op het raam van het café: Sluiszicht.

Remi laat de naam tot zich doordringen. Dan gaat hij op de bank staan. En ziet in de verte een sluis.

Remi kijkt naar de slapende Mattia en naar de pont die nog lang niet vaart. Als hij snel is -

Hij rent weg. Dolce rent achter hem aan.

REMI (V.O.)
*Sommige dingen weet je. Ik wist het
 toen ik het zag. Dat dat de sluis
 was van Lise's oom.*

18.4 EXT. HAVEN - VROEG IN DE OCHTEND

Remi rent door het havengebied, langs grote schepen en hijskranen, naar de sluis en het kleine sluiswachtershuis.

Hij blijft op gepaste afstand staan. Rilt van de kou.

REMI (V.O.)
*Ik droomde elke nacht van Lise. Dat
 was altijd heel - (lacht).
 Dan zei ik bijvoorbeeld -*

18.5 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
 (lacht)
Nee zeg ik niet.

Korte stilte. Remi zegt iets uitdagends in gebarentaal.

REMI
Zoiets.

Hij lacht er hard om. Dan serieus:

REMI
*Maar toen ik voor haar deur stond -
 pff.*

18.6 EXT. SLUISWACHTERSHUIS - DAG

Remi kijkt bloednerveus naar het kleine huis. Haalt diep adem, loopt naar de voordeur en wil aanbellen.

Er is geen bel.

Remi klopt op de deur.

Geen antwoord.

Hij klopt op een raam.

Ook niks.

Kijkt naar binnen. Het huis is leeg.

Op straat loopt een oude schipper langs met een paar netten.

OUDE SCHIPPER
Zoek je wat?

18.7 EXT. HAVEN - INTERVIEW

De schipper teert zijn schip.

SCHIPPER
*Ik dacht, een jonkie, we boffen.
Die kan lang mee.
Het is een vak, de sluiswachterij.
Sluiten, schutten, innen. Een goed
vak, voor als je geen zeebenen
hebt.*

18.8 EXT. SLUISWACHTERSHUIS - DAG

De schipper kijkt Remi aan.

OUDE SCHIPPER
De oude baas is dood.
Een paar weken geleden vlak na het
schutten zat-ie stil in zijn stoel.
Over en uit.
Je kunt direct beginnen.

REMI
- Ik kom niet voor werk. Ik kom
voor Lise.

De schipper is zwaar teleurgesteld, zijn interesse in de jongen verdwijnt, hij loopt weg.

Remi geeft niet op, rent mee. Helpt de netten sjouwen.

REMI
Knap, grappig, vrolijk?

OUDE SCHIPPER
Zeebenen?

REMI
Lange benen! Hele lange benen.
- Ze is doof.

OUDE SCHIPPER
Net zo doof als de oude baas?

REMI
Waar is ze?

De oude schipper wijst naar de rivier.

OUDE SCHIPPER
Met de stroom mee. Ze is gaan
werken op een schip.

Remi kijkt uit over het water, diep teleurgesteld.

18.9 EXT. HAVENCAFÉ - DAG

Remi komt ontmoedigd terug bij het café, waar Mattia juist de bakbromfiets start. Dolce zit in de bak.

De café-eigenaar sleept een grote kerstboom zijn café in.

MATTIA
(kwaad)
Waar was je nou eikel? De pont gaat
zo!

Zonder iets te zeggen klimt Remi in de bak.

MATTIA
Hé, wat is er met je?

Geen antwoord. Mattia geeft gas, Remi valt om.

REMI
... Ik was bij Lise. Maar ze was er
niet meer.

MATTIA
(roept over het lawaai van
de brommer heen)
Wat zeg je?

Remi schudt nee, laat maar. Zucht.

18.10 EXT. HAVEN/PONT - OCHTEND

Remi, Dolce en Mattia scheuren naar de pont. Als ze vlakbij zijn, schrikt Remi op uit zijn sombere stemming. Hij ziet iets.

REMI
Hooo! Stoppen!

Mattia remt hard. Remi kijkt geschrokken naar de pont, waar de rode auto van James net op rijdt.

REMI
We nemen de volgende.

MATTIA

Hé! Wie z'n vriend zitten we nou te
redde(n)?

Mattia houdt uitnodigend het zeil in de bak omhoog.

EXT. PONT - OCHTEND

Het is niet druk op de pont. De bakbrommer met Mattia (en Remi onder het zeil) scheurt de pont op. James, die tegen zijn auto geleund staat, schrikt - hij is bang dat het gevaarte tegen zijn auto oprijdt. Mattia remt net op tijd. De pont vaart af. Mattia stapt van zijn zadel. Kijkt naar de auto van James.

MATTIA

Mooie bak.

James knikt afhoudend.

MATTIAS

Ik spaar voor zo een.

Mattias broemt even kort, alsof hij optrekt. James lacht spottend, broemt hem na.

Achter hem licht Remi het zeil een stukje op, hij snakt naar adem. Mattia duwt snel het zeil achter zijn rug weer hard terug. Hij lacht naar James. En broemt nog maar eens.

EXT. WAL - DAG

De slagboom van de pont gaat open, de sportwagen scheurt de wal op. De pontbaas moet wegspringen om niet overreden te worden. Mattia rijdt met de bakbrommer weg.

Voorzichtig kijkt Remi om een hoekje.

REMI

Je liet me stikken!

MATTIA

Broemm.

Remi komt onder het zeil vandaan, en kijkt vooruit. In de verte ziet hij James rijden.

REMI

Kun je niet harder?

Mattia laat de bakbromfiets harder rijden dan hij ooit gedaan heeft.

Ze scheuren achter James aan door een dorp waar voor de kerk een grote kerstboom wordt opgetuigd. James moet gas minderen voor de drempels. Even later scheurt Mattia er hard overheen.

Remi moet zich goed vasthouden. Hij kijkt naar de sportauto voor hem, en ziet in de spiegel James, met zijn grote zonnebril op. Ziet James hem? Remi duikt snel weg.

Ze rijden keihard langs een schooltje. Een klas zingt *De herdertjes lagen bij nahahachte*.

EXT. DIJK - DAG

De bakbrommer scheurt langs de rivier. Heel in de verte rijdt James. Remi ziet tot zijn verbazing dat de auto afslaat.

LATER

Remi en Mattia rijden op het stuk dijk waar de auto afsloeg. De weg maakt een bocht. Mattia wil al afslaan, maar dan ziet Remi een fietspad rechtdoor gaan.

REMI

Mattia! We snijden af!

Hij wijst. Mattia gooit zijn stuur om en neemt het fietspad. Ze kijken elkaar aan, goed gedaan.

18.11 EXT. MEER - DAG

Mattia scheurt keihard over de hobbelige dijk. Remi zit in de bak, met zijn haar in de wind en zijn gedachten ver weg. Hij schrikt op van Dolce, die hard blaft.

Dolce staat gevaarlijk op de rand van de bak, kijkt van de rivier naar Remi. En nu ziet Remi het ook: In de verte ligt de Zwaan, aan de rand van een meer.

Remi gaat in de bak staan en roept.

REMI

De Zwaan!

Mattia gaat op de trappers staan en kijkt. De twee jongens beginnen te schreeuwen van blijdschap.

18.12 EXT. HAVENTJE MEER - DAG

De bakbromfiets stopt met een slip voor De Zwaan.

Dolce springt kwispelend het schip op. Remi haalt even diep adem, hij vindt het spannend om zijn oude vrienden weer te zien - dan gaat hij achter de hond aan.

REMI

Arthur? Fanny!

Achter hem komt Mattia, heel voorzichtig klimt hij op het schip. Hij is bang voor water.

18.13 INT/EXT. DE ZWAAN - DAG

Remi schuift een luik open en klimt naar binnen.

Het schip is koud en verlaten. De kooien zijn leeg, de bedden afgehaald.

Remi kijkt rond in de kajuit waar hij zo gelukkig was. Hij doet de deur open voor Mattia, en laat hem het schip zien.

REMI

Daar achter was mijn kooi.

MATTIA

(geschrokken)

Stopten ze jou in een kooi?

REMI

Bootmensen noemen hun bed een kooi.

Remi kijkt naar het prikbord met foto's en ansichtkaarten uit de hele wereld. En een enveloppe met de puntentelling van een spelletje waar ook zijn naam nog bij staat... Remi pakt de enveloppe van het prikbord, kijkt er naar.

MATTIA

Wat is dat?

REMI

(betraapt)

Niks. Een enveloppe.

Hij stopt 'm in zijn zak.

Dolce begint te grommen. Er loopt iemand boven langs het raam. Remi ziet een paar voeten in chique schoenen. Hij rekt zich om de rest te zien, en stoot een pan om.

De voeten staan stil. Draaien zich om.

James bukt voor het raampje en kijkt de twee jongens aan. Begint breed te lachen.

Hij komt de kajuit binnen en omhelst Remi joviaal.

JAMES

Jij komt je grote vriend Arthur opzoeken?! Wat een goed idee. Ze zijn eindelijk terug op de basis. Blijf toe.

MATTIA

En waar is dat precies, de basis?

JAMES

Hé, de jongen van de pont! Broemm!
Ik ben James Milligan. En jij bent -

MATTIA

Mattia.
Waar is Arthur?

JAMES

Die is thuis. Eindelijk.
Willen jullie soms een lift?
Ik ga er heen, kom alleen even z'n
rolstoel ophalen.

James schuift het luik van het ruim open en wijst.

JAMES

Daar ligt-ie.

Hij verwacht dat de jongens hem gaan halen.

Remi en Mattia kijken elkaar aarzelend aan, Remi knikt kort -
we gaan het doen.

Ze laten zich in het ruim zakken. Dolce wil niet naar
beneden. Hij rent weg.

Voor de jongens om zich heen kunnen kijken, wordt het luik
dicht geschoven. Het is pikkedonker. De jongens zijn
opgesloten.

Alleen nog geluid:

Gestommel. Een pruttelende motor.

MATTIA (O.S.)

...Remi?

REMI

Help nou man. Hier duwen.

MATTIA

Waar duwen?

Hier!!

MATTIA

Ik zie niks.

Boven start James de scheepsmotor.

Beneden in het donker probeert Remi het luik te openen, maar
er zit geen beweging in.

MATTIA

O hier. AU!

Het lukt niet.

In het ruim vallen de jongens om.

Mattia stoot zich hard. Remi klopt op de wanden om een opening te zoeken.

De jongens horen gekraak. Van buitenaf maakt Dolce met haar snuit een kleine spleet tussen twee planken. Een smalle lichtbaan valt in het ruim.

REMI
Dolce, yes!

Vier jongenshanden proberen de spleet groter te maken. Het kost moeite.

James krijgt de motor aan de praat. Hij lacht.

Beneden in het ruim merken de jongens dat het schip begint te schommelen. Ze vallen om.

Remi staat weer op en kijkt door de spleet. Hij ziet dat het schip loskomt van de kade. De touwen hangen in het water.

Op de kade staat James tevreden te lachen. Hij veegt zijn handen schoon aan een zakdoek.

18.16 EXT/INT. KADE/DE ZWAAN/RUIM - DAG

Het schip vaart stuurloos het meer op, met Mattia en Remi opgeslokt in de romp, en een onrustige hond op de plecht.

Het roer draait alle kanten op, het schip lijkt wel dronken.

Mattia kijkt door de kier naar buiten en ziet water, zover hij kan kijken.

MATTIA
Remi - ?

18.17 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
Mattia hield niet van water. Ik zei dat-ie naar de horizon moest blijven kijken, want dan word je niet zeeziek.

18.18 INT/EXT. DE ZWAAN/RUIM - DAG

Mattia kijkt door de spleet naar de horizon, die steeds achter de golven verdwijnt. Hij wordt er nog misselijker van.

MATTIA
Ik val flauw -

REMI

Ga dan vast liggen. Dan kun je niet vallen.

Remi zucht, stapt over Mattia heen. Voelt waar het luik zit. Klopt.

REMI

Dolce, hier. Kom eens!

Buiten, op het dek, komt Dolce naar het luik toe.

REMI

Duwen! Je kunt het. Hard duwen!

Remi tikt tegen een kant van het luik waar buiten een grote schuif zit.

De kleine hond duwt met al zijn kracht de schuif opzij.

REMI

Goed zo! Brave hond.

Tot Remi's teleurstelling gaat het luik nog niet open. Maar Dolce begrijpt nu wat er moet gebeuren. Boven zijn hoofd hoort Remi hem bezig.

Dolce bijt een touw kapot.

Trekt net zolang aan de einden tot het luik los schiet.

Tot Remi's grote vreugde schuift het luik een stukje open en kijkt Dolce de jongens triomfantelijk aan.

Zelfs de zeezieke Mattia glimlacht.

18.19 EXT. DE ZWAAN/MEER - DAG

Remi rent over het dek en grijpt het roer. Hij heeft alles weer onder controle, ze zijn gered. Dolce kijkt hem trots aan. Remi lacht terug.

Hij vaart de botter het woelige water over. Snijdt door hoge golven en koerst recht op de wal af.

Mattia zit grauw in een hoekje.

18.20 EXT. DE ZWAAN/KADE - DAG

Het schip ligt aan de kade. Dolce scharrelt rond. Remi maakt het laatste touw vast.

Mattia komt aarzelend uit de kajuit naar buiten, en klimt opgelucht van boord. Hij is blij om weer grond onder zijn voeten te voelen. Opgewekt start hij de bakbrommer.

MATTIA
Opschieten! We gaan.

REMI
Waarheen?

Mattia kijkt hem verbaasd aan.

REMI
Ik weet niet waar Arthur woont...

Hij gaat verslagen op een meerpaal zitten.

MATTIA
In je zak.

REMI
Wat in m'n zak?

Mattia knikt. Remi pakt de enveloppe met de puntentelling uit zijn zak. Draait hem om. De enveloppe is gericht aan Mevrouw F. Milligan, Oosterhoutendijk 18, Waardingen.

Remi lacht, geeft Mattia een opgewekte duw en springt in de bakbrommer. Mattia geeft gas.

REMI
WACHT!

Mattia remt. Remi kijkt achterom. Ze zijn Dolce vergeten. De hond kijkt ze verwijtend aan. Mattia rijdt een rondje en haalt de hond op. Hij aait hem om het goed te maken.

En rijdt dan hard weg.

18.21 EXT. PLATTELAND - MONTAGESEQUENTIE

Zonder de bakbrommer te stoppen laat Remi de enveloppe met het adres van Fanny en Arthur zien aan een boer op een brommer, die naar links wijst. Mattia scheurt ervandoor.

Terwijl Mattia ongeduldig gaat, laat Remi 'm zien aan een groepje kinderen dat eensgezind rechtdoor wijst.

En aan een oude vrouw die een stukje meerijdt tot een zijweg. Daar moeten ze heen. Ongeduldig wachten ze tot ze is uitgestapt, het gaat ze te traag. Dan geeft Mattia weer hard gas.

De bakbrommer met Dolce, Mattia en Remi scheurt met grote haast door het polderlandschap. Ze halen een vrachtwagen in.

18.22 EXT. WERF/HEK - BEGIN VAN DE AVOND

De vrienden staan voor een metershoog hek, waarachter een scheepswerf ligt met grote hallen en nog grotere kranen.

Mattia vergelijkt het nummer op het hek, met dat op de enveloppe. Het klopt.

MATTIA
Nummer 18.

REMI
(moedeloos)
Hier wonen geen mensen.

Mattia laat zich niet uit het veld slaan.

MATTIA
Overal wonen mensen. Onder bruggen,
in dozen en op schepen, waarom dan
niet hier?

Mattia klimt in het hek. Remi klimt met grote tegenzin achter hem aan. Dolce blijft beneden staan.

Halverwege het hek houdt Remi stil.

MATTIA
Kom nou man.

18.23 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
*Wat DOE ik hier, dacht ik. Wat doe ik hier eigenlijk?
En toen -
Ik weet niet of het weer Vitalis was of God of zo'n soort iemand, maar ik kreeg antwoord. Een soort antwoord.
Een handje uit de hemel.*

EXT. HEK WERF - AVOND / INT. KLAS - DAG

Remi wil naar beneden springen, maar blijft haken aan een bord, waarop *Verboden Toegang voor Onbevoegden* staat en nog iets. Twee kunstig in elkaar gevlochten letters: AM.

Remi op het hek kijkt en kijkt en kijkt naar de sierlijke gouden letters. Zijn zij de oplossing van het raadsel van zijn leven?

19.1 INT. KEUKEN - INTERVIEW

Remi kijkt verontschuldigend in de camera.

REMI
Kijk - een vondeling komt uit een verhaal zonder begin.

*Ik zat daar op 't prikkeldraad en
ik dacht alleen maar, wat heeft
deze werf met mijn dekentje te
maken?*

19.2 EXT. HEK WERF/WERF - AVOND

Remi zit op het hek, hij kan zijn ogen niet van de gouden letters afhouden. Beneden rennen Mattia en Dolce weg.

Een felle lamp beschijnt plots zijn gezicht. De bewaker die de lamp vasthoudt, kan hij niet zien.

BEWAKER (O.S.)

Ja kom maar naar beneden.

Remi, op het hek, aarzelt. Beneden ziet hij Mattia rennen, met Dolce achter zich aan. De bewaker schijnt de lamp op het hondje.

BEWAKER

STOPPEN!

Luisteren en stoppen!

Mattia en Dolce verdwijnen in het donker. De bewaker rent achter ze aan. Als hij uit zicht is, springt Remi naar beneden.

REMI (V.O.)

Ik sprong naar beneden want ik moest naar Arthur.

Maar er was nog iets waarvoor ik sprong. Iets waar ik niks van snapte.

Mijn eigen onaffe verhaal.

Hij rent van container naar container en van kraan naar kraan. Het lamplicht verradt de bewaker, het is een eitje om uit zijn zicht te blijven.

Remi schrikt als hij van achteren wordt vastgegrepen. Hij krijgt een hand op zijn mond, zodat hij niet kan gillen.

Pas als Dolce tegen hem aanspringt, snapt Remi dat zijn overvaller Mattia is.

REMI

Blijf van me -

MATTIA

James is hier.

Remi rent achter Mattia en Dolce aan.

19.5 EXT/INT. HUIS MILLIGAN - AVOND

De auto van James staat geparkeerd voor het enige huis op het terrein, een statige ouderwetse villa. Mattia, Remi en Dolce kijken er van een veilige afstand naar.

De jongens en de hond sluipen om het huis heen en kijken naar binnen, waar de mooiste kerstboom staat die Remi ooit gezien heeft. Een vrouw hangt glanzende ballen in de boom -

REMI

Dat is Fanny. Arthur's moeder.

- die ze aangereikt krijgt door -

MATTIA

James!

Mattia loopt verder om het huis heen.

Remi blijft nog even staan. Hij ziet hoe James zijn arm om Fanny slaat en haar naar zich toe trekt. Ze beginnen te dansen. James lacht en praat zacht in haar oor. Net als hij zijn schoonzus wil zoenen, begint Dolce te blaffen.

REMI

(zacht)

Sttt!

Fanny loopt naar het raam en kijkt naar buiten. James doet de voordeur open en kijkt rond. Loopt een stukje om het huis. Langs de jongens die zich snel met Dolce verschuilen achter een struik. Dolce gromt, Mattia houdt ruw zijn bek dicht. James staat stil en luistert. Tot Remi's opluchting gaat hij weer naar binnen.

Remi voelt aan een raam, bekijkt hoe hij open kan. Mattia ziet het somber in, maar Remi neemt het initiatief. Hij pakt een ijzeren stut uit een plantenpot en vouwt er een haak van, die lijkt op de klerenhanger van vader Driscoll.

19.6 EXT. HUIS MILLIGAN/KEUKEN - AVOND

Door een keukenraampje schuift de haak. Met een snelle beweging wordt hij hard aangetrokken. Een groter raam schiet open.

Remi, Dolce en Mattia klimmen snel naar binnen.

19.8 INT/EXT. HUIS MILLIGAN - AVOND

De twee jongens en Dolce lopen op hun hoede door het huis. Remi ziet door een raampje van de woonkamer dat James en Fanny vrolijk aan het dansen zijn. Mattia ziet het ook.

MATTIA
Eerst Arthur.

Remi knikt.

Mattia kijkt in de wc, Remi in de rommelkamer en in de studeerkamer.

Er is een lift naar boven, maar de jongens en Dolce nemen de trap.

19.9 INT. HUIS MILLIGAN/SLAAPKAMER ARTHUR/GANG - AVOND

Remi opent een deur en ziet een rolstoel. Hij wenkt Mattia. Ze kijken naar de jongen die in bed ligt te slapen.

MATTIA
(zacht)
Is dat Arthur?

Arthur schrikt wakker als hij z'n naam hoort. Slaperig gaat-ie rechtop zitten. Dan, klaarwakker:

ARTHUR
Remi!

Remi springt bij Arthur op bed. Grote blijdschap bij de twee jongens. Mattia wacht ongeduldig.

19.10 INT. SLAAPKAMER ARTHUR - AVOND

Remi zit nerveus te tikken. Arthur draait rondjes in zijn hippe rolstoel terwijl hij vertelt.

Mattia staat bij de deur, houdt de gang in de gaten.

ARTHUR
Ik snap 't niet. James is mijn
lievelingssoom -

REMI
James wil de werf hebben -

ARTHUR
Dat kan helemaal niet. Toen mijn
vader dood ging, hebben mijn
broertje en ik de werf geërfd. En
omdat mijn broertje er niet meer
is, is-ie nu van mij.
Daar kan James niks aan veranderen.

REMI
Nee. Ja. Hij zei -

Mattia ziet dat Remi het niet kan zeggen.

MATTIA
- Arthur moet exit.

REMI
Dat zei hij.

ARTHUR
Dat kan niet.

REMI
Ja.

ARTHUR
Dat is een grap.

REMI
Nee.

Arthur stopt met zijn pirouettes. Begint de ernst in te zien.

19.11 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
Arthur schrok natuurlijk, maar hij was blij dat we waren gekomen om 'm te redden. Maar ja, hoe doe je dat, iemand redden? Ik had het nog nooit gedaan. Ja, mezELF redden - dat kon ik nou wel. Gelukkig wist Mattia hoe het moest.

INT/EXT. HUIS MILLIGAN/BOVEN - NACHT

Van buiten af:

Boven in het huis zitten de drie jongens onder een kleine lamp. Ze smeden een plan. Mattia heeft de leiding, hij gebaart hoe alles moet en wie wat doet. De jongens geven elkaar zachtjes een high five.

INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI
Mijn eerste opdracht was: posten.

INT/EXT. HUIS MILLIGAN/GANG/KAMER LISE - NACHT

Remi staat op de eerste verdieping verscholen achter een gordijn (bij een raam) en houdt alles in de gaten.

Een klap: een raampje waait open. Zachtjes doet hij het weer dicht.

Seint met zijn zaklamp naar buiten naar Mattia, alles onder controle. Mattia verstopt zich als er een meisje aan komt fietsen in de regen.

Remi kijkt haar nadenkend na. Herkent wat in haar bewegingen.

Maar niet lang, want hij hoort een geluid(je). Een muis steekt de gang over. Loos alarm.

Dan hoort Remi zachte snelle voetstappen de trap opkomen.

REMI

*We waren op alles, echt op alles
voorbereid. Mattia had overal aan
gedacht.
Alleen aan één ding niet -*

Het meisje doet boven aan de trap haar capuchon af. Remi kan zijn ogen niet geloven. Het is Lise.

REMI

*(zacht)
Dolce, blijf! Zo terug.*

Remi gaat snel en zacht achter het meisje aan. Dolce blijft verbaasd achter.

Als Lise haar kamer binnengaat, haalt Remi haar in.

Het meisje schrikt kort, maar is dan uitzinnig blij om Remi te zien. De twee praten met hun handen en het lijkt wel of ze nooit meer zullen stoppen.

REMI (V.O.)

*Waar we het over hadden?
Nou - eh. Dat ze voor de familie
Milligan werkte en dat ze was wezen
badmintonnen en dat ze had gewonnen
met 3-1.
Dat soort dingen dus.
Enzo.*

In het donker geeft de schim van Remi de schim van Lise een lange zoen.

Dan voelt hij iets tegen zijn been. Dolce kijkt hem dringend aan.

Remi rukt zich los van Lise, en kijkt om de hoek van de kamerdeur. Hij ziet James over de gang naar Arthur's kamer gaan.

Remi rent weg of z'n leven ervan afhangt. Lise blijft verbaasd en verdwaasd achter.

INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

(lacht)

*...Batman durft alles als hij een
batmannenpak aantrekt.
Lise - was mijn batmannenpak.
Ik durfde alles.*

INT. HUIS MILLIGA/TRAP - NACHT

Remi rent de trap af. De laatste treden slaat hij over, maakt een grote batmansprong.

INT. HUIS MILLIGAN/KAMER ARTHUR - NACHT

Arthur ligt te slapen. James staat naast zijn bed.

JAMES

Arthur? Slaap je al?
Zal je ooit je eens even lekker
onderstoppen?
Heel-lekker-onderstoppen?

James gaat dreigend op Arthur's bed zitten en buigt zich over de slapende jongen. Hij pakt de deken en wil die over het kussen drukken. Maar voelt dan iets vreemds. Ongeduldig trekt hij de dekens weg en ziet niet Arthur in bed liggen, maar een paar kussens en wat kleren.

Onrustig kijkt hij om zich heen.

Zijn oog valt op iets buiten. Een rolstoel komt hard aanrijden en stopt abrupt onder een lamp. In de rolstoel zit Arthur in zijn ochtendjas met een capuchon warm over zijn hoofd. James glimlacht.

EXT. HUIS MILLIGAN - NACHT

Vanaf buiten ziet Mattia door een verrekijker dat James vastberaden de kamer uit gaat. Hij laat de verrekijker zakken en seint met zijn zaklamp naar de werf.

19.19 EXT. HUIS MILLIGAN/WERF - NACHT

Op het donkere terrein van de werf loopt James triomfantelijk naar Arthur in de rolstoel. Hij begint al van een afstand tegen hem te praten.

JAMES

Arthur! Wat doe je hier? Laat je moeder het maar niet merken, dat je buiten bent met die kou!

Arthur draait rondjes en reageert niet op zijn oom. Als James nadert, rijdt de rolstoel plots weg. James rent achter hem aan, slijmt:

JAMES

Hee snelle Jelle. Wat ben je groot geworden. Al bijna een man.
Een echte man met een echte werf...

Hij lacht raar hoog. En dan is de rolstoel verdwenen. James loopt door het donker en kijkt rond. Er begint een kat-en-muisspel tussen James en de jongen in de rolstoel, die zichzelf overtreft in handigheid. Hij draait pirouettes, vertraagt, schiet weg. Valt uit zijn stoel en klimt er weer in. Komt tevoorschijn en verdwijnt. Is overal waar je hem niet verwacht.

James volgt de zaklamp waarmee de jongen in de rolstoel hem laat weten waar hij is. Links, boven, onder - onmogelijk snel verandert het licht van positie. James heeft niet door dat er nog iemand op de werf is. Ook Mattia lokt hem met zijn zaklamp.

De jongens zijn hem te snel en te slim af. James wordt gek.
(Deze scene op de lokatie invullen.)

19.20 EXT. WERF - NACHT

Boven aan de hellingbaan waar de schepen het water inglijden, heeft James eindelijk de rolstoel te pakken.

Hij geeft hem een harde duw, de stoel schiet naar beneden, en rijdt het zwarte water in. Al snel verdwijnt hij onder de oppervlakte.

James glimlacht. Zijn missie is volbracht. Stilte.

Maar dan plots, met veel opspattend water, klimt de rolstoeljongen aan de wal.

19.21 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

(lachend)

James werd gek:

19.22 EXT. WERF - NACHT

JAMES

Jij kan niet lopen, mankepoot! Jij bent ziek!

James rent achter de druipnatte jongen aan. De jongen duikt onder de poten van een kraan door. James doet hetzelfde, maar raakt verstrikt in een net, dat Mattia daar voor hem spant.

De jongen hijgt uit, en komt op James af. James kijkt ongelovig, de jongen is niet Arthur maar

JAMES

Remi...!

James wil opstaan, maar trekt Mattia mee op de grond. Met z'n tweeën rollen ze verstrikt in het net onder de kraan vandaan.

Een fel licht verblindt ze. De bewaker schijnt een lamp op het hoopje vechters.

19.23 INT. KANTOORTJE BEWAKER - INTERVIEW

BEWAKER

*Een gewoon mens gelooft z'n ogen,
maar een beetje bewaker kijkt net
even verder.
Ik zag al gauw dat goed fout was en
fout goed.*

19.24 EXT. WERF - NACHT

De bewaker legt de laatste knoop in het net waarmee hij James vastbindt in de drijfnatte rolstoel. Mattia houdt de stoel vast. James zit niet stil, hij blijft zich verzetten.

JAMES

(tegen de bewaker)
Je hebt de verkeerde te pakken,
eikel. Je bent ontslagen.

MATTIA

Beleefd blijven of kop houden.

Er klinkt getik. Remi kijkt om. Arthur, dik ingepakt tegen de kou, komt op krukken naar James toe.

James kijkt weg, hij durft Arthur niet aan te kijken.

Niemand heeft door dat hij zachtjes een hand probeert los te wrikken.

Remi loopt met Arthur mee, maar Arthur knikt nee, dit moet hij alleen doen.

Arthur gaat voor James staan. Recht z'n rug.

Remi en Mattia zijn gespannen als een veer, klaar om in te grijpen als het moet.

ARTHUR

...Moest je MIJ hebben?

Ongerust ziet Remi hoe James woedend een poging doet om zich los te rukken uit de rolstoel.

Het lukt met één arm, waarmee hij een kruk van Arthur afpakt. Hij slaat wild om zich heen. Arthur vangt harde klappen, moet moeite doen om te blijven staan. James heeft nu ook zijn tweede hand los, en haalt keihard uit met de kruk naar Arthur

-

- als plots de rolstoel met James in de lucht schiet.

Remi springt uit de kraan, waarmee hij de rolstoel heeft opgetakeld. Hij kijkt opgelucht naar de woedende James die in de lucht bungelt.

Dan schieten de grote lampen van de werf aan, alsof de film nu pas begint. Remi glimlacht, het is Lise die de knoppen bedient.

De rolstoel met James baadt in het licht.

Bovenaan op de helling staat, fier als een koningin, in de spotlights, Fanny Milligan.

JAMES

...Fanny! Doe je mee? Beetje geinen met de jong(-ens?)

FANNY

(onderbreekt hem)
Hou je mond James. Ik heb alles gezien.

19.31 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

James had verloren, en hij hield zich niet meer in.

19.32 EXT. WERF - NACHT

Bungelend in de lucht:

JAMES

Rot toch op met die stinkfamilie van je! Achterbakse teventrut!

19.33 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

De volgende was voor mij:

19.34 EXT. WERF - NACHT

JAMES

(bijna onverstaanbaar snel)

En JIJ! Jij bent net zulk onkruid
als je moeder en dat zieke broertje
van je.

Remi kijkt James verbijsterd aan.

19.35 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*... Kun je iemand anders worden
door één zin? Kunnen een paar
woorden je leven veranderen?*

19.36 EXT. WERF - NACHT

Nog een keer, iets vertraagd:

JAMES

*Jij-bent-net-zulk-onkruid-als-je-
moeder-en-dat-zieke-broertje-van-
je!*

Remi staat stil. Alles en iedereen staat stil. Zelfs Dolce.

19.37 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*James Milligan, die in een rolstoel
in de lucht hing, noemde Fanny mijn
moeder.*

19.38 EXT. WERF - NACHT

Terwijl in de verte sirenes klinken en auto's met
zwaailichten aankomen scheuren, kijkt Remi Fanny aan.

Fanny kijkt terug - alsof ze elkaar nu pas voor het eerst
zien.

20.1 EXT. WERF - NACHT

Met gillende sirenes verlaten politiewagens het terrein. In
een van de wagens, met zijn handen voor zijn ogen, wordt
James Milligan afgevoerd.

Mattia, Arthur, Lize, de bewaker, Remi en Dolce kijken hem
na. Fanny kijkt niet naar James, maar naar Remi.

FANNY

*...James liegt, Remi.
Mijn zoon is dood.*

Remi kijkt weg, hij wil nergens aan denken.

20.2 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT / INT. KEUKEN -
INTERVIEW

Bij het warme haardvuur laat Fanny het gezelschap een klein babymutsje zien. Remi kijkt niet.

FANNY

Deze is van Alex -

REMI

Ik wilde het niet horen.

Voor één keer wou ik James geloven -

FANNY

- dit droeg hij toen hij verdronk.

20.3 EXT. WERF - DAG DERTIEN JAAR GELEDEN

De kinderwagen met de kleine Alex (met mutsje) glijdt eerst langzaam, dan steeds sneller, de helling af naar het zwarte water.

De jonge Fanny hoort het gerammel en komt aanrennen. Maar ze is net te laat.

De wagen glijdt het water in.

Fanny schopt haar pumps uit en duikt met kleren aan de verdwenen kinderwagen achterna.

Het water is donker en Fanny ziet nauwelijks iets. Ze grijpt om zich heen, heeft glibberige waterplanten beet en een plastic zak. Maar geen baby.

Ze komt boven, duikt opnieuw. En opnieuw en opnieuw. Haalt een emmer uit het water en een radio.

Steeds wanhopiger duikt ze terug.

20.4 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT

FANNY

Ik weet niet hoelang ik gezocht heb...

Remi luistert zonder Fanny aan te kijken, hij heeft het er moeilijk mee.

20.5 EXT. WERF - DAG DERTIEN JAAR GELEDEN

Kikvorsmannen vissen de kinderwagen op.

Fanny durft er bijna niet in te kijken. Met weerzin buigt ze zich over de wagen, ziet dat hij leeg is.

De laatste kikvorsman komt met iets in zijn hand: het mutsje van de baby.

20.6 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT

Remi ziet hoe Fanny friemelt met het mutsje in haar hand.

FANNY

Meer is er niet gevonden.

Ze glimlacht verdrietig.

Remi gebaart aan Lise wat Fanny heeft verteld. Lise pakt Remi's hand vast.

Dolce blaft. De bel gaat.

20.7 INT. HUIS MILLIGAN/DEUR - NACHT

Fanny opent de voordeur.

RECHERCHEUR

Mevrouw Milligan?

Fanny knikt. De jongens komen naar de deur.

RECHERCHEUR

Ik heb zojuist uw zwager verhoord,
de heer James Milligan.

Fanny slaat haar armen om de schouders van Remi en Arthur. Ze vindt steun bij de twee bijnaibroertjes.

20.8 INT. POLITIEBUREAU/VERHOORKAMER - NACHT

JAMES

Ik zag mijn broer niet vaak. Toen-
ie doodging, dat was
verschrikkelijk. Toen bleek dat-ie
twee kinderen had -

RECHERCHEUR

- die hun vader moesten missen.

JAMES

Die de erfenis opstreken!
IK zou het bedrijf erven, maar nu
was alles voor die ettertjes.

RECHERCHEUR

Dus die moesten uit de weg?

20.9 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT/VERHOORKAMER - NACHT
CROSS CUT

Het gezelschap zit bij de haard terwijl de rechercheur drentelend zijn verhaal doet. Remi luistert ademloos, hij voelt dat dit iets met hem te maken heeft.

RECHERCHEUR

Hij zei - dat de oudste zoon een misbaksel was.

JAMES

Daar had ik geen werk aan, die zou vanzelf wel omvallen.

Arthur laat een schamper geluid horen. Fanny legt haar arm om hem heen. Remi is ongeduldig:

REMI

En de jongste zoon?

In de verhoorkamer:

RECHERCHEUR

Wat is er met de baby gebeurd?

De rechercheur slaat hard met zijn hand op tafel.

20.11 EXT. WERF - DAG DERTIEN JAAR GELEDEN

De glanzende kinderwagen staat in de zon. De hand van James haalt hem van de rem. De wagen rijdt zachtjes de helling af.

20.12 INT. HUIS MILLIGAN/KAMER/POLITIEBUREAU/VERHOORKAMER - NACHT

Het gezelschap bij de haard schrikt. Fanny draait zich af, ze voelt zich ellendig. Remi pakt haar hand.

MATTIA

(sist)
Moordenaar...

In de verhoorkamer:

JAMES

Ik ben geen moeder Teresa, maar zo slecht als u denkt, ben ik ook niet.

20.13 EXT. WERF - DAG DERTIEN JAAR GELEDEN

De jonge James ziet de kinderwagen langzaam naar het water glijden.

Hij wil weglopen, maar bedenkt zich. Pakt een lichtblauw pakketje uit de wagen. Een mutsje blijft op het kussentje achter. In het blauwe dekentje slaapt de kleine Alex als een roos.

20.14 INT. POLITIEBUREAU/VERHOORKAMER/HUIS MILLIGAN/KAMER - NACHT

JAMES

Zonder mij was-ie verdronken. Ik heb 'm gered en -

Bij de haard:

RECHERCHEUR

- daar zouden ze me wel eens dankbaar voor mogen zijn.

Fanny is verontwaardigd. Remi denkt diep na.

20.15 EXT. WERF - DAG DERTIEN JAAR GELEDEN

Achter James rijdt de kinderwagen vanaf de helling het water in. De plons alarmeert Fanny. Ze komt aanrennen.

James, met het blauwe pakketje in zijn armen, ziet vanuit de verte hoe Fanny het water in duikt. Hij loopt weg.

20.16 INT. HUIS MILLIGAN/KAMER/POLITIEBUREAU/VERHOORKAMER - NACHT

Remi luistert met rode oortjes.

RECHERCHEUR

Verdachte verdedigde zich door te beweren dat het kind -

In de verhoorkamer:

JAMES

- is niks tekort gekomen!

Bij de haard:

FANNY

Hij heeft zijn moeder moeten missen.

Remi kijkt met medelijden naar Fanny.

In de verhoorkamer:

JAMES

We praten hier over een baby! Een lege zak, een tas zonder inhoud. Wat weet u van uw babytijd? Niks! Baby's ZIJN niks.

En dit was voor z'n eigen bestwil.
Deze jongen had alleen een moeder,
en IK heb hem een vader gegeven.

20.17 INT. HUIS DRISCOLL - DAG DERTIEN JAAR GELEDEN

De jonge James komt met het blauwe pakketje binnen bij de familie Driscoll. Pieter Driscoll neemt het van hem over en legt de baby onhandig in de drankkast tussen de flessen. Terwijl James een stapel bankbiljetten voor Diny Driscoll uittelt, vouwt Pieter voorzichtig het dekentje open en kijkt in het onschuldige gezicht van de kleine Alex.

DINY DRISCOLL

Weet je wat luiers tegenwoordig
kosten? Of is-ie al zindelijk?
Als dit alles is, dan neem je 'm
maar weer mee.

James ziet dat ze het meent en telt nog meer biljetten uit.

JAMES

En nu wil ik NOOIT meer van dit
kind horen.

James gaat weg. Meneer Driscoll roept hem terug.

PIETER DRISCOLL

Pardon maar - heeft het ook een
naam?

JAMES

Het is jullie zoon.

Zonder nog naar het kind te kijken, gaat James weg. Meneer Driscoll kijkt naar de baby, die tegen een fles aan rolt. Remy Martin, staat er op.

20.18 INT. HUIS DRISCOLL/SLAAPKAMER/BABYKAMER - NACHT

Als het kind 's nachts huilt, stopt Diny haar hoofd onder het kussen. Pieter Driscoll gaat zachtjes uit zijn bed. Pieter pakt hem op, verschoont zijn luier en koetelt met het kind.

DINY (O.S.)

Jullie kunnen het goed vinden!

Pieter kijkt om, recht in het jaloerse gezicht van zijn vrouw, die de vieze luier oppakt.

DINY

GATverdegatver! Het maakt herrie en
het stinkt. Ik wil het niet in mijn
huis.

PIETER

Maar -

DINY

Pieter Driscoll, je moet kiezen. Je vrouw of dat - eh kind.

20.19 EXT. HUIS DRISCOLL/BUITENGEBIED - DAG

Meneer Driscoll rijdt op zijn brommer weg. Het blauwe pakketje piept net boven zijn fietstas uit.

Hij rijdt door velden, over de hei, langs flats.

20.20 INT. SPAR - DAG/INT. HUIS MILLIGAN/KAMER - NACHT

In een kleine dorpswinkel, de SPAR, legt Pieter Driscoll ongezien een blauw pakketje achter het luik van de lege flessen.

Driscoll loopt langs de roomboter en de havermout, en houdt van een afstand het flessenluik in de gaten.

Zijn hart staat stil als hij een vrouw ziet die het flessenluik opent. Verbaasd ziet ze dat er iets ligt.

Pakt het pakketje en opent het. Vindt een briefje. Begint te stralen als ze in het gezicht van de baby kijkt.

BETTY

Remi.

Bij de haard: Alle gezichten draaien naar Remi, die niet reageert. Het is alsof hij in een bubbel zit waarin de waarheid niet tot hem doordringt.

In de SPAR:

Betty kijkt nog eens op het briefje:

BETTY

(op z'n Hollands)

Remi Martin.

Ze kijkt om zich heen.

Driscoll gaat naar haar toe - het liefst zou hij willen zeggen dat het kind van hem is, maar hij loopt door.

Nog één keer kijkt hij om, dan rekent hij een fles afwasmiddel af.

20.21 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT

Doodse stilte in de kamer bij de haard.

RECHERCHEUR

...De Driscolls worden op dit moment van hun bed gelicht, op verdenking van heling. James Milligan zal vervolgd worden voor ontvoering, omkoping, verduistering, doodslag, en onttrekking aan het wettig gezag van een minderjarige.

Iedereen kijkt naar Remi, die voor zich uitstaart. De spanning is bijna ondraaglijk.

20.22 INT. KEUKEN/INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT

REMI

*Moet ik zeker weer zeggen wat ik voelde?
Ik weet 't niet.
Niks.
Ik zat te wachten op antwoorden.
Simpele antwoorden op simpele vragen.
Hoeveel vondelingen worden er ieder jaar gevonden?*

RECHERCHEUR

Elf.

REMI

Hoeveel vondelingen worden er bij de SPAR gevonden?

RECHERCHEUR

Drie.

Remi is zenuwachtig. Ook Fanny kan de spanning niet meer aan, ze keert zich van het gezelschap af.

REMI

...Hoeveel vondelingen worden er bij de SPAR gevonden achter het luik bij de lege flessen?

De rechercheur kucht.

RECHERCHEUR

*De afgelopen twintig jaar niet veel.
Eén.*

20.23 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

Eén, zei die. Maar ik hoorde het niet.

*Het was te groot.
Teveel.
Eén.*

20.24 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT

Lise gebaart dringend: - Jij. Dat kind dat ben jij.

Remi is stil. Laat de waarheid tot zich doordringen. Ook de anderen zijn sprakeloos. Fanny durft Remi niet aan te kijken.

20.25 INT. KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Ik was het. Ik was die ene
vondeling bij de lege flessen van
de SPAR.*

Lange stilte.

REMI

*En als ik die baby was, dan heette
ik geen Remi maar Alex. Dan was
Arthur mijn broer.
En Fanny...*

20.26 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - NACHT

FANNY

Ik ben je moeder.

Remi reageert niet. Niks dringt tot hem door. Lise gebaart het en Mattia zegt het:

MATTIA

Zij is je moeder, slome.

Remi kijkt naar Fanny, die naar hem kijkt.

20.27 INT. KEUKEN/HUIS MILLIGAN/KEUKEN - INTERVIEW

REMI

*Als ik van alle moeders op de
wereld er eentje had mogen kiezen,
dan had ik Fanny Milligan (haar)
genomen.*

Remi die eigenlijk Alex heet, denkt ontroerd terug aan die avond. Dan kijkt hij om en begint hij te lachen. Hij kijkt recht in het gezicht van Fanny.

De keuken is de grote woonkeuken van Fanny, die in een hoekje naar Remi zit te luisteren.

Fanny Milligan omarmt hem stevig en geeft hem een zoen, zoals Remi haar vaak bij Arthur heeft zien doen.

Remi zucht van geluk en spint als een kat.

Het heilige moment is voorbij als zijn moeder door zijn haar woelt. Remi schiet verontwaardigd overeind.

REMI

M'n haar!

Arthur, Lise en Mattia, die ook in de keuken zijn en ontroerd hebben toegekeken, schieten in de lach.

20.29 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - AVOND

Kerst bij Fanny Milligan thuis is er één uit een sprookje. Het grote gezelschap zit aan een mooie tafel. Veel glinsterend glas en zilver.

Remi zit stralend tussen Fanny en Betty Barberin in. Dolce heeft een eigen stoel en slobbert wijn uit een glas. En uit nog een glas.

Fanny staat op en tikt tegen het raam. Gebaart naar de bewaker die buiten staat te bewaken dat hij naar binnen moet komen.

De man komt binnen, kijkt rond en ziet alleen gelukkige gezichten.

Fanny heft haar glas.

FANNY

Lieve allemaal... Allerliefste
Alex, of Remi - het kan me niet
schelen hoe je heet als je er maar
bent.

...Ik heb de hele nacht naast je
bed gezeten om naar je te kijken.
Ik moet nog zoveel inhalen.

... Ik wil toosten op al die mensen
die van je hielden toen ik er niet
voor je was. Dank jullie wel, uit
de grond van mijn hart -

Ze tilt haar glas op en toast met Remi, Arthur, Mattia, Lise, moeder Barberin, Dolce en de bewaker. Tot slot richt ze haar glas naar boven, naar de hemel.

FANNY

Vitalis, grazie mille.

-

Welkom thuis, Remi.

Remi doet hard zijn best om niet te huilen.

LATER

Vrolijke muziek: Mattia trommelt met het bestek op de porseleinen schalen, Remi speelt trompet. Na een uitgelaten nummer richt hij zijn toeter naar de hemel en speelt het thema uit *Nessun Dorma*.

Betty Barberin geeft een kerstcadeautje aan Fanny. Ze opent het pakje en houdt het blauwe, geborduurde dekentje in haar handen. Ze bedankt Remi's pleegmoeder met een omhelzing.

Remi trompettert keihard in Lise's oor, ze lacht alsof het kietelt. Even zijn ze de enige twee op aarde, en gaan ze totaal in elkaar op.

REMI (V.O.)

Hoe vaak had ik gedroomd dat ik thuis kwam?

Dit was het dus. Mooier en vrolijker dan in al die dromen.

Bij mij thuis had ik niet alleen een lieve moeder en een grote broer, ik had ook een pleegmoeder, een beste vriend, een dronken hond, en een meisje dat dingen zegt - die niemand wat aangaan.

Lise gebaart iets heel, heel liefs tegen Remi, die ervan moet blozen.

20.32 INT. KEUKEN/HUIS MILLIGAN - DAG

REMI

*Hoe gelukkig kun je zijn?
Ik heb een plaats op de wereld.
Ik ben geen vondeling meer.
Ik ben gevonden - voorgoed.*

Stilte.

De regisseur steekt zijn duim op, de opnamen zijn klaar. De microfoon wordt afgedaan, Remi staat op en gaat naar Fanny, Lise en Arthur, die in de keuken zijn.

(

20.33 INT. HUIS MILLIGAN/WOONKAMER - AVOND

De kersttafel. Remi kijkt naar het drukke gezelschap. Er wordt gelachen, gehuild en gezongen. De kinderen zijn baldadig, de volwassenen uitgelaten.

Een mooier feest dan deze rommelige, luidruchtige kerst kan
Remi zich niet voorstellen.)

*
*
*
*
*
*
*
*
*

aodwtotaal4/5mei2015